

ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1
จังหวัดกาญจนบุรี

นางสาวภาวิณี สุขสอาด

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2563

The Effects of Using Central Region Folk Tales on Interpretive Reading
Ability of Prathom Suksa III Students of Thamaka 1 School Cluster
in Kanchanaburi Province

Miss Pawinee Suksa-ard

The background of the page features a large, faint watermark of the Sukhothai Thammathirat Open University logo. The logo is a traditional Thai emblem, consisting of a central tiered umbrella (parasol) with a flame-like finial at the top. Below the umbrella is a banner with Thai script. The entire emblem is enclosed within a decorative, flame-like border.

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

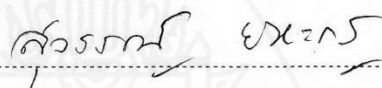
2020

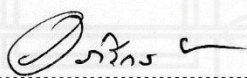
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้นันทนพินบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
จับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรี

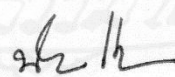
ชื่อและนามสกุล นางสาวภาวิณี สุขสอาด
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะทะกร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2564

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะทะกร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุะมาน)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรินาถ แสนสา)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
จับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1
จังหวัดกาญจนบุรี

ผู้ศึกษา นางสาวภาวิณี สุขสอาด **รหัสนักศึกษา** 2602100329

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยะหะกร **ปีการศึกษา** 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองลาน กลุ่มโรงเรียน
ท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน 27 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายชั้นตอน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางเป็นสื่อ
และ (2) แบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 ที่ใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางเป็นสื่อ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05

คำสำคัญ การอ่านจับใจความ นิทานพื้นบ้านภาคกลาง ภาษาไทย ประถมศึกษา

Independent study title: The Effects of Using Central Region Folk Tales on Interpretive Reading Ability of Prathom Suksa III Students of Thamaka 1 School Cluster in Kanchanaburi Province

Author: Miss Pawinee Suksa-ard; **ID:** 2602100329;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Independent study advisor: Dr. Suwannee Yahakorn, Associate Professor;

Academic year: 2020

Abstract

The objective of this research was to compare interpretive reading abilities of Prathom Suksa III students before and after learning through the instruction with the use of Central Region folk tales.

The research sample consisted of 27 Prathom Suksa III students in an intact classroom of Ban Nong Lan School in Thamaka School Cluster in Kanchanaburi Province, obtained by multi-stage sampling. The employed research instruments were (1) learning management plan of instruction with the use of Central Region folk tales as learning media, and (2) a reading ability test. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test.

The research results showed that the post-learning interpretive reading ability of Prathom Suksa III students who learned through the instruction with the use of Central Region folk tales as learning media was significantly higher than their pre-learning counterpart ability at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Interpretive reading, Central Region folk tale, Thai language, Prathom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้โดยผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยหะกร ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเอาใจใส่และติดตามการศึกษา ค้นคว้าอย่างใกล้ชิดตลอดระยะเวลา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณและ ซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนางอโนทัย จิตบุญ ข้าราชการบำนาญ ครูชำนาญการพิเศษ อำเภอบางบาล จังหวัดกาฬสินธุ์ นางธีรญา เจริญมจล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดหวาย เหนียว “บุญสิริวิทยา” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 และนายกันต์ กวี คุรุรัตน์ศิริพิกุล ครูชำนาญการ โรงเรียนเทพมงคลรังษี สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการสร้างและปรับปรุงเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนายเอกรัตน์ อุดมพร ผู้เรียบเรียงหนังสือเรื่องนิทานพื้นบ้านภาค กลาง ซึ่งผู้วิจัยได้รับความรู้จากหนังสือเล่มนี้เป็นอย่างมากในการนำนิทานมาใช้เป็นสื่อในการทำวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนายยุทธนา เจริญมจล ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้าน หนองลาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 ที่ให้ความอนุเคราะห์ให้ ความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือรวมทั้งการเก็บข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะครูนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองลานและทุก ท่านที่สนับสนุนให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกและให้กำลังใจจนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ คุณค่าและประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ที่กรุณาอบรมสั่งสอน ตลอดจนผู้มีอุปการคุณทุกคน

ภาวิณี สุขสอาด

สิงหาคม 2564

สารบัญ

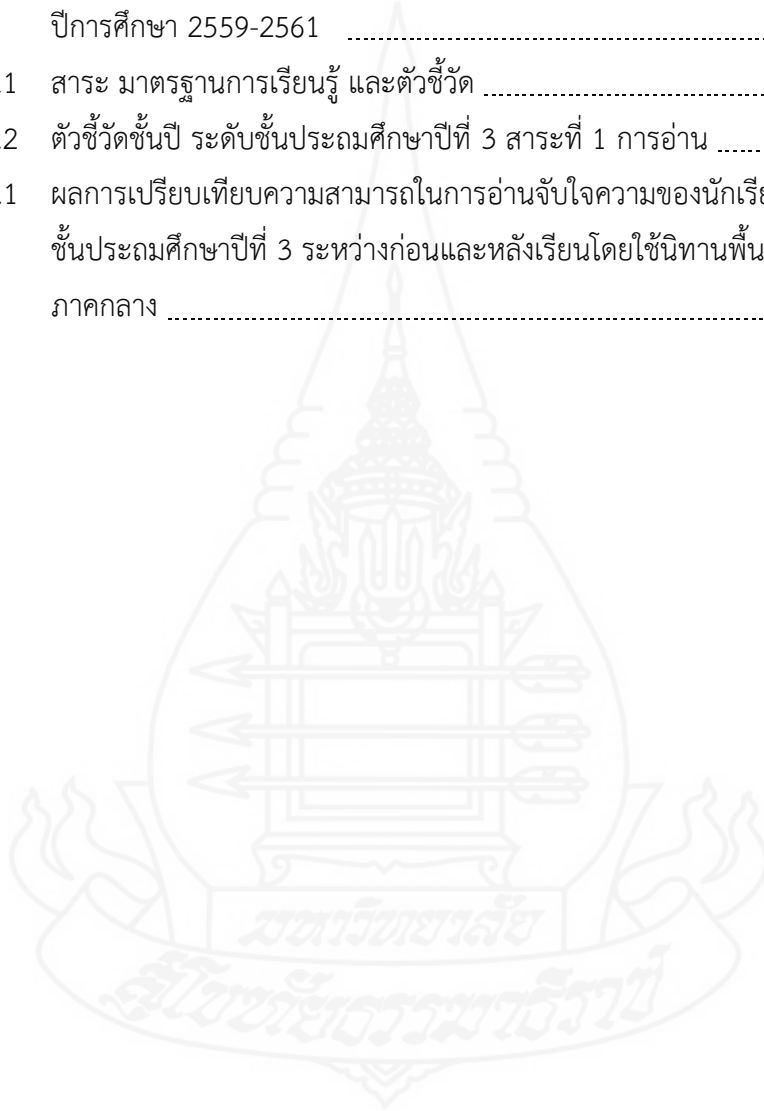
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองลาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	9
การอ่านจับใจความ	13
นิทานพื้นบ้านภาคกลาง	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	44
สรุปการวิจัย	44
อภิปรายผล	45
ข้อเสนอแนะ	46
บรรณานุกรม	48
ภาคผนวก	53
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
ข แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ และนิทานพื้นบ้านภาคกลาง.....	60
ค สรุปผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญประเมินตรวจสอบคุณภาพของเนื้อหา และองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ.....	127
ง นิทานพื้นบ้านภาคกลาง.....	134
จ แบบสรุปการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านจับใจความ ก่อนเรียน - หลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	157
ฉ ผลประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	160
ประวัติผู้ศึกษา	163

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (National Test) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองลาน ปีการศึกษา 2559-2561	3
ตารางที่ 2.1 สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	11
ตารางที่ 2.2 ตัวชี้วัดชั้นปี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน	12
ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้าน ภาคกลาง	43

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ ตลอดจนการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจึงมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาทั้งการอ่าน การฟัง การพูดและการเขียน เพื่อให้เกิดการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 (2) และ (3) ได้ระบุแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด ทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย การฝึกปฏิบัติจริง และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการป้องกันและการแก้ปัญหา โดยสถานศึกษาต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงปรารถนาและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ และมีความรอบรู้ กล้าเผชิญสถานการณ์ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิด การใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น.31) กล่าวว่า ซึ่งแนวทางดังกล่าวถือเป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 โดยมีมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะ การคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านการใช้เทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.2) กล่าวว่า รวมทั้งการอ่านถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสื่อสารที่จะช่วยให้มนุษย์ฉลาด สามารถเพิ่มพูน ความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อพัฒนาการของมนุษย์ทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคมเป็นทักษะที่จำเป็นจะต้องฝึกฝนให้นักเรียนเพื่อให้สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการสื่อสารความรู้ความเข้าใจกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและสื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์

การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ พฤติกรรมและค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตในสังคม ให้พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตการอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์อย่างยิ่ง สอดคล้องกับ ศิริพร ลิ้มตระกูล (2541, น.5-6) กล่าวว่า ความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวันของทุกคน ข้อมูลหรือความรู้ ความเจริญในแทบทุกด้านได้รับการเผยแพร่ในรูปของสิ่งตีพิมพ์มากมาย บุคคลในวงการต่าง ๆ จึงควรมีความรู้และความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาความรู้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาทางเทคโนโลยีตลอดจนพัฒนาประเทศชาติในที่สุด แม้จะพ้นวัยศึกษาเล่าเรียนแล้วก็ตามเป้าหมายขั้นพื้นฐานของการศึกษาก็มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีทักษะในการอ่านออกเขียนได้ ด้วยหวังว่าผู้เรียนจะได้อาศัยทักษะการอ่านเพื่อแสวงหาความรู้ต่อไปและนำความรู้มาช่วยในการพัฒนาประเทศในทุกด้าน นอกจากนี้ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าการอ่านเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินชีวิตเนื่องจากวิทยาการสาขาต่าง ๆ เจริญก้าวหน้า และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้ที่อ่านมากย่อมได้รับประสบการณ์มาก สามารถนำความรู้ และประสบการณ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่าน ดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษา เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อนำความรู้เหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคมส่วนรวม ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน และพัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การที่จะพัฒนานักเรียนให้อ่านได้ อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจึงจะประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะสำหรับการฝึกอ่านจับใจความ เนื่องจาก การอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานของการอ่าน ระดับสูง เช่น อ่านตีความ อ่านวิเคราะห์ความ การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ศิลปะวิทยาการอื่น ๆ เพราะผู้ที่เรียนรู้อ่านเข้าใจแตกฉานในเนื้อความจากตัวบทของศาสตร์แขนงต่าง ๆ จำเป็นต้องอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ บอกได้ว่าสิ่งที่อ่านนั้นถูกหรือผิด เหมาะสมหรือไม่ ดังที่ แวมมยุรา เหมือนนิล (2541, น.17) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นความเข้าใจ เรื่องที่อ่านระดับต้น และเป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น ถ้านักเรียนจับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ ก็คงไม่สามารถอ่านเพื่อวิจารณ์ว่าเรื่องนั้นดีหรือไม่ดีได้เลย นอกจากนี้ ธิดา โมสิกรัตน์ (2544, น.565) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ผู้อ่าน สามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์หรือวิเคราะห์งานเขียนเป็นส่วน ๆ ได้อย่างถี่ถ้วน รวมทั้งยังทำให้ผู้อ่านสนใจศึกษาเรื่องนั้นเป็นพิเศษ ถ้าผู้อ่านมีความสนใจเรื่องทำนองนั้นมาก่อน

เนื่องจากการอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึง ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านจับใจความที่มีต่อการเรียนการสอน จึงได้กำหนดเรื่อง การอ่านจับใจความไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย สารที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และ ความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.2) กล่าวว่า ซึ่งในตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความด้วยการให้อ่านจากสื่อต่าง ๆ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2541, น.11)

แม้ว่าการอ่านจับใจความจะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ และได้กำหนดให้เป็นเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย แต่ประสบการณ์สอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาของผู้วิจัยพบว่า การเรียนการสอนยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากปัญหาดังกล่าวจึงส่งผลให้การเรียนรู้ของนักเรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดคือ ร้อยละ 60 ดังผลการประเมิน คุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (National Test) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 - 2561 พบว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนด ดังปรากฏใน ตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (National Test) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองลาน ปีการศึกษา 2559-2561

ความสามารถด้าน ภาษา	จำนวนนักเรียนที่ เข้าสอบ	คะแนนเฉลี่ย		
		สพฐ.	สพป. กจ.2	โรงเรียนบ้านหนอง ลาน
ปีการศึกษา 2559	23	50.29	52.69	48.70
ปีการศึกษา 2560	19	51.94	51.64	53.08
ปีการศึกษา 2561	12	52.73	54.41	53.57

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (National Test) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองลาน ปีการศึกษา 2559-2561

จากตารางที่ 1.1 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองลานปีการศึกษา 2559-2561 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้คือ ร้อยละ 60 จึงควรได้รับการพัฒนาและแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบ คือ 1) นักเรียนไม่รักการอ่าน ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากนักเรียนชอบดูการ์ตูน และเล่นคอมพิวเตอร์มากกว่าที่จะอ่านหนังสือ 2) ขาดการฝึกฝนให้มีนิสัยรักการอ่านจากทั้งครูและผู้ปกครอง 3) นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อหนังสือ เพื่อนำยการอ่านหนังสือไม่ได้อ่านเพราะอยากอ่านแต่ต้องอ่านเพราะถูกบังคับหรือ

หลีกเลี่ยงไม่ได้ 4) นักเรียนบางส่วนยังอ่านหนังสือไม่ออก หรืออ่านออกแต่ไม่คล่องซึ่งปัญหา นี้สามารถแก้ไขได้ถ้าครูผู้สอน ผู้ปกครอง และนักเรียนร่วมมือและสนใจที่จะแก้ไขปัญหาและฝึกฝนการอ่านร่วมกัน ทั้งนี้เพราะการอ่านนับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญของการแสวงหาความรู้ และ 5) นักเรียนไม่รู้วิธีการอ่านจับใจความที่ถูกต้อง จึงทำให้จับใจความไม่ได้ไม่สามารถสรุปประเด็นสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ไม่สามารถตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงปัญหาในการอ่านจับใจความ ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นปัญหาประการแรก คือ ปัญหาที่เกิดจากผู้เรียนเอง ดังที่ แวมมยุรา เหมือนนิล (2541, น.1) กล่าวว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีนิสัยรักการอ่านน้อย ส่วนหนึ่งเกิดจากนักเรียนอ่านจับใจความไม่เป็นหรืออ่านได้ช้า ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ตำราที่เกี่ยวกับการอ่านส่วนใหญ่มักเสนอทฤษฎีหรือหลักการอย่างกว้าง ๆ ยากต่อการปฏิบัติให้เกิดผล การฝึกทักษะการอ่านในชั้นเรียนก็มีจำกัด ปัญหาการอ่านในโรงเรียนจึงยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง และมีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่สอนภาษาไทย ในระดับประถมศึกษาพบว่าปัญหาการอ่านของนักเรียน เช่น อ่านหนังสือไม่ออกประสมคำไม่เป็น อ่านหนังสือได้แต่ไม่เข้าใจความหมายไม่สามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ไม่มีนิสัยรักการอ่าน ปัญหาด้านครู เช่น ครูไม่ปรับเปลี่ยนวิธีสอนไม่มีสื่อการสอนที่เร้าความสนใจให้กับนักเรียน บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ ฉะนั้นการที่ครูจะพัฒนาให้นักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านจับใจความนั้น ครูผู้สอนต้องแสวงหาสื่อ และเทคนิคการ สอนรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการวิเคราะห์สภาพปัญหาที่แท้จริงของนักเรียน

ในฐานะผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความให้กับนักเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางมาเป็นสื่อในการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความด้วยการให้ นักเรียนฝึกอ่านจับใจความจากนิทานพื้นบ้านภาคกลาง จากการศึกษาการใช้ นิทานช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความได้โดยเฉพาะนิทานพื้นบ้านในท้องถิ่น ดังที่ ถิรนนท์ อนุวัช (2528, น.81) กล่าวว่า การนำนิทานพื้นบ้านมาเป็นสื่อในการสอนอ่านว่าทำให้นักเรียนได้รู้จักแง่มุมต่าง ๆ ของอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ช่วยให้นักเรียนเกิดจินตภาพในการท่องเที่ยว การผจญภัยได้พบประสบการณ์แปลกๆ ใหม่ ๆ ก่อให้เกิดคุณค่าต่อผู้อ่าน สามารถพัฒนาสติปัญญาได้เช่นเดียวกับ วรณีย์ ศิริสุนทร (2532, น.31) กล่าวว่า การนำนิทานพื้นบ้านมาเป็นสื่อในการสอนอ่านว่านิทานพื้นบ้านทำให้นักเรียนมีความรู้ทางภาษา รู้จักคำมากขึ้น รู้จักเก็บใจความ และเนื้อเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้การอ่านยังช่วยผ่อนคลายอารมณ์ และทำให้ได้รับความสนุกสนาน จาก การอ่าน ทำให้นักเรียนได้เรียนอย่างมีความสุข และ บันลือ พุกชะวัน (2536, น.4) กล่าวว่า ความสนใจของเด็กแต่ละวัยแตกต่างกันออกไป ซึ่งสามารถนำกิจกรรมที่ใช้ในการสอนอ่านได้ดีกล่าวคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีอายุระหว่าง 8 – 9 ปี เป็นวัยที่สนใจและต้องการอ่าน โดยใช้เวลาประมาณ 30-40 นาที สามารถอ่านหนังสือเองได้สนใจแสดงออกทางเกมกีฬา ต้องการแบบอย่างในการ

ประพจน์ เสาะแสวงหาความรู้ สนใจสภาพแวดล้อมห่างตัวออกไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา พร้อมดิษฐ์ (2546) กล่าวว่า ศึกษาผลของการใช้นิทานพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้นิทานพื้นบ้าน และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อนิทานพื้นบ้านหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียนสอดคล้องกับ กนกวรรณ ศรีชุมพวง (2550) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคใต้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประชาวิทยา จังหวัดตรัง ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2550 จำนวน 35 คน พบว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้นิทานพื้นบ้านภาคใต้เป็นสื่อมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ นภาพุณี (2547) กล่าวว่า ได้ศึกษาผลการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลลำปาง จังหวัดลำปาง ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 44 คน นิทานที่ใช้เป็นนิทานชาดกและนิทานพื้นบ้าน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนหลังการใช้นิทานเป็นสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนโดยใช้นิทานเป็นสื่อ

จากความเป็นมาและปัญหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่านักเรียนส่วนหนึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ อ่านแล้วไม่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง พัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อเป็นการฝึกฝนนักเรียนให้มีทักษะการอ่านจับใจความ มีประโยชน์ต่อการพัฒนาสติปัญญา และการดำเนินชีวิตประจำวันในการรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ และช่วยให้นักเรียนรู้จักการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล มีความสามารถในการเลือกส่วนที่ดี และเหมาะสมจากข้อมูลข่าวสารไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองต่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

3. สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้
นักเรียนที่ได้เรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางเป็นสื่อ มีความสามารถในการอ่านจับใจ
ความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

4.1 แบบการวิจัย กลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน

4.2 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 ประชากร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 ของ
จังหวัดกาญจนบุรี มี 10 โรงเรียน 12 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 260 คน

4.2.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองลาน
กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 ของจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน 27 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบ
หลายขั้นตอน

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 ตัวแปรต้น คือ การใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางเป็นสื่อการสอน

4.3.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3

4.4 ขอบเขตเนื้อหาสาระ

นิทานพื้นบ้านภาคกลาง ที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัย อายุระหว่าง 8-11 ปี จำนวน 8
เรื่อง ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงใหม่ จากหนังสือนิทานพื้นบ้านภาคกลางของ เอกรัตน์ อุดมพร คือ ปราสาท
เมืองสิงห์ จระเข้สามพัน สมเด็จเจ้าแดงโม ยายกะตา สุนัขกับดวงอาทิตย์ และพระยาภิง - พระยา
พาน ทำเป็นแบบฝึกการอ่านจับใจความ และนำนิทานพื้นบ้านภาคกลาง อีก 2 เรื่อง คือ ลูกกตัญญู
นำไปเป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนเรียน และเรื่อง สองพี่น้องเป็น
แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียน

4.5 ระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง จำนวน 6 ครั้ง ๆ ละ
2 ชั่วโมง ภายในเดือนมิถุนายน ปีการศึกษา 2564

4.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.6.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

- 1) นิทานพื้นบ้านภาคกลางซึ่งผู้วิจัยนำมาเรียบเรียงใหม่ให้มีถ้อยคำภาษาที่เหมาะสมกับวัย และขนาดของเรื่องจากของผู้อื่นรวบรวมไว้ จำนวน 6 เรื่อง
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในนิทานพื้นบ้านภาคกลางเป็นสื่อ จำนวน 6 แผน

4.6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยแบบทดสอบก่อนเรียนปรนัย จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียนปรนัย จำนวน 20 ข้อ (แบบทดสอบคู่ขนาน) เนื้อหาจากนิทาน 2 เรื่อง

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 นิทานพื้นบ้านภาคกลาง หมายถึง เรื่องเล่าสืบต่อกันมาเกี่ยวกับเรื่องราวในท้องถิ่น โดยได้นำเนื้อหาจากนิทานพื้นบ้านภาคกลางของ เอกรัตน์ อุดมพร ทั้ง 8 เรื่องมาใช้ ได้แก่ ปราสาทเมืองสิงห์ จระเข้สามพัน สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ยายกะตา สุนัขกับดวงอาทิตย์ พระยาแกง – พระยาพาน ลูกกตัญญู และสองพี่น้อง ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ซึ่งผู้วิจัยเรียบเรียงภาษาและเนื้อหาขึ้นใหม่แต่คงลักษณะสำคัญ ด้านเนื้อหา ตัวละคร การใช้คำ ประโยค จำนวนที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

5.2 ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง กระบวนการที่ผู้อ่านสามารถอ่านจับใจความสาระสำคัญและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ โดยใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อผ่านกระบวนการเรียนการสอนต่าง ๆ เล่าประสบการณ์จริงของนักเรียน การเล่นเกมต่าง ๆ การอภิปรายร่วมกัน เสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาและรายละเอียดของเรื่องได้ รวมทั้งบอกข้อคิดของเนื้อเรื่องที่อ่าน

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาได้แนวทางในการใช้นิทานเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ

6.2 ครูผู้สอนได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้นิทานเป็นสื่อหลัก เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรี ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ค้นคว้าวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวเรื่องต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองลาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.1 ความสำคัญของภาษาไทย
 - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.3 คุณภาพของผู้เรียน
 - 1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
 - 1.5 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองลาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การอ่านจับใจความ
 - 2.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ
 - 2.2 จุดมุ่งหมายการอ่านจับใจความ
 - 2.3 องค์ประกอบสำคัญของการอ่านจับใจความ
 - 2.4 กระบวนการอ่านจับใจความ
 - 2.5 จิตวิทยาและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ
 - 2.6 วิธีการสอนอ่านจับใจความ
 - 2.7 การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ
3. นิทานพื้นบ้านภาคกลาง
 - 3.1 ความหมายของนิทานพื้นบ้าน
 - 3.2 ประเภทของนิทานพื้นบ้าน
 - 3.3 ลักษณะนิทานพื้นบ้าน
 - 3.4 คุณค่าของนิทานพื้นบ้าน
 - 3.5 หลักการเลือกนิทานพื้นบ้าน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองลาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1 ความสำคัญของภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น.1) ได้กล่าวว่า “ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น.1) ได้กล่าวถึงสาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาไทย 5 สาระ ดังนี้

1.2.1 สาระการอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2.2 การเขียน การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่างๆ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.2.3 การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

1.2.4 หลักการใช้ภาษาไทย ศีลธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

1.2.5 วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกรักชาติ

ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.3 คุณภาพของผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น.3) ได้อธิบายคุณภาพของผู้เรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ว่า “อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์ และพูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด สกศดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้”

1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดสาระ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ดังนี้

ตารางที่ 2.1 สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ป.3/1 อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้
ถูกต้อง คล่องแคล่ว

ตัวชี้วัด ป.3/2 อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

ตัวชี้วัด ป.3/3 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ตัวชี้วัด ป.3/4 ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุ
เหตุผลประกอบ

ตัวชี้วัด ป.3/5 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ป.3/6 อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน

ตัวชี้วัด ป.3/7 อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ

ตัวชี้วัด ป.3/8 อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ

ตัวชี้วัด ป.3/9 มีมารยาทในการอ่าน

1.5 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองลาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรโรงเรียนบ้านหนองลานพุทธศักราช ๒๕๖๓ จัดทำขึ้นสำหรับคณะครูได้นำไปใช้เป็นทิศทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี พร้อมทั้งแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

หลักสูตรโรงเรียนจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และองค์กรต่างๆในชุมชนต้องร่วมรับผิดชอบโดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องในการวางแผนดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนานักเรียนไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2.2 ตัวชี้วัดชั้นปี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน

ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้สถานศึกษา
<p>ป3/1 อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบท ร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว</p> <p>ป3/2 อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน</p>	<p>การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจองข้อความและบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจากป.2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีตัววรรณยุกต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่นๆ เช่น คำที่ใช้ ๓ ฤ ฤ
<p>ป3/3 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>ป3/4 ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ</p> <p>ป3/5 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อ</p>	<p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น - เรื่องเล่าสั้นๆ - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน
<p>ป3/6 อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน</p>	<p>การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
<p>ป3/9 มีมารยาทในการอ่าน</p>	<p>มารยาทในการอ่าน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองลาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่าหลักสูตรสถานศึกษาเป็นแนวทางที่สถานศึกษาได้กำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

ทั้งนี้สถานศึกษาได้จัดทำหลักสูตรตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองลานเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับการใช้พื้นที่บ้านภาคกลางเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรี

2. การอ่านจับใจความ

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการดำรงชีวิตเพื่อรับข้อมูลในการดำรงชีวิตประจำวัน ทั้ง การศึกษาเนื้อหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารยังต้องอาศัยการอ่าน การอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ การอ่านในใจและการอ่านออกเสียง การอ่านในใจเป็นการอ่านโดยไม่ต้องออกเสียงไม่ทำปากขมุขมิบ ไม่ส่ายหน้า มีจุดประสงค์เพื่อให้เข้าใจเรื่องและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และการอ่านออกเสียง เป็นการเน้นจังหวะ มีระดับสูงต่ำ เพื่อให้ผู้ฟังได้รับความรู้และเกิดความเพลิดเพลินในการฟัง ในการวิจัยจะได้ให้รายละเอียดดังนี้

2.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ

ผู้วิจัยได้รวบรวมความหมายของการอ่านจับใจความจากนักการศึกษา รายละเอียด ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, น.45) กล่าวว่า ความหมาย การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเข้าใจเนื้อเรื่องจับใจความสำคัญได้ สามารถสรุปได้ ได้ความรู้จากสิ่งที่อ่าน และสามารถตอบคำถามได้ อีกทั้ง สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้

ผกาศรี เย็นบุตร (2542, น.137) กล่าวว่า การอ่านจับใจความหมายถึง การอ่านเพื่อ เก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง เก็บเนื้อเรื่อง เก็บแนวคิดหรือทัศนคติของผู้เขียน เก็บข้อเท็จจริงหรือความรู้สึกรวมของผู้เขียน เป็นต้น สาระสำคัญต่างๆ นี้ บางครั้งผู้อ่านก็สามารถจะเห็นได้ชัดเจนเพราะผู้เขียนบอกออกมาตรงๆ แต่บางครั้งผู้อ่านก็ต้องใช้ความสามารถในการอ่านเชิงตีความหรือการใช้วิจารณ์ญาณ ตลอดจนประสบการณ์ช่วยด้วยจึงจะค้นพบ เพราะผู้เขียนไม่ได้บอกมาตรงๆ การจับใจความผู้อ่านต้องบอกได้ว่าประโยคใจความสำคัญ (topic sentence) อยู่ที่ใด บอกใจความสำคัญ (main idea) ได้และรู้จักพลความ (details) ในย่อหน้าได้

นภวรรณ เกตุกำจร (2545, น.19) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน เพื่อต้องการทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญตรงไหน และหมายความว่าอย่างไร จึงเห็นว่าการอ่านจับใจความส่วนใหญ่เป็นเรื่องของ

ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ค้นหาสาระสำคัญหรือประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ การอ่านที่มุ่งค้นหา สาระสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วเข้าใจความหมาย สามารถสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านและตอบ คำถามได้ว่าข้อความนั้นกล่าวถึงเรื่องอะไร ซึ่งระดับของความเข้าใจนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็นหลาย ระดับ ได้แก่ การบอกรายละเอียด การแปลความ การตีความ การสรุปความ และการประเมินค่า

ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2545, น.11) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่าน เพื่อเก็บสาระสำคัญหรือใจความสำคัญของเรื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสรุปใจความสำคัญ หากคำสำคัญ ใช้แผนภาพโครงเรื่องเพื่อพัฒนาการอ่าน รวมทั้งการรู้จักใช้คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาและการพัฒนา ทางด้านความคิด

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทยัน อิมสำราญ (2547, น.45-46) กล่าวว่า การอ่านจับ ใจความ คือ การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญ และ ส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่องใจความสำคัญของเรื่อง คือ ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่นๆ ใน ย่อหน้านั้นหรือเรื่องนั้นทั้งหมด ข้อความอื่นๆ เป็นเพียงส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น ข้อความหนึ่ง หรือตอนหนึ่งจะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงหนึ่งเดียว นอกนั้นเป็นใจความรอง คำว่าใจความสำคัญนี้ ผู้รู้ได้เรียกไว้เป็นหลายอย่าง เช่น ข้อคิดสำคัญของเรื่อง แก่นของเรื่อง หรือ ความคิดหลัก ของเรื่องแต่ จะเป็นอย่างไรก็ตาม ใจความสำคัญก็คือสิ่งที่เป็นสาระที่สำคัญที่สุดของเรื่องนั่นเอง

จากความหมายของการอ่านจับใจความข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมด โดยผู้อ่านสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้ว่า ผู้เขียนมีแนวคิด ข้อเท็จจริง หรือการแสดงอารมณ์ความรู้สึกอย่างไร โดยผู้อ่านจับใจความต้องหาคำ สำคัญภายในเนื้อเรื่อง และเข้าใจส่วนขยาย เพื่อนำความรู้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ได้

2.2 จุดมุ่งหมายการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่มีจุดประสงค์ให้ผู้อ่านเข้าใจในเนื้อหา และสามารถตอบคำถามเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยได้รวบรวมจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ จากนักการศึกษา รายละเอียดดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2544, น.128) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสามารถอ่านได้ รวดเร็วและจับใจความได้ดี สามารถเพิ่มพูนความชำนาญในการอ่าน และมีสมาธิในการอ่าน สามารถ นำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน สามารถนำการอ่านไปใช้ในการปรับปรุงการ ดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถบอกประโยชน์ของการอ่านและรักการอ่านหนังสือ สามารถ ส่งเสริมให้เด็กรู้จักหาความหมายคำศัพท์ โดยใช้หนังสืออ้างอิงจากพจนานุกรม หรือปทานุกรม และ สามารถส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ในสิ่งแวดล้อมและสนใจปัญหาและเหตุการณ์ประจำวันโดยการอ่าน

ชรินทิพย์ ธัญญลักษณ์ (2546, น.20) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่าน หนังสือหรือตำราที่นอกเหนือจากหนังสือเรียน ให้ผู้อ่านสามารถบอกรายละเอียดและสาระของเรื่องที่

อ่านได้ ผีก็การใช้สายตา อ่านได้เร็วและสามารถตอบคำถามจากเรื่องได้ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถสรุปเรื่องราวจากการอ่าน เพื่อให้ผู้อ่านสามารถคาดการณ์และทำนายเรื่องที่จะจบอย่างไร เพื่อค้นคว้าความจริงของเรื่องและสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ได้

ผจงวาด พูลแก้ว (2547, น.83) กล่าวว่า การอ่านจับใจความมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าหรือหลายๆ ย่อหน้าได้อย่างรวดเร็ว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548, น.6-7) กล่าวว่า การอ่านจับใจความมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนอ่านและจับใจความได้ เพื่อให้กิจกรรมการอ่านมีความหมาย เพื่อให้ผู้อ่านสามารถบอกรายละเอียดของเรื่องที่ได้มีสาระอะไรบ้าง โดยเล่าให้ทราบให้รายงานได้อย่างชัดเจนที่สุดเท่าที่จะทำได้ จึงจะแสดงว่าผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องที่ได้ อ่านเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำ การฝึกการใช้สายตา การอ่านเพื่อความเข้าใจนิยมฝึกทักษะในการอ่านและตอบคำถามได้ถูกต้องแม่นยำ อ่านเพื่อให้สรุปหรือย่อได้ว่าเรื่องที่ได้มีเกี่ยวข้องกับอะไร แม้จะไม่ละเอียด แต่สามารถบอกได้บ้างแม้จะไม่ครบบริบูรณ์ก็ตาม อ่านแล้วสามารถคาดการณ์ ทำนายว่าเรื่องที่ได้มีจะลงเอยในรูปแบบใด และอ่านเพื่อหาความจริงและแสดงข้อคิดเห็นประกอบได้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2552, น.43 - 44) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ เพื่อให้เข้าใจข้อความที่อ่านได้ดี ให้มีนิสัยที่ดีในการอ่าน ให้มีวิจรรย์ญาณในการอ่าน ให้มีความรักความสนใจในการอ่าน และส่งเสริมให้อ่านได้รวดเร็ว

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความเพื่อเป็นการฝึกการใช้สายตา อ่านอย่างละเอียดเพื่อหาใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า ตอบคำถามได้ถูกต้องถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกัน และสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ได้ และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 องค์ประกอบสำคัญของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่หลายอย่าง โดยอาจพูดถึงคำศัพท์ เนื้อหาของเรื่อง จุดมุ่งหมายที่พูดถึง รวมไปถึงการสรุปเนื้อหา โดยผู้วิจัยได้รวบรวมองค์ประกอบสำคัญของการอ่านจับใจความจากนักการศึกษา รายละเอียดดังนี้

อัมพร สุขเกษม (2543, น.25) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของการอ่านจับใจความว่า พื้นฐานที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่านมี 9 ประการ คือ

1. ความรู้ในเรื่องศัพท์
2. ความมีเหตุผลในการอ่าน ความสามารถในการหาความหมาย และรวบรวมความหมายของใจความหลายๆ ใจความเข้าด้วยกัน
3. ความสามารถในการค้นหาข้อความ ที่ผู้เขียนสาระสำคัญของเนื้อเรื่องอย่างกระชับแจ่มแจ้ง เพื่อประโยชน์ต่อการรวบรวมความคิดของเนื้อเรื่องได้

4. ความสามารถในการแสดงความมุ่งหมาย ควรสนใจความคิดของผู้เขียน
5. ความสามารถที่จะหาความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยจากข้อความ หรือสามารถตัดสินใจได้ว่าในบรรดาความหมายหลายๆ อย่างของคำนั้น ความหมายใดจะเหมาะสมกับคำนั้นในข้อความนั้น
6. ความสามารถในการรวบรวมเนื้อความย่อๆ ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องที่สามารถอ่านได้
7. ความสามารถในการติดตามวิธีดำเนินเรื่องที่สามารถคาดคะเนเรื่องที่เกิดขึ้นก่อนและหลังเรื่องที่สามารถอ่านได้
8. ความรู้เรื่องวิธีการเขียนต่างๆ
9. ความสามารถของการหาใจความสำคัญของเรื่องที่สามารถอ่านจับใจความ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านคำและความหมายของคำ (Word Factor) หมายถึง รูปคำ และความหมายของคำนั้นๆ
2. องค์ประกอบในการเรียบเรียงถ้อยคำ (Verbal Factor) หมายถึง ความเชื่อมโยงในความหมายของคำต่างๆ ที่อยู่รอบๆ โดยไม่ต้องใช้เหตุผลทางนามธรรมมากนักอาจกล่าวได้ว่า เป็นความสามารถในการเข้าใจรายละเอียดของประโยคเพียงภายนอก มิใช่ความหมายภายในหรือความสามารถเข้าใจรายละเอียดของประโยคย่อย ๆ และสามารถในการจัดลำดับขั้นตอนของข้อความได้
3. องค์ประกอบด้านการสรุปที่เป็นเหตุผล (Abstract Reasoning) หมายถึง เหตุผลทางนามธรรมจากตัวอักษรที่ปรากฏในข้อความ เป็นการสังเคราะห์ใจความสำคัญของข้อความนั้นเป็นการคิดแบบอุปมา และแก้ไขปัญหา

จากองค์ประกอบสำคัญของการอ่านจับใจความข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญของการอ่านจับใจความ คือ ผู้อ่านต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ เข้าใจรายละเอียดของประโยคต่างๆ สามารถค้นหาข้อความ และรวบรวมใจความสำคัญ ตลอดจนสามารถการคาดคะเนเรื่องที่เกิดขึ้นก่อนและหลังการอ่าน และสรุปการอ่านด้วยเหตุผล

2.4 กระบวนการอ่านจับใจความ

กระบวนการอ่านจับใจความ มีหลายขั้นตอนทั้งอ่านผ่านตาให้รู้ว่ากล่าวถึงเรื่องอะไรอ่านอย่างละเอียดเพื่อให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมในการอ่านจับใจความโดยผู้วิจัยได้รวบรวมกระบวนการอ่านจับใจความจากนักการศึกษา รายละเอียดดังนี้

วนิดา โสภากัณฑ์ (2530, น.19) กล่าวว่า กระบวนการอ่านจับใจความต้องให้นักเรียนรู้จักจุดประสงค์ของการอ่าน ต้องพยายามให้รู้แนวคิดสำคัญของเรื่อง และต้องพยายามฝึกอ่านจับใจความสำคัญๆ อยู่เสมอ จะช่วยให้อ่านได้รวดเร็วและบรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่าน

นภดล จันทรเพ็ญ (2542, น.87) กล่าวว่า กระบวนการอ่านจับใจความ ดังนี้

1. อ่านผ่านๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องนั้นกล่าวถึงเรื่องอะไรบ้าง จุดใดที่เห็นว่าเป็นจุดสำคัญของเรื่อง

2. อ่านโดยละเอียดโดยอ่านตลอดอีกครั้ง ทำความเข้าใจให้ชัดเจนและเห็นความสัมพันธ์ ความคิดต่างๆ ในเรื่อง โดยอาจมีการขีดเส้นใต้ข้อความที่เห็นว่าสำคัญ

3. อ่านซ้ำเฉพาะตอนที่ไม่เข้าใจและตรวจสอบความเข้าใจในบางแห่งให้แน่นอน

4. ทดสอบความเข้าใจด้วยการตอบคำถามสั้นๆ เกี่ยวกับประเด็นของเรื่องและใจความสำคัญ

5. เรียบเรียงใจความสำคัญด้วยภาษาของตนเองที่เห็นว่าจะทำให้เข้าใจเรื่องได้ชัดเจนถูกต้องที่สุด โดยอาจให้รายละเอียดที่จำเป็นของใจความสำคัญเพิ่มเติมเพื่อให้ได้เนื้อความที่สมบูรณ์

ประภาพรรณ เอี่ยมสุภษิต (2536, น.126-127) กล่าวว่า ได้รวบรวมทฤษฎีจิตวิทยา และทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ ดังนี้

1. จิตวิทยาการเรียนรู้ การสอนอ่านจะได้ผลดี ถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอน และเนื้อหาสาระที่เรียน ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องรู้จักใช้จิตวิทยาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยนักเรียนและความสนใจของเด็ก การสร้างบรรยากาศการสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้แบบผสมผสานของ กานเย โดยครูต้องคำนึงถึงความพร้อม และความแตกต่างระหว่างบุคคลตามทฤษฎีเงื่อนไขการเรียนรู้ ทั้งเงื่อนไขการเรียนรู้ภายในและเงื่อนไขการเรียนรู้ภายนอกที่มีผลต่อการเรียนรู้ ตามกระบวนการทางปัญญาในการเรียนรู้ คือ

1) การเตรียมการเรียนรู้ คือ การทำให้เกิดความสนใจ ทำให้เกิดความคาดหวัง และการนำเอาข้อมูลหรือทักษะที่เกี่ยวข้องออกมาจากความจำระยะยาว ในการทำให้เกิดความสนใจนั้นโดยใช้สื่อเพื่อบอกให้กับนักเรียนรู้ว่า เขาต้องเรียนอะไรบ้าง

2) การเรียนรู้และการแสดงออก คือการเลือกการเรียนรู้ การกำหนดรหัสอย่างมีความหมาย นำเอาความรู้จากหน่วยความจำมาใช้ในการตอบสนอง และการเสริมแรงนักเรียนจะเลือกเอาสิ่งเร้าที่สำคัญเข้ามาเพื่อเก็บไว้ในความทรงจำและเกิดความรู้ใหม่

3) การถ่ายโยงการเรียนรู้ คือ การให้สัญญาณในการดึงเอาความรู้มาใช้ และการแผ่ขยายการเรียนรู้ การถ่ายโยงการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อบุคคลได้นำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในสภาพการณ์อื่นๆ นอกเหนือจากสภาพการณ์ที่ได้รับการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้ การอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับเรื่องทีอ่านว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร การฝึกให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านต้องอาศัยจิตวิทยาการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีเชื่อมโยงของทอร์นไคค์ เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านจับใจความ ดังนี้

1) กฎแห่งความพร้อม ก่อนที่จะมีการเรียนรู้เกิดขึ้น ผู้สอนต้องสำรวจว่า นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนทั้งร่างกาย จิตใจหรือไม่อย่างไร และต้องมีการจูงใจให้เกิดความพร้อมก่อน จึงจะเกิดการเรียนรู้โดยยึดหลักความพึงพอใจของนักเรียนเป็นสำคัญ

2) กฎแห่งการฝึกฝน เมื่อต้องการให้นักเรียนมีทักษะการเรียนรู้ ต้องให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนและหมั่นฝึกฝนหรือนำสิ่งที่รู้นั้นมาใช้บ่อยๆ

3) กฎแห่งผล การให้นักเรียนทราบผลการเรียนทันที และยกย่องชมเชย ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจและเป็นการเสริมแรงให้อยากเรียนบทเรียนต่อไปอีก

กรมวิชาการ (2546, น.189-190) กล่าวว่า กระบวนการอ่านจับใจความ ดังนี้

1. อ่านผ่านๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านว่าด้วยเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง

2. อ่านให้ละเอียดเพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่อง เพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน

3. อ่านซ้ำตอนที่ไมเข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอนถูกต้อง

4. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

รัชนี เจริญกิจ และคณะ (2546, น.96) กล่าวว่า กระบวนการอ่านจับใจความ ผู้อ่านจะต้องจับใจความของเรื่องและสามารถตอบคำถามได้จากการสังเกตข้อความในเรื่องว่า เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นที่ไหน เกิดขึ้นเมื่อไร (วัน เวลาที่เกิดเรื่อง) ตัวละครที่เกี่ยวข้องมีใครบ้าง จุดเริ่มต้นของเหตุการณ์คืออะไร อะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ เหตุการณ์นั้นก่อให้เกิดผลอย่างไร แนวคิดของเรื่องคืออะไร สามารถนำประโยชน์อะไรจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้าง คุณธรรมของเรื่องมุ่งเน้นในด้านใด

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2554, น.95) กล่าวว่า กระบวนการอ่านจับใจความว่า การประยุกต์ใช้ในการฝึกอ่าน ซึ่งมีทั้งหมด 6 ชั้น แต่ละชั้นมีลำดับขั้นของการคิดที่แตกต่างกัน ชั้นที่ 1-3 เป็นการคิดขั้นเบื้องต้น สำหรับชั้นที่ 4-6 เป็นการคิดขั้นสูง ในแต่ละชั้นจะมีจุดมุ่งหมายของการคิดเรียงลำดับจากชั้นที่ 1-6 ดังนี้

1. ขั้นที่ 1 จำ เป็นขั้นเริ่มแรกของการอ่านที่สมองจะต้องจำเรื่องราวให้ได้ จำความหมายของคำ ให้คำจำกัดความของคำยาก จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ
2. ขั้นที่ 2 เข้าใจ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนเองได้ เข้าใจความคิด ถ้อยคำ ประโยคและข้อความที่ให้คติสอนใจ สรุปเรื่องเป็นมโนทัศน์ โดยใช้คำพูดของตนเอง
3. ขั้นที่ 3 นำไปใช้ เป็นขั้นที่นักเรียนควรมีการฝึกนำถ้อยคำ ประโยค และเหตุการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นใหม่หรือนำไปใช้แก้ปัญหาในวิชาอื่น ๆ
4. ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้นักเรียนแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน การรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่าง สามารถบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกัน
5. ขั้นที่ 5 สังเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้นักเรียนรู้จักตั้งสถานการณ์ที่คล้ายแนวคิดของเรื่อง รู้จักค้นหาลักษณะโครงเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยอ่านสุภาสิตหรือคำพังเพยที่มีความหมายเปรียบเทียบแล้วใกล้เคียงกัน อีกทั้งยังสามารถสรุปแนวคิดที่เหมือนกันและต่างกันได้ด้วย
6. ขั้นที่ 6 ประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการคิด ที่ให้นักเรียนรู้จักตัดสินเรื่องที่อ่านว่าอะไรคือ ส่วนที่จริง และอะไรคือส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาและค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ ความรัก ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ และยิ่งรวมไปถึงความเป็นเหตุเป็นผลด้วย

จากกระบวนการอ่านจับใจความข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กระบวนการอ่านจับใจความที่สำคัญ คือ ผู้เรียนต้องรู้จุดประสงค์ของการอ่านจับใจความ โดยเริ่มอ่านแบบผ่านๆ เพื่อสังเกตจุดเริ่มต้นของเรื่อง จุดสิ้นสุดของเรื่อง และสิ่งที่สัมพันธ์กัน จากนั้นอ่านโดยละเอียดอีกครั้ง อาจขีดเส้นใต้ข้อความสำคัญ อ่านซ้ำเฉพาะตอนที่ไมเข้าใจ จนทำให้รู้แนวคิดสำคัญของเรื่อง และเรียงใจความสำคัญด้วยภาษาของตน

2.5 จิตวิทยาและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

ในการอ่านจับใจความได้มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหลายด้าน โดยแต่ละทฤษฎีจะเป็นการเน้นที่สติปัญญา การทำซ้ำและสิ่งต่าง ๆ หลายอย่างเพื่อให้เกิดข้อดีการผู้อ่านมากที่สุด ผู้วิจัยได้รวบรวมจิตวิทยาและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ รายละเอียดดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539, น.97) กล่าวว่า ทฤษฎีจิตวิทยาและทฤษฎี การเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Thorndike ซึ่งเน้นทางด้านสติปัญญา โดยกล่าวว่า ผู้มีสติปัญญาดี จะสามารถรับรู้ และอ่านจับใจความได้ในเวลาอันรวดเร็ว ตรงกันข้ามกับผู้มีสติปัญญาไม่ดี จะใช้เวลาในการอ่านเพิ่มขึ้น ดังนั้นการให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อยๆ ก็เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความได้ดี

2. ทฤษฎีการให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง เน้นการกระทำซ้ำๆ จนตอบสนองโดยอัตโนมัติ ดังนั้น การจัดหาเรื่องที่ตรงกับความสนใจก็จะเป็นสิ่งเร้าที่ช่วยให้เกิดความต้องการที่จะอ่าน ผลที่ได้คือการตอบสนองที่ดี

3. ทฤษฎี Gestalt เน้นความสำคัญของการจัดเตรียม คือกฎของการรับรู้ที่ประยุกต์เข้ามาสู่การสอนอ่าน ซึ่งแยกเป็นกฎ 3 ข้อ คือ

1) กฎของความคล้ายกัน เป็นการจัดสิ่งทีคล้ายกันเอาไว้ด้วยกัน เช่น คำที่คล้ายกัน โครงสร้างของประโยค เนื้อเรื่อง รวมทั้งสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน หากจัดไว้เป็นหมวดหมู่ ก็จะช่วยให้เกิดการรับรู้ได้เร็วขึ้น

2) กฎของความชอบ เป็นหลักสำคัญของการสอนอ่านในใจ หากนักเรียนได้อ่านในสิ่งที่ตนชอบก็จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหมายต่อตัวนักเรียน

3) กฎการต่อเนื่อง เป็นการพิจารณาโครงสร้างของการสอนอ่านให้มีลักษณะต่อเนื่องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาการอ่านไม่หยุดชะงัก

จากการรวบรวมจิตวิทยาและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องยึดหลักการให้สิ่งเร้า เพื่อการตอบสนองพฤติกรรมของผู้เรียน และการจัดกิจกรรมครูผู้สอนควรจัดความรู้ที่คล้ายกันไว้ด้วยกัน พิจารณาเนื้อหาเพื่อให้เป็นที่ชื่นชอบของนักเรียน จะช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านการอ่านอย่างต่อเนื่อง

2.6 วิธีการสอนอ่านจับใจความ

วิธีการสอนอ่านจับใจความ ไม่ได้เน้นที่ความเพราะแต่เน้นให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเนื้อหาได้มากที่สุด เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการถามตอบอาจเป็นลักษณะของการเสริมจากสิ่งที่ผู้อ่านเข้าใจไม่ได้บอกว่าผิดหรือถูกทั้งหมด ผู้วิจัยได้รวบรวมวิธีการสอนอ่านจับใจความ รายละเอียดดังนี้

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542, น.31-32) กล่าวว่า การสอนอ่านจับใจความเป็นการสอนอ่านในใจโดยมุ่งแต่เนื้อเรื่องไม่ต้องพะวงกับการออกเสียง โดยครูแนะนำ ให้ตั้งคำถามถามตัวเองจากเรื่องที่อ่านว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อช่วยให้การอ่านจับใจความได้ผลดี ได้แก่

1. อธิบายความหมายคำบางคำที่มีความหมายพิเศษ หรือคำที่ควรทราบก่อน
2. ให้นักเรียนรู้จุดมุ่งหมายในการอ่านหรืออาจมีการตั้งคำถามเพื่อให้ค้นหาคำ ตอบ จะช่วยให้นักเรียนค้นหาคำตอบได้ง่ายขึ้น
3. มีการสนทนาเกี่ยวกับเค้าโครงเรื่องที่จะอ่าน ภาพ หรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่จะให้อ่าน
4. กำหนดเนื้อหาและเวลาที่ให้อ่านอย่างเหมาะสมกับระดับ วัย และความสามารถของนักเรียน

5. ควรมีกิจกรรมต่อเนื่องหลังการอ่านเช่น ให้ตอบคำถาม หรือเขียนสรุปเรื่อง เรื่องราวเพื่อทดสอบความเข้าใจ หรืออาจให้อ่านออกเสียงเนื้อหาซ้ำอีกก็ได้

สมลักษณ์ ไพศาลรพงค์ (2543, น.23) กล่าวว่า การสอนควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็น ศูนย์กลางการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนตอบคำถามถูกหรือผิด ครูเป็นผู้ให้การแนะนำหรือชี้แนะในทันที ควรใช้วัสดุการอ่านหลายชนิดในลักษณะสื่อประสม ควรให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะหลาย ๆ อย่าง นอกจากนี้ผู้สอนควรใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนได้ค้นหาคำตอบโดยมุ่งเน้นคำถามในเรื่องที่อ่านว่า เป็น เรื่องเกี่ยวกับอะไร เกิดขึ้นที่ใด เมื่อไร อย่างไร ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเสนอเรื่องนี้และ ประการสำคัญ ควรให้ฝึกการอ่านจับใจความอยู่เสมอจึงจะช่วยให้ผู้เรียนอ่านหนังสือได้เร็ว และจับใจความสำคัญได้ดี สมองก็จะบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างของคำและความหมายของประโยค เอาไว้

สุนทร บำเรอราช และนลินี บำเรอราช (2543, น.4-6) กล่าวว่า ได้เสนอแนะ กระบวนการจัดการเรียนการสอนอ่าน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เหมาะสมกับพัฒนาการ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยจัดลำดับขั้นของการสอน อ่าน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สำรวจและปูพื้นฐานความรู้ของผู้อ่าน เพื่อช่วยเสริมประสบการณ์ที่ยังขาด และแก้ปัญหาความเข้าใจสิ่งที่ขาด รวมทั้งเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านให้สัมพันธ์กับความรู้เดิมของผู้อ่าน เช่น สอนคำใหม่ คำยากและสนทนาเกี่ยวกับภาพในเรื่อง

ขั้นที่ 2 เตรียมการอ่าน มีกิจกรรมที่ควรทำ 3 กิจกรรม คือ

- 1) ให้สำรวจอย่างคร่าวๆ เพื่อให้ทราบความสำคัญของเรื่อง
- 2) ตั้งจุดประสงค์ก่อนอ่านให้ชัดเจน ด้วยการตั้งคำถามเพื่อคาดว่าจะได้รับ

คำตอบจากเรื่องที่อ่าน

- 3) กำหนดความเร็วในการอ่านว่าจะอ่านจบภายในเวลาเท่าใด

ขั้นที่ 3 เริ่มอ่านจนอ่านจบ

ขั้นที่ 4 ทำกิจกรรมภายหลังการอ่าน เช่น อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เขียนสรุปเรื่อง วาดภาพ ในขั้นนี้ครูผู้สอนจะทราบว่าผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านหรือไม่

ขั้นที่ 5 ทำกิจกรรมเสริม เช่น แต่งเรื่องใหม่ ทำเอกสารเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน อ่านจากบทอ่านอื่นๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันเพิ่มเติมตามที่ครูกำหนด

กุสุมา ภู่อ่าว (2548, น.16-17) กล่าวว่า วิธีการสอนอ่านจับใจความว่าควร ดำเนินการดังนี้

1. ขั้นก่อนอ่าน ให้ผู้เรียนระดมพลังสมองเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านก่อนว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านอย่างไรบ้าง ระหว่างระดมพลังสมองหากผู้เรียนจะใช้ศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่าน ครูควรอธิบายศัพท์บางคำที่มีความหมายพิเศษที่ควรทราบก่อน

2. ขั้นระหว่างอ่าน

1) นำเรื่องสั้นๆ มาให้ผู้เรียนอ่านผ่านๆ โดยตลอดก่อนและอ่านซ้ำตอนที่ไม่ว่างใจ แล้วตั้งคำถามสั้นๆ เพื่อหาคำตอบ

2) ผู้เรียนสร้างแผนผังทางปัญญา จดบันทึกโดยเริ่มด้วยรูปภาพ หรือสัญลักษณ์

3) ระบุคำสำคัญหลักของเรื่องที่จะอ่านด้วยตัวอักษรที่ชัดเจนสะดุดตา

4) เชื่อมโยงคำหรือวลีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำสำคัญหลักจากตรงกลางไปทุกทิศทาง

5) เขียนคำ วลี บนเส้นที่แตกออกไป

6) ขยายคำอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุด

7) ใช้สัญลักษณ์ลักษณะของเส้นหรือลูกศรเชื่อมโยงการเป็นการเป็นลำดับความคิดเป็นระบบ

3. ขั้นหลังการอ่าน เมื่อผู้เรียนอ่านจบแล้ว ให้สรุปผลการเรียนรู้และตอบคำถามเพื่อทบทวนเรื่องราวอีกครั้งหนึ่ง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2554, น.2-10) กล่าวว่า หลักจิตวิทยาการอ่านมาประยุกต์กับหลักการของบลูม (Bloom) เพื่อนำมาใช้ในการฝึกอ่าน 6 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเริ่มต้นของการอ่าน สมองจะต้องจดจำเรื่องราวให้ได้ จำความหมายของคำยาก จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ ครูผู้สอนจะใช้วิธีการตั้งคำถาม ถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะอ่าน การสะกดคำยาก หรือการให้ความหมายของคำยาก

2. ขั้นความเข้าใจ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเล่าเรื่องที่จะอ่านได้อย่างถูกต้องด้วยคำพูดของตนเอง เข้าใจความคิด ถ้อยคำ ประโยคและถ้อยคำที่ทำให้คิดเตือนใจ สรุปเรื่องได้ การประเมินว่าผู้เรียนมีความเข้าใจมากหรือน้อยเพียงใด คือการให้ผู้เรียนเล่าเรื่องหรือตอบคำถาม

3. ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีการฝึกนำคำ ประโยคและเหตุการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา ในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใหม่ หรือนำไปใช้แก้ปัญหาอื่น ๆ คำถามที่ซ้ำมักจะเป็นการกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนพิจารณานำความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์

4. ขั้นวิเคราะห์ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน การรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่าง สามารถบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กัน หรือไม่เกี่ยวข้องกันเลย

5. ชั้นสังเคราะห์ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสรุปแนวคิดของเรื่อง ค้นหาลักษณะโครงเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยอ่าน สามารถเปรียบเทียบสุภาษิตคำพังเพยที่มีความหมายใกล้เคียงกัน สรุปแนวคิดที่เหมือนกันหรือต่างกันได้อีกด้วย

6. ชั้นประเมินค่า เป็นการให้ผู้เรียนรู้จักคิด ตัดสินเรื่องที่อ่านว่าอะไรคือความจริง และอะไรคือความเท็จ พิจารณา ค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ ความรัก ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ และรวมไปถึงความเป็นเหตุเป็นผล ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักสังเกตการใช้ถ้อยคำการบรรยายให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจอื่นๆ ที่ได้จากการอ่าน

จากการรวบรวมวิธีการสอนอ่านจับใจความ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ก่อนการอ่านให้ผู้เรียนตั้งคำถามกับตนเองว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ในขณะที่อ่านให้ผู้เรียนอ่านสำรวจอย่างคร่าวๆ และอ่านอย่างละเอียดเพื่อตอบคำถามของตนเองว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร โดยครูเป็นผู้ชี้แนะเพิ่มเติม หลังการอ่านให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย และสรุปการอ่านจับใจความ

2.7 การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ

การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจ ผู้สอนสามารถทำได้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยผู้วิจัยรวบรวมการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ รายละเอียดดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2540, น.13-14) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความไว้ 4 ลักษณะดังนี้

1. วัดพื้นฐานการอ่านของนักเรียน เพื่อครูจะได้จัดเตรียมแผนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถที่แท้จริงของผู้อ่านต่อไป เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจและแบบสังเกต ครูจะได้ใช้ทั้งหมดหรือเลือกใช้ก็ได้ การวัดในลักษณะนี้ครูจะใช้ก่อนเริ่มต้นสอนอ่าน ผลที่ได้จากการวัดจะใช้ในการเตรียมอุปกรณ์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อและวิธีการวัดเพื่อประโยชน์ในการเรียนบทเรียนใหม่ที่จะช่วยให้แก่นักเรียนประสบผลสำเร็จในการอ่าน

2. วัดระหว่างเรียน เพื่อนำผลมาปรับปรุงการสอนอ่าน เครื่องมือที่ใช้มีแบบสอบถาม แบบสังเกตและแบบวัดเจตคติ ซึ่งครูอาจใช้ทั้งหมดหรือเลือกใช้เป็นบางชนิดเพื่อวัดให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

3. วัดเพื่อวิเคราะห์จุดบกพร่องในการอ่าน ซึ่งเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด เช่น จำ เข้าใจ นำไปใช้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ครูหรือผู้วัดจะใช้เครื่องมือวัดเฉพาะวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ เพื่อค้นหาข้อบกพร่องในการอ่าน แล้วนำผลมาใช้จัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมอ่านต่อไป

4. วัดปลายภาค เพื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์การอ่านหลังจากผ่านกระบวนการของการฝึกฝนมาครบระยะตามที่ต้องการ เครื่องมือที่ใช้วัดได้แก่ แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบ

สัมภาษณ์และแบบประเมินค่า ผลที่ได้จะนำมาประเมินการอ่านที่ผู้อ่านหรือนักเรียนได้รับการฝึกฝนมา

กรมวิชาการ (2544, น.88-89) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. การบูรณาการทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการดู ซึ่งแต่ละทักษะมีความสำคัญที่ควรเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน ทักษะทางภาษาทักษะหนึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอื่นๆ ด้วย

2. ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาพร้อมกับพัฒนาความคิด เนื่องจากภาษาเป็นสื่อของความคิด การติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ควรจัดให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาตามสถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นการฝึกทักษะทางสังคมในสถานการณ์จริง

3. ผู้เรียนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องทั้งไวยากรณ์หรือหลักภาษา การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4. ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาเท่ากัน แต่การพัฒนาทางภาษาของแต่ละคนจะไม่เท่ากันตามศักยภาพของนักเรียน วิธีการเรียนรู้ก็ต่างกัน

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องจัดให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาทักษะทางภาษาไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้วัฒนธรรม เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

6. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้จะต้องใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ ใช้ในการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ การอภิปราย การเขียนรายงาน การตอบคำถาม ครูจะต้องใช้ภาษาที่เป็นแบบแผนถูกต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน

7. บอกรณการประเมินและแนวทางการปฏิบัติที่นำไปสู่การบรรลุซึ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุดให้เด็กทราบตั้งแต่เริ่มการสอน

8. ควรมีการประเมินผลก่อนและหลังการอ่านเพื่อครูจะได้ทราบพัฒนาการของผู้เรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2552, น.98 - 99) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. หาบทอ่านที่มีความยากง่ายเท่ากับที่ได้สอนไว้ให้อ่านแล้วตั้งคำถามเพื่อดูว่าเข้าใจเรื่องที่อ่านหรือไม่

2. ต้องวัดการมีวิจรณ์ญาณในเรื่องที่อ่านและศิลปะในการเขียนด้วย

3. คำนึงถึงการวัดทักษะการอ่านแท้ๆ โดยให้อ่านบทที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาแล้วตั้งคำถามสอบความเข้าใจ และควรมีการสอบความจำในเรื่องที่ได้เคยสอนไว้ เช่น ประวัติทิว

4. ไม่ควรออกข้อสอบชนิดที่นักเรียนต้องไปค้นหาถ้อยคำมาเรียบเรียง ควรออกแบบให้บอกว่าข้อไหนถูก ข้อไหนผิดหรือจับคู่ดีกว่าเพื่อเป็นการวัดการอ่านแท้ๆ ไม่ใช่วัดการเขียนด้วย

5. ควรวัดความสนใจในการอ่านของผู้เรียนด้วย การสังเกตและบันทึกพฤติกรรม สุวรรณีย์ ยะหะกร (2554, น.15-35) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระแกนกลาง
2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม/งานที่จะวัดทักษะทางภาษา
3. กำหนดตัวชี้วัดพฤติกรรม วิธีการวัดและเลือกเครื่องมือ ให้สอดคล้องกับทักษะทางภาษาที่ต้องการวัด

4. สร้างเครื่องมือและเขียนส่วนประกอบของเครื่องมือได้แก่ คำชี้แจง ใบงาน แบบบันทึกการให้คะแนน เกณฑ์การให้คะแนน นำหนักความสำคัญของตัวชี้วัด

5. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญ และการทดลอง

6. ปรับปรุงนำเครื่องมือวัดไปใช้

จากการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความสามารถทำได้ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยผู้สอนสร้างเครื่องมือวัดผล และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดผล เช่น แบบทดสอบ แบบสอบถาม เป็นต้น

3. นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

นิทานพื้นบ้านภาคกลางเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง เยาวชนควรสนใจศึกษาค้นคว้านิทานพื้นบ้านในท้องถิ่นของตนเพื่อที่จะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจในวิถีชีวิต ความเชื่อ ค่านิยม ของคนพื้นบ้าน ทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และมีการพัฒนาด้านจิตพิสัยดียิ่งขึ้น ในเรื่องนิทานพื้นบ้านภาคกลางผู้วิจัยจะได้ให้รายละเอียดของความหมาย ดังต่อไปนี้

3.1 ความหมายของนิทานพื้นบ้านภาคกลาง

นิทานพื้นบ้านภาคกลางในเรื่องนี้ผู้วิจัยศึกษาแล้วพบว่าเป็นส่วนหนึ่งของนิทานพื้นบ้านจึงขอให้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้านบางส่วนดังนี้

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2518, น. 10) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านไว้ว่า นิทานพื้นบ้าน หมายถึง นิทานที่เล่าสืบต่อกันมาในท้องถิ่น ส่วนใหญ่ถ่ายทอดโดยวิธีมุขปาฐะ คือ เล่าสืบต่อกันมาปากต่อปาก

กิ่งแก้ว อรรถากร (2519, น.12) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องเล่าที่สืบต่อกันมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยมุขปาฐะ

ทัศนีย์ ทานตะวงษ์ (2522, น.60) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านเป็นวรรณกรรมมุขปาฐะที่ น่าสนใจใคร่ศึกษา เป็นเครื่องบันเทิงใจ เป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ ความคิด วิถีชีวิตของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่น เป็นเครื่องมือที่ใช้อบรมสั่งสอนที่ให้ผลดีกว่าการสอนโดยตรง เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่ง เป็นสิ่งสะท้อนความรู้ ความคิด วิถีชีวิต ตลอดจนสภาพสังคม การปกครอง ศาสนา ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจชีวิตคนได้เป็นอย่างดี

ฤดีมน ปริดีสนิท (2524, น.71) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านไว้วานิทานพื้นบ้านเป็นนิทานปากเปล่า เล่าสืบทอดกันมาไม่ใช่เรื่องเล่าสนุก ๆ แต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นเครื่องมือในการปรุงแต่งความคิดของคนในสังคมอีกด้วย

สุนันท์ อุดมเวช (2524, น.22) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้าน เป็นเรื่องเล่า สืบทอดกันมานานจนไม่ทราบที่มาของเรื่องเล่านั้นได้ ซึ่งมีจุดประสงค์เป็นเครื่องให้ความรื่นเริง บันเทิงใจแก่มนุษย์ ก่อให้เกิดความสนุกสนาน และเป็นเครื่องมือช่วยอบรมสั่งสอนให้คนประพฤติดีด้วยมีคติสอนใจแทรกอยู่

ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2531, น.62) กล่าวว่า นิทานไว้วานิทานพื้นบ้านว่า หมายถึง เรื่องเล่าที่ชาวบ้านผูกเรื่องขึ้นเล่าสู่กันฟังด้วยถ้อยคำธรรมดา เป็นภาษาร้อยแก้ว หรือถ้อยคำสำนวนธรรมดา เป็นภาษาร้อยแก้ว หรือถ้อยคำสำนวนของชาวบ้านในแต่ละถิ่น เล่าสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน จนไม่ทราบว่ามีใครเป็นคนต้นคิดแต่งขึ้น

บัญญัติ เรืองศรี (2545, น.5) กล่าวว่า ความหมายของนิทานพื้นบ้านว่า หมายถึง เรื่องที่สืบทอดกันมาจนถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ที่มีลักษณะสำคัญคือ เล่าด้วยถ้อยคำธรรมดาเป็นภาษาร้อยแก้ว เล่าด้วยปากสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน ไม่ปรากฏผู้เล่าเดิมว่าเป็นผู้ใด

จากความหมายข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องเล่าที่สืบทอดต่อ ๆ กันมาเป็นเวลานาน มักเป็นเรื่องราวที่บอกชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นนั้น ๆ อาจแสดงถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณีพื้นเมืองของแต่ละพื้นที่ เป็นเรื่องเล่าที่เกิดความรื่นเริงบันเทิงใจของผู้ฟัง มักไม่ปรากฏชื่อคนแต่งเรื่อง

3.2 ประเภทของนิทานพื้นบ้านภาคกลาง

การแบ่งประเภทของนิทานพื้นบ้านสามารถแบ่งได้หลายลักษณะด้วยกัน ตามลักษณะเนื้อหา ลักษณะตัวละคร รูปแบบการเล่า ความเชื่อและความคิดที่ถือปฏิบัติกันมา ซึ่งมีนักวิชาการและผู้สนใจได้แบ่งประเภทของนิทานพื้นบ้านไว้ดังนี้

กิ่งแก้ว อัทธากร (2520, น.12-14) กล่าวว่า การแบ่งนิทานโดยอาศัยรูปแบบเป็นเกณฑ์สามารถแบ่งนิทานได้ 8 ประเภท คือ

1. เทพนิยาย
2. นิทานชีวิต

3. นิทานวีรบุรุษ
4. นิทานประจำถิ่น
5. นิทานอธิบายสาเหตุ
6. ตำนานและเทพปกรณัม
7. เรื่องสัตว์
8. มุขตลก

กึ่งแก้ว อรรถาการ ยังได้เสนอทฤษฎีการแบ่งนิทานโดยอาศัยแบบเรื่องเป็นเกณฑ์ สามารถแบ่งนิทานออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. นิทานไม่รู้จบ เป็นนิทานที่มีลักษณะพิเศษในโครงสร้าง คือมีการเล่าซ้ำรอยเดิมเป็นช่วง ๆ เปลี่ยนเฉพาะบางคำเท่านั้น
2. นิทานเรื่องสัตว์ เป็นเรื่องสัตว์ที่เป็นตัวละครยืนโรง บางเรื่องมีปรัชญาน่าคิด
3. นิทานคติ เป็นเรื่องที่มีเนื้อหาไปในเชิงสอนใจ โครงสร้างของเรื่องแสดงค่า ของกฎแห่งกรรม ผลดีย่อมเกิดจากการกระทำที่ดี ส่วนผลร้ายย่อมเกิดจากการกระทำชั่ว
4. มุขตลก เป็นเรื่องสั้นตลกขบขัน แสดงถึงความโง่หรือไหวพริบปฏิภาณของบุคคล
5. เรื่องไม้ เป็นเรื่องเหลือเชื่อเป็นไปได้
6. นิทานทรงเครื่อง เป็นเรื่องเกี่ยวกับบุคคล เหตุการณ์และบรรยากาศที่วิจิตรพิสดาร นอกจากนี้ได้มีนักคติชนวิทยาแบ่งนิทานพื้นบ้านออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2528, น.100) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้านแบ่งออกเป็น 4 แบบ

1. แบ่งตามเขตพื้นที่ เป็นการแบ่งโดยอาศัยเขตแดนทางภูมิศาสตร์ดังนี้ เขตอินเดีย เขตรัฐต่าง ๆ ในแถบตะวันออกของทะเลบอลติก เขตแหลมสแกนดิเนเวีย เขตชนชาติที่พูดภาษาเยอรมัน เขตประเทศฝรั่งเศส เขตประเทศสเปนและโปรตุเกส เขตประเทศอิตาลี เขตประเทศอังกฤษ เขตประเทศสก็อตแลนด์และไอร์แลนด์ การแบ่งนิทานดังกล่าวไม่ครอบคลุมอาณาเขตอื่น ๆ ในโลก เช่น ทวีปอเมริกาและแอฟริกา แม้แต่ในทวีปเอเชียเองก็กล่าวไว้ไม่ละเอียด
2. แบ่งตามรูปของนิทานแบ่งได้ 5 ประเภท คือ นิทานปรัมปรา นิทานเทพนิยาย นิทานตลกขบขัน นิทานเรื่องสัตว์
3. แบ่งตามชนิดของนิทาน แบ่งออกเป็น 3 หมวดใหญ่ ๆ คือ นิทานเกี่ยวกับสัตว์ นิทานชาวบ้านทั่วไป นิทานตลกขบขัน
4. แบ่งตามสารัตถะ เป็นการแบ่งเพื่อจัดหมวดหมู่ จัดระดับของนิทานให้ชัดเจน เพื่อสะดวกแก่การค้นคว้าเปรียบเทียบ

วิเชียร ณ นคร (2531, น.32) กล่าวว่า การแบ่งประเภทของนิทานพื้นบ้านว่า ด้วยเหตุที่นิทานเป็นเรื่องเล่าอันเป็นมรดกของมนุษยชาติมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาล นิทานจึงแพร่กระจาย

กันอยู่ทั่วโลก ความหลากหลายของนิทานทำให้นักวิชาการหรือผู้สนใจได้จัดจำแนกนิทานขึ้น เพื่อความสะดวกแก่การศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ ตลอดถึงการนำนิทานไปใช้ประโยชน์ในแง่มุมต่างๆ

ประคอง นิมมานเหมินท์(2537, น. 60-70) กล่าวว่า ได้แบ่งนิทานพื้นบ้านไทย ออกเป็น 11 ประเภทแตกต่างจากคนอื่น ๆ ดังนี้

1. นิทานมหัศจรรย์หรือเทพนิยาย (fairy tale) ตามรูปศัพท์ทำให้เข้าใจว่าเป็นนิทานเกี่ยวกับนางฟ้า ตามที่จริงแล้วอาจไม่มีนางฟ้าเทวดาก็ได้ แต่จะเป็นเรื่องราวของความมหัศจรรย์เหนือธรรมชาติ

2. นิทานชีวิต (novella) มีลักษณะคล้ายคลึงกับนิทานมหัศจรรย์ตรงที่มีขนาดค่อนข้างยาว มีหลายอนุภาคหรือหลายตอน ที่ต่างกันคือนิทานชีวิตดำเนินเรื่องอยู่ในโลกแห่งความจริง มีการแบ่งสถานที่และตัวละครชัดเจน อาจมีเรื่องปาฏิหาริย์หรือความมหัศจรรย์

3. นิทานวีรบุรุษ (hero tale) เป็นนิทานที่มีขนาดค่อนข้างยาว ประกอบด้วยหลายอนุภาคหลายตอน อาจอยู่ในโลกแห่งจินตนาการหรือโลกที่ดูเหมือนจะเป็นจริง แม้วานิทานมหัศจรรย์และนิทานชีวิตมีพระเอกที่มีลักษณะเป็นวีรบุรุษ แต่ต่างกับนิทานวีรบุรุษที่นิทานชุดหลังนี้เป็นนิทานชุดเล่าถึงการผจญภัยของวีรบุรุษคนเดียวหลายครั้งหลายหนและมักเล่าถึงการผจญภัยของวีรบุรุษที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์เช่น เรื่องของวีรบุรุษเฮอร์คิวลีส เจซิวุสและเพอร์ซิอูสของกรีก เป็นต้น

4. นิทานประจําถิ่น (sage) นิทานที่มีขนาดของเรื่องไม่แน่นอน บางเรื่องก็สั้น บางเรื่องก็ยาว บางเรื่องอาจเหมือนภาคที่สำคัญเพียงอนุภาคเดียว มักเป็นเรื่องแปลกพิสดาร ซึ่งเชื่อกันเกิดขึ้นแล้วจริง ณ สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง ตัวละครและสถานที่บอกไว้ชัดเจน อาจเป็นเรื่องของบุคคลในประวัติศาสตร์หรือคนสำคัญของเมือง ตัวละครอาจเป็นมนุษย์ เทวดา สัตว์ หรือผีนางไม้ นิทานประจําถิ่นของไทยเป็นเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมา มีเนื้อเรื่องเชื่อกันว่าเคยเกิดขึ้นจริง และมักอธิบายความเป็นมาของสิ่งที่อยู่ในท้องถิ่น คือสิ่งที่มีอยู่โดยธรรมชาติ เช่น ทะเล ภูเขา แม่น้ำ เกาะ ฯลฯ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเนื่องในศาสนา เช่น เจดีย์ โบสถ์ วิหาร ฯลฯ

5. นิทานอธิบายเหตุ (explanatory tale) เป็นเรื่องที่อธิบายถึงกำเนิดหรือความเป็นมาของสิ่งที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ อธิบายถึงการกำเนิดของสัตว์บางชนิด สาเหตุที่สัตว์บางชนิดมีรูปร่างลักษณะต่าง ๆ กำเนิดของพืช ดวงดาว มนุษยชาติหรือสถาบัน เรื่องประเภทนี้มักจะสั้น และเล่าอย่างตรงไปตรงมา เพื่อจะตอบคำถามว่าทำไมสิ่งนั้นเป็นอย่างนั้น นิทานอธิบายเหตุของไทยมีเล่ากันทุกถิ่น ส่วนมากเป็นนิทานขนาดสั้น แบ่งตามแนวคิดสำคัญที่ปรากฏอยู่ในมุขตลกของไทยมี 8 ประการ คือ ความฉลาด ความโง่ หรือเป็นความเกียจคร้าน เรื่องเพศ คนพิการ นักบวช ผู้มีสถานะสูงในสังคมและคนต่างถิ่นหรือต่างชาติ

6. เทวกรรม หรือ เทพปกรณัม (myth) เป็นเรื่องอธิบายถึงกำเนิดของจักรวาล โครงสร้างและระบบของจักรวาล มนุษย์ สัตว์ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ เช่น ลม ฝน กลางวัน กลางคืน

ฯลฯ ตลอดจนพิธีกรรม การประพาศปฏิบัติต่าง ๆ สำหรับนิทานพื้นบ้านไทยที่กล่าวถึง โลก จักรวาล เทวดา กำนินมนุษย์ สัตว์ตลอดจนบทบาทหน้าที่ของเทวดาและของผู้ครองแผ่นดิน เช่น เรื่องเมขลา รามสูร เรื่องจันทราส และสุริยคราส เรื่องพญาคนคาก (พญาแถน) เป็นต้น

7. นิทานสัตว์ (animal tale) เป็นเรื่องที่สัตว์เป็นตัวเอก นิทานสัตว์โดยทั่วไปมัก แสดงให้เห็นความฉลาดของสัตว์ชนิดหนึ่งและความโง่ของสัตว์อีกชนิดหนึ่ง สัตว์ที่เป็นตัวเอกมี ลักษณะเป็นตัวโกง (trickster) ที่เยวกลั่นแกล้งหรือเอาเปรียบคนหรือสัตว์อื่น ซึ่งบางทีก็ได้รับความ เดือดร้อนตอบแทนบ้างเหมือนกัน เรื่องทำนองนี้บางเรื่องมีหลายอนุภาค หลายตอน ความน่าสนใจ ของเรื่องอยู่ที่ความขบขันจากการหลอกลวง หรือการตกอยู่ในสถานการณ์ลำบากที่ไม่นำไปได้ของ สัตว์ อันเนื่องมาจากความโง่ของมัน นิทานสัตว์ถ้าเล่าโดยเจตนาจะสอนจริยธรรม หรือคติธรรมอย่าง ใดอย่างหนึ่ง จัดว่าเป็นนิทานคติ (fable) นิทานคติที่มีผู้รวบรวมไว้และเป็นที่ยุ้จักกันดีได้แก่นิทานอีสป และปัญญาตันตระ

8. นิทานมุขตลก (jest, humourous anecdote, merry tale, numskull tale) มี ขนาดสั้น โครงเรื่องไม่ซับซ้อน มีเพียงอนุภาคเดียว ตัวละครอาจเป็นมนุษย์หรือสัตว์ก็ได้ จุดสำคัญของ เรื่องอยู่ที่ความไม่น่าเป็นไปได้ต่าง ๆ แนวคิดต่าง ๆ ที่ปรากฏในมุขตลกกว่ามี 16 ประการ คือ ความ ฉลาด ความโง่ การชนะการแข่งขันด้วยกลลวง การต่อรองแบบกลลวง ขโมยและการหลอก การหนี โดยใช้กลลวง การล่อลวงและผิดประเวณี กลลวงที่ทารุณ กลลวงโดยวิธีแข่งขัน การปลอมแปลง การกล่าวหาที่ผิด ภรรยาที่เลว ความเกียจคร้าน คนหูหนวก นักบวช และการโม่

9. นิทานศาสนา (religious tale) มีจุดมุ่งหมายในการสอนศีลธรรมแก่ประชาชน แน่แนวทางประพาศปฏิบัติ สร้างค่านิยมและบรรทัดฐานทางอ้อมให้แก่สังคม ถ้าเป็นนิทานไทยจะ เป็นเรื่องเกี่ยวกับนรกสวรรค์ หรือเรื่องราวของบุคคลที่ศักดิ์สิทธิ์ในศาสนา โครงสร้างจะยึด หลักพุทธ ศาสนาเป็นสำคัญ เช่น ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว นิทานศาสนาของไทยจะมีที่มาจากพุทธประวัติ อรรถกถา ชาดก ปัญญาสาชดก โดยมีตัวละครเป็นพระพุทเจ้า พระโพธิสัตว์ บุคคลสำคัญในศาสนาพุทธ เช่น องคุลิมาล นางวิสาขา เป็นต้น

10. นิทานเรื่องผี (the ghost story) แทบทุกสังคมมีเรื่องเล่าเกี่ยวกับเรื่องผีต่าง ๆ นา ๆ ผีบางประเภทไม่ปรากฏชัดว่ามาจากไหน เกิดขึ้นได้อย่างไร เช่น ผีม้าบ้องและผีปกกะโหล่งของ ไทยภาคเหนือ แต่ผีบางประเภทเป็นวิญญาณของคนที่ตายไปแล้ว กลับมาหลอกหลอนผู้ที่มีชีวิตอยู่ ด้วยรูปร่างและวิธีการต่างๆ เช่น รถเขี่ยอนไม้ได้เพราะมีผีนั่งอยู่ คนนอนหลับบนทางเดินของผี ต้นไม้ มีผีเฝ้าอยู่ นางฟ้าเปิดเผยสมบัติของผี ฯลฯ

11. นิทานเข้าแบบ (formula tale) หมายถึงนิทานที่มีแบบสร้าง (pattern) พิเศษ นิทานประเภทนี้โครงเรื่องมีความสำคัญเป็นรองของแบบสร้าง การเล่าก็เล่าเพื่อความสนุกสนานของผู้

เล่าและผู้ฟังโดยแท้ บางเรื่องอาจใช้ในการเล่นเกม มีหลายแบบเช่น นิทานลูกโซ่ นิทานลอกผู้ฟัง นิทานไม่จบเรื่อง และนิทานไม่รู้จบ

พรรณราย ชายหิรัญ (2555, น.6-15) กล่าวว่า การแบ่งประเภทของนิทานไว้ว่า ผู้เล่านิทานมักไม่สนใจว่าตนเล่านิทานประเภทใด การแบ่งประเภทของนิทานพื้นบ้านเป็นการแบ่งของนักคติชนวิทยา

จากประเภทของนิทานพื้นบ้านภาคกลาง ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การแบ่งประเภทนิทานใช้เกณฑ์หลายรูปแบบ ได้แก่ แบ่งตามความสะดวก แบ่งตามแนวคิดของนักคติชน ตามความเชื่อ ตามสภาพแวดล้อม ตามภูมิภาค ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ของแต่ละคนในการแบ่งประเภท บางรูปแบบอาจไม่ครอบคลุมนิทานพื้นบ้านทั้งหมด บางรูปแบบอาจมีความหลากหลาย แต่ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้เกณฑ์แบบใดเป็นตัวตัดสินประเภทของนิทาน

3.3 ลักษณะนิทานพื้นบ้านภาคกลาง

นิทานพื้นบ้านไม่ว่าจะเป็นของชนชาติใดจะมีลักษณะสากลกล่าวคือ เป็นการเล่าเรื่องผ่านถ้อยคำธรรมดาของคนในสังคมไม่เป็นการอวดเหมือนกับร้อยกรอง มักเล่าต่อกันแบบปากต่อปากและไม่ทราบตัวผู้แต่งคนแรก นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของนิทานพื้นบ้านไว้ดังนี้

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2509, น.99-100 อ้างถึงใน เสาวลักษณ์ อนันตศานต์ 2548: 26) กล่าวว่า ลักษณะของนิทานพื้นบ้านไว้ดังนี้

1. เป็นเรื่องเล่าด้วยถ้อยคำธรรมดา เป็นภาษาร้อยแก้วไม่ใช่ร้อยกรอง
2. เล่ากันด้วยปากสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน ต่อมาเมื่อการเขียนเจริญขึ้นก็อาจเขียนขึ้นตามเค้าเดิม
3. ไม่ปรากฏว่าผู้แต่งเดิมเป็นใคร อ้างแต่ว่าเป็นของเก่า ฟังมาจากผู้อื่นเล่าซึ่งเป็นบุคคลสำคัญยิ่งในอดีตอีกต่อหนึ่ง

วิเชียร ณ นคร (2531, น.25 - 28) กล่าวว่า ลักษณะของนิทานพื้นบ้านไว้ดังนี้

1. เป็นเรื่องเล่าสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านานด้วยวิธีมุขปาฐะ กล่าวคือ เล่าสู่กันฟังและจดจำ ต่อกันมา จนไม่อาจทราบได้ว่าใครเป็นผู้แต่งหรือริเริ่มเล่าเป็นคนแรก
2. เป็นเรื่องที่นิยมเล่าด้วยภาษาร้อยแก้วกล่าวคือมุ่งเอารสของเนื้อเรื่องมากกว่ารสของคำ

3. นิทานดำเนินเรื่องอย่างง่าย ๆ กล่าวคือ มีลีลาในการดำเนินเรื่องคล้ายคลึงกันแทบทุกเรื่อง เมื่อเปิดเรื่องก็มักจะกล่าวถึงตัวละครเอก พฤติกรรมของตัวละครเอก การพบอุปสรรคและการแก้ปัญหาอุปสรรคจนเป็นผลสำเร็จ จุดสุดยอดของเรื่องมักอยู่ที่ฉากองสุดท้ายหรือฉากสุดท้าย เมื่อคลี่คลายปัญหาอุปสรรคสำเร็จเรื่องก็จะจบลง

4. นิทานมีโครงเรื่องไม่สลับซับซ้อน เมื่อเริ่มเรื่องก็จะเดินเรื่องไปข้างหน้าเรื่อย ๆ ไม่ค่อยมีการเล่าเรื่องย้อนหลังหรือเหตุการณ์ปลายเรื่องมาเป็นจุดเริ่มเรื่องดังเช่นเรื่องสั้นหรือละครสมัยใหม่

ประคอง นิมมานเหมินท์ (2545, น.7) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของนิทานพื้นบ้าน คือ ต้องเป็นเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมา ไม่ทราบว่ามีใครแต่ง ส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยปาก แต่อาจถ่ายทอดด้วยการเขียนในระยะหลังได้และเล่าจากความจำต่อ ๆ กันมา เช่น พ่อซึ่งเล่าให้ลูกฟังเคยฟังมาจากปู่หรือ ย่า ปู่หรือย่าเคยฟังจากทวด และทวดก็เคยฟังจากผู้อื่นเล่ามาอีกที ไม่สามารถสืบสาวได้ว่าผู้เล่าคนแรกคือใคร เนื้อหาของนิทานพื้นบ้านจะเป็นเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในท้องถิ่นหรือเกิดจากจินตนาการของผู้เล่าก็ได้ ตัวละครอาจเป็นบุคคลที่เคยมีชีวิตอยู่จริงหรือเป็นตัวละครสมมติก็ได้ โครงเรื่องมักมีลักษณะเป็นโครงเรื่องเดียว ไม่ซับซ้อน เนื่องจากถ่ายทอดด้วยการเล่า หากซับซ้อน ก็มักจะแบ่งเล่าเป็นตอน ๆ เช่น นิทานเรื่องศรีธนญชัย หรือนิทานเรื่องขุนช้างขุนแผน เป็นต้น

เสาวลักษณ์ อนันตศานต์ (2548, น.27) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้าน คือ เรื่องเล่าที่คนพื้นบ้านเล่าสืบต่อกันมาเป็นเวลาช้านาน มีลักษณะสำคัญคือ การถ่ายทอดมุขปาฐะ และต่อมาก็อาจจะมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นประเพณีปรัมปราที่สั่งสมและสืบทอดมาจากอดีตและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่ง ความหมายของนิทานพื้นบ้านมีลักษณะเป็นสากล และนำไปใช้กับนิทานในสังคมต่าง ๆ ได้ทั่วโลก

จากลักษณะนิทานพื้นบ้านภาคกลาง ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะของนิทานพื้นบ้าน มักเป็นการเล่าด้วยปากสืบทอดกันมาช้านาน มักไม่ทราบว่ามีใครเป็นผู้แต่ง มักเป็นร้อยแก้วไม่มีทำนองในช่วงแรกเป็นการเล่าถ่ายทอดมุขปาฐะ แต่ต่อมาก็ได้มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ไม่ได้มีการบันทึกชื่อผู้แต่งไว้ เพราะไม่ทราบชื่อผู้แต่งคนแรก ตัวละครของนิทานพื้นบ้านอาจมีอยู่จริงหรือสมมติขึ้นมาก็ได้

3.4 คุณค่าของนิทานพื้นบ้านภาคกลาง

นิทานพื้นบ้านสามารถนำมาใช้เป็นสื่อในการสอนความรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งยังเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ช่วยสร้างความเข้าใจก่อให้เกิดคุณธรรมในจิตสำนึก และส่งเสริมจินตนาการของเด็กได้ดี โดยการนำนิทานพื้นบ้านมาเป็นสื่อในการสอน

กิ่งแก้ว อรรถากร (2519, น.6) กล่าวว่า คุณค่าของนิทานพื้นบ้านไว้ดังนี้

1. ให้รู้ถึงภาษาและคำพูดประจำถิ่น
2. ให้ความรู้ทางด้านมุขปาฐะ เช่น บทเพลงภษิต คำพังเพย ความเชื่อ
3. ให้ความรู้ทางด้านมุขปาฐะ เช่น ศิลปะ หัตถกรรมและสถาปัตยกรรม
4. ให้รู้ถึงลักษณะการผสมอยู่ในนิทาน เช่น การร้องรำ การละเล่น ละคร พิธีกรรม

และประเพณี

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2522, น.80-81) กล่าวว่า การเล่านิทานมีคุณค่าและมีประโยชน์มากมาย เช่น

1. ช่วยชดเชยประสบการณ์ทางภาษาแก่เด็กในชนบทให้เท่าเทียมกับเด็กในเมือง เพราะบิดามารดาของเด็กในชนบทไม่มีเวลาหรือไม่เห็นคุณค่าในการเล่านิทานให้เด็กฟัง
2. ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ทางความคิดและจินตนาการ
3. ฝึกให้เด็กเป็นนักฟังที่ดี เก็บใจความเรื่องที่ฟังได้ตามสมควรแก่วัยสร้างความเพลิดเพลินให้แก่เด็ก

สุธิวศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2524, น.18) กล่าวว่า คุณค่าของนิทานพื้นบ้านไว้ 5 ประการ คือ

1. ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ
2. ให้ความรู้เรื่องภาษาศัพท์สำนวน
3. สะท้อนให้เห็นประเพณีวัฒนธรรมบางอย่าง ตลอดจนสภาพภูมิประเทศ ภูมินามวิทยา และภาวะสังคม

4. เป็นประโยชน์ในด้านการอบรมสั่งสอนชี้ทางปฏิบัติชอบ

5. ประโยชน์ให้เกิดผลทางอื่น ๆ เช่น นิทานบางเรื่องเป็นที่มาของวรรณคดีบางเรื่อง มีผู้ถูกเป็นบทขับร้อง ดัดแปลงเป็นบทละครวิทยุโทรทัศน์ นอกจากนี้ในวิชาการศึกษาศาสตร์สามารถ นำนิทานมาใช้ประกอบการสอนบทเรียนบางบทบางตอนให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

ถิรนนท์ อนวัช (2528, น.81) กล่าวว่า การนำนิทานพื้นบ้านมาเป็นสื่อในการสอนอ่าน ว่าทำให้นักเรียนได้รู้จักแง่มุมต่าง ๆ ของอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ช่วยให้นักเรียนเกิดจินตภาพในการท่องเที่ยว การผจญภัยได้พบประสบการณ์แปลกๆ ใหม่ๆ ก่อให้เกิดคุณค่าต่อผู้อ่านสามารถพัฒนาสติปัญญาได้

วรรณิ ศิริสุนทร (2532, น.31) กล่าวว่า การนำนิทานพื้นบ้านมาเป็นสื่อในการสอนนิทานพื้นบ้านทำให้นักเรียนมีความรู้ทางภาษา รู้จักคำมากขึ้น รู้จักเก็บใจความและเนื้อเรื่อง ช่วยผ่อนคลายอารมณ์ ทำให้นักเรียนได้รับความสนุกสนานจากการอ่าน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2541, น.66) กล่าวว่า สื่อการสอนที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก และสามารถพัฒนาเด็กให้มีความรู้คู่ความดีว่า “วัยเด็กเล็กจะใช้สมองซีกขวาในการเรียนรู้ที่เสริมสร้างกระบวนการคิด จินตนาการ เด็ก ๆ ทุกคนชอบฟังนิทานเด็กจะไม่เบื่อถ้าครูสามารถเล่าเรื่องได้อย่างสนุกสนาน เร้าความสนใจ ฝึกทักษะการฟัง การคิดคำนึง คุณธรรม จริยธรรม โดยผ่านนิทาน

จากคุณค่าของนิทานพื้นบ้านภาคกลาง ผู้วิจัยสรุปได้ว่า คุณค่าของนิทานพื้นบ้านมีหลายด้าน ทั้งการให้ข้อคิด สร้างจินตนาการ สะท้อนการดำเนินชีวิต ช่วยให้ผ่อนคลาย เป็นสื่อในการเรียนรู้ภาษา เป็นสื่อในการสอนเด็ก ๆ การใช้นิทานพื้นบ้านมาจัดการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งที่ทำให้

เกิดผลดีกับนักเรียนในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะเด็กมีความสนใจในนิทานเมื่อได้ฟังจะตั้งใจมาก และเมื่ออ่านจะยิ่งทำให้เกิดการเรียนรู้ที่นักเรียนเต็มใจที่จะอ่านและเรียนรู้ผ่านนิทานที่บ้าน

3.5 หลักการเลือกนิทานที่บ้าน

การเลือกนิทานเพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ต้องคำนึงถึงความสนใจของนักเรียนและความเหมาะสมของจุดประสงค์ในการเรียนรู้ทั้งด้านเนื้อหาสาระและผลการเรียนรู้

ไพพรรณ อินทนิล (2546, น.52) ได้กล่าวว่า ความสนใจและความต้องการฟังนิทานของเด็กวัย 8-10 ปี ว่าเด็กวัยนี้มีความสนใจในการอ่านมากทั้งสองเพศ อ่านนิทาน นิยาย ความสนใจของเด็กชายกว้างออกไปสนใจสิ่งแปลกใหม่ เริ่มมีอุดมคติยึดมั่นบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และเลียนแบบการกระทำตัวละครในเรื่องควรมีลักษณะโน้มน้ำหนักใจเด็กให้เกิดเจตคติที่ดี เช่น เสียสละ ขยัน กล้าหาญ สามารถเอาชนะอุปสรรคได้เด็กจะชื่นชอบและอยากทำตาม นอกจากนี้เด็กยังสนใจเรื่องราวของเด็กอื่นในวัยเดียวกันว่าเป็นอยู่อย่างไรชอบนิทานเกี่ยวกับสัตว์ นิทานเกี่ยวกับชนชาติต่าง ๆ ชอบเรื่องเกี่ยวกับชีวิตภายในบ้านและในโรงเรียน

ศรียรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ (2546, น.25) ได้กล่าวว่า ความสนใจนิทานของเด็กกระตือรือร้น อายุต่าง ๆ ไว้ดังนี้ เด็กอายุระหว่าง 4-6 ปี สนใจนิทานที่มีภาพประกอบเกี่ยวกับสัตว์พูดได้ สนใจเรื่อง นางฟ้า เทวดา ชอบฟังเรื่องซ้ำ เด็กอายุ 7-8 ปี ยังชอบนิยายปรัมปรา เรื่องนางฟ้า เทวดาอยู่ และเริ่ม สนใจเรื่องราว เกี่ยวกับชีวิตจริงมากขึ้น เรื่องที่มีแง่คิดสั้น ๆ เด็กผู้ชายชอบการผจญภัย เด็กผู้หญิงชอบเกี่ยวกับบ้านตุ๊กตา เด็กอายุระหว่าง 9-10 ปี ชอบนิทานเกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ ชอบผจญภัยเกี่ยวกับชนชาติต่าง ๆ ชีวิตประวัติเรื่องราวของวีรบุรุษ เรื่องเกี่ยวกับชีวิตภายในบ้านและโรงเรียน เด็กอายุระหว่าง 11-12 ปี เด็กผู้ชายชอบเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย ประวัติศาสตร์ เรื่องราวที่แสดงถึงความกล้าหาญและความเสียสละ เด็กผู้หญิงสนใจเรื่องบ้าน สัตว์เลี้ยง ธรรมชาติและเรื่องรักใคร่มากขึ้น ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายชอบเรื่องเกี่ยวกับศาสนา

เกริก ยूनพันธ์ (2547, น.30) ได้กล่าวว่า ถึงนิทานที่เหมาะสมกับเด็กที่มีอายุระหว่าง 8 – 10 ปี ว่าเด็กในวัยนี้เริ่มสนใจเรื่องราวที่มีระบบการคิด และการสร้างสรรค์ที่ซับซ้อนมากขึ้น การอ่านของเด็กเริ่มอ่านออกแตกฉานและคล่องมากแล้ว เรื่องที่เด็กสนใจจึงกว้างมากขึ้นพร้อมทั้งเด็ก เริ่มให้ความสนใจเกี่ยวกับอนาคตของตนเองด้วยความพ้อฝัน อยากเป็นนั่นเป็นนี่ อยากเป็นตัวอย่างที่ดี หรือเป็นเหมือนมนุษย์ที่มีชื่อเสียงที่เขาชื่นชอบ เด็กวัยนี้อ่านหนังสือหลากหลาย เช่น นิทาน นิยาย สารคดี นิตยสาร หนังสือประวัติศาสตร์ หนังสือวิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น นิทานที่เหมาะสมและควรเล่าให้เด็กวัยนี้ฟัง ควรเป็นนิทานที่เปี่ยมไปด้วยคุณภาพ ยกระดับสติปัญญา และจิตใจในทางที่ดีให้แก่เด็ก

จากหลักการเลือกนิทานที่บ้าน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเลือกนิทานเพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ต้องคำนึงถึงอายุของผู้อายุ เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจในการอ่าน

หนังสือ รวมไปถึงได้พัฒนาตามวัยได้อย่างเหมาะสมกับเด็กแต่ละคน เด็กเล็กอาจต้องใช้หนังสือที่มีภาพประกอบเพื่อเพิ่มความสนใจ ส่วนเด็กโตอ่านคล่องขึ้นแล้วอาจต้องการเนื้อหาที่มากขึ้น และต้องแฝงการสอนในด้านพฤติกรรมให้กับเด็ก

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

อาริยา อินทระมัตน์ (2553) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้หนังสือนิทานอีสป ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปะคำดง ปีการศึกษา 2553 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความสูงขึ้นจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน

ปิยฉัตร สุทธิหลวง (2555) ได้ศึกษา การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานพื้นบ้านอำเภอปัว จังหวัดน่าน ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานพื้นบ้านอำเภอปัว จังหวัดน่าน ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กฤติกา วงศ์อินพ้อ (2556) ได้ศึกษา การใช้นิทานพื้นบ้านที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยผักขะ จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 18 คนที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ นิทานพื้นบ้าน แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้าน และ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยผักขะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กาญจนา เสสิดัง (2556) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานพื้นบ้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

นิพาภรณ์ ยอดตรา (2558) ได้ศึกษา ผลของการใช้นิทานพื้นบ้านชุมชนพรตผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและเจตคติต่อท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านในหุบ จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 25 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม 1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านในหุบ

จังหวัดชุมพร ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านชุมพรเป็นสื่อ และ 2. เปรียบเทียบเจตคติต่อห้องถิ่นของนักเรียน ผลการวิจัย พบว่า 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านในหุบที่เรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านชุมพรเป็นสื่อมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2. เจตคติต่อห้องถิ่นหลังเรียนของนักเรียนดังกล่าวที่เรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านชุมพรเป็นสื่อสูงกว่าเจตคติก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อนันตพร ตาบุญใจ (2558) ได้ศึกษา การใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทาน จำนวน 13 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 13 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญแบบเลือกตอบชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 65.00 และนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญ มีผู้วิจัยหลายท่านได้ใช้สื่อและวิธีการสอนต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านนำมาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน เพื่อให้ได้ทราบว่านิทานพื้นบ้านสามารถพัฒนาหรือมีผลต่อความสามารถในการพัฒนาการอ่านจับใจความ มีผลต่อความสามารถของนักเรียนในทักษะด้านต่าง ๆ ทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์อย่างหลากหลาย นิทานพื้นบ้านจึงมีประโยชน์มีคุณค่า และยังมีงานวิจัยอื่น ๆ อีกมากมายที่ไม่ได้กล่าวมา ณ ที่นี้ที่เห็นคุณค่าและความสำคัญของนิทานพื้นบ้าน จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้นำนิทานพื้นบ้านภาคกลางมาใช้เป็นสื่อในการสอนอ่านจับใจความให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรี

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Delaney (1990: 111-A, อ้างถึงใน ศรีกัลยา ศรีพัชรานุกุล, 2555, น.37) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาผลของยุทธวิธีในการฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มีนักเรียน 32 คน โดยฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านแล้วทำการจดบันทึกเอาไว้ กลุ่มที่ 2 มี นักเรียน 33 คน โดยฝึกให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วขีดเส้นใต้ประเด็นสำคัญ ๆ เอาไว้แล้วทำการจด บันทึกสิ่งสำคัญเหล่านั้นที่จะได้และ กลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 32 คน โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ผลการทดลองพบว่า คะแนนของความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม สูงกว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้ชัด

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การใช้นิทานพื้นบ้าน และรูปแบบการอ่าน
จับใจความ สามารถพัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ เพราะเด็กมีความสนใจในนิทาน
จึงเป็นเรื่องที่ง่ายที่จะใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อในการเรียนรู้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรี มีวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 ของจังหวัดกาญจนบุรี มี 10 โรงเรียน 12 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 260 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองลาน กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 ของจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน 27 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการ ดำเนินการ ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มีดังต่อไปนี้

2.1.1 นิทานพื้นบ้านภาคกลาง จำนวน 8 เรื่อง สำหรับใช้วัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

2.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย สารสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและอุปกรณ์การสอน การวัดผลประเมินผล

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความต่อไปนี้

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยแบบทดสอบก่อนเรียน ปรนัย จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียนปรนัย จำนวน 20 ข้อ (แบบทดสอบคู่ขนาน) เนื้อหาจากนิทาน 2 เรื่อง

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การเลือกนิทานพื้นบ้านภาคกลางเพื่อฝึกความสามารถในการอ่านจับใจความ การเลือกนิทานพื้นบ้านภาคกลางมีขั้นตอนดังนี้

3.1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านภาคกลาง ที่เหมาะสมกับเด็กวัย 8 - 11 จากหนังสือเรื่อง การทำหนังสือสำหรับเด็ก ของ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527, น.53-54) และ หนังสือเรื่อง การเล่านิทานของ เกริก ยूनพันธ์ุ (2539, น.34) กล่าวว่า เด็กในวัยนี้ควรเลือกนิทานที่มี เนื้อหาน่าสนใจ ไม่ซับซ้อน ตื่นเต้น ขวนติดตาม การใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาถูกต้อง ส่งเสริมความคิด สร้างสรรค์ สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม

3.1.2 ศึกษาหนังสือนิทานพื้นบ้านภาคกลางของ เอกรัตน์ อุดมพร ทั้งหมด 64 เรื่อง และได้คัดเลือกนิทานพื้นบ้านภาคกลาง 8 เรื่อง ที่เหมาะสมกับวัยมาปรับปรุงแก้ไข ขณะเดียวกันได้มีความยากง่าย มีความน่าสนใจพอ ๆ กัน เพื่อจะนำมาใช้เป็นสื่อ นิทานพื้นบ้านทั้ง นิทานพื้นบ้านทั้ง 8 เรื่อง คือ ปราสาทเมืองสิงห์ จระเข้สามพัน สมเด็จเจ้าแดงโม ยายกะตา สุนัขกับดวงอาทิตย์ พระยาแกง – พระยาพาน ลูกกตัญญู และสองพี่น้อง

3.1.3 ผู้วิจัยได้นำนิทานพื้นบ้านภาคกลางที่คัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขให้อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะแนวทางเพิ่มเติม

3.1.4 ผู้วิจัยได้นำนิทานพื้นบ้านภาคกลางที่คัดเลือกให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความเหมาะสมด้าน ภาษา เนื้อหา แนวคิด ความยากง่ายของคำศัพท์และความยาวของเรื่องโดยใช้นิทาน 6 เรื่อง ปราสาทเมืองสิงห์ จระเข้สามพัน สมเด็จเจ้าแดงโม ยายกะตา สุนัขกับดวงอาทิตย์ และพระยาแกง – พระยาพาน ทำเป็นแบบฝึกการอ่านจับใจความ และนำนิทานพื้นบ้านภาคกลาง อีก 2 เรื่อง คือ ลูกกตัญญู นำไปเป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนเรียน และเรื่อง สองพี่น้องเป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียน

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ นิทานพื้นบ้านภาคกลาง โดยแนะนำให้แก้ไข ดังนี้

1. ให้ปรับเรื่องภาษาที่ใช้ในนิทานพื้นบ้านภาคกลาง
2. การใช้คำให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

3.2 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

3.2.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตร เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ของการอ่านจับใจความ วิธีการสอนอ่านจับใจความและการประเมินผลการอ่าน จากสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มภาษาไทยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

3.2.2 ศึกษาการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความ ระดับประถมศึกษาวัดความสามารถในการจำเนื้อเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ การนำไปใช้การสรุปแนวคิดของเรื่อง และข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน

3.2.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของกรมวิชาการโดยมีสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล เกณฑ์การประเมินผลจำนวน 6 แผน แต่ละแผนใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ปราสาทเมืองสิงห์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง จระเข้สามพัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ยายกะตา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สุนัขกับดวงอาทิตย์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง พระยาทองทิพย์ - พระยาพนาสูร

3.2.4 เมื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้วได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องระหว่างสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล เกณฑ์การประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ปรึกษา

3.2.5 ตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ ระหว่างสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล เกณฑ์การประเมินผล ซึ่งแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำมีเกณฑ์มาตรฐานค่า 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	คุณภาพในระดับดีเยี่ยม
4	หมายถึง	คุณภาพในระดับดีมาก
3	หมายถึง	คุณภาพในระดับดี
2	หมายถึง	คุณภาพในระดับพอใช้
1	หมายถึง	คุณภาพในระดับปรับปรุง

3.2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความตามนิทานพื้นบ้านภาคกลาง ทั้ง 6 แผน มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพในแต่ละด้านตามเกณฑ์และองค์ประกอบที่กำหนดขึ้น ตามเกณฑ์มาตรฐานค่า 5 ระดับ หาคุณภาพทั้งชุดโดยการหาค่าเฉลี่ย และพิจารณาตามเกณฑ์มาตรฐานค่า 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลค่า
4.51 - 5.00	คุณภาพในระดับดีเยี่ยม
3.51 - 4.50	คุณภาพในระดับดีมาก
2.51 - 3.50	คุณภาพในระดับดี
1.51 - 2.50	คุณภาพในระดับพอใช้
1.00 - 1.50	คุณภาพในระดับปรับปรุง

จากผลการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานค่า 5 ระดับ แผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความ สรุปผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 4.63 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับคุณภาพในระดับดีเยี่ยม

3.2.7 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านท่ามะกา ในกลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 30 คน

3.3 การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ ก่อนเรียน และหลังเรียน รายละเอียด ดังนี้

3.3.1 ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551

3.3.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ ตามเนื้อหาและจุดประสงค์ โดยแบบทดสอบก่อนเรียน ปรนัย จำนวน 25 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียนปรนัย จำนวน 25 ข้อ (แบบทดสอบคู่ขนาน)

3.3.4 นำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีเกณฑ์การให้คะแนน ตามที่ วรรณดี แสงประทีปทอง และคณะ กล่าวไว้ ดังนี้ (เทคนิคการสร้างเครื่องมือวิจัย: 26-33)

หากแน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ ให้คะแนน +1

หากไม่แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ ให้คะแนน 0

หากแน่ใจว่าเนื้อหาไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ ให้คะแนน -1

3.3.5 เมื่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบได้ให้คำแนะนำ ดังนี้

1) ปรับคำที่ใช้ของเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้านบางส่วน เช่น ปรับเนื้อเรื่อง นิทานพื้นบ้าน เรื่อง ปราสาทเมืองสิงห์

2) ปรับการใช้คำเพื่อให้ได้คำถามเชิงเหตุผล

3) ปรับตัวเลือกบางข้อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4) ปรับคำถามและคำตอบให้สอดคล้องกัน

3.3.6 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนที่ได้แก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง พบว่าท่าน ให้ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .6 - 1 จึงนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านท่ามะกา ในกลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 30 คน

3.3.7 ผู้วิจัยนำผลคะแนนแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ มาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่า ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .5 - .7 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .2 - .7 จากนั้นคัดเลือกแบบทดสอบข้อที่มีคุณภาพไว้ ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ

3.3.8 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ จำนวน 20 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach) พบว่าแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง ความสามารถในการอ่านจับใจความ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .83 และแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ความสามารถในการอ่านจับใจความ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .89

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองลาน กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรี 1 ห้องเรียน จำนวน 27 คน โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1.1 ผู้วิจัยเตรียมสิ่งแวดล้อมสถานที่ สื่อ อุปกรณ์ให้มีความพร้อมล่วงหน้าก่อนทำการสอนจริง โดยจัดสภาพห้องเรียนและนักเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน

4.1.2 ทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ก่อนเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้หาคุณภาพตามขั้นตอนแล้ว จำนวนทั้งหมดรวม 20 ข้อ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก

4.1.3 ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง ที่ได้ระบุไว้จนครบทั้ง 6 แผน แผนละ 1 เรื่อง เรื่องละ 2 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในการทดลองจำนวน 12 ชั่วโมง

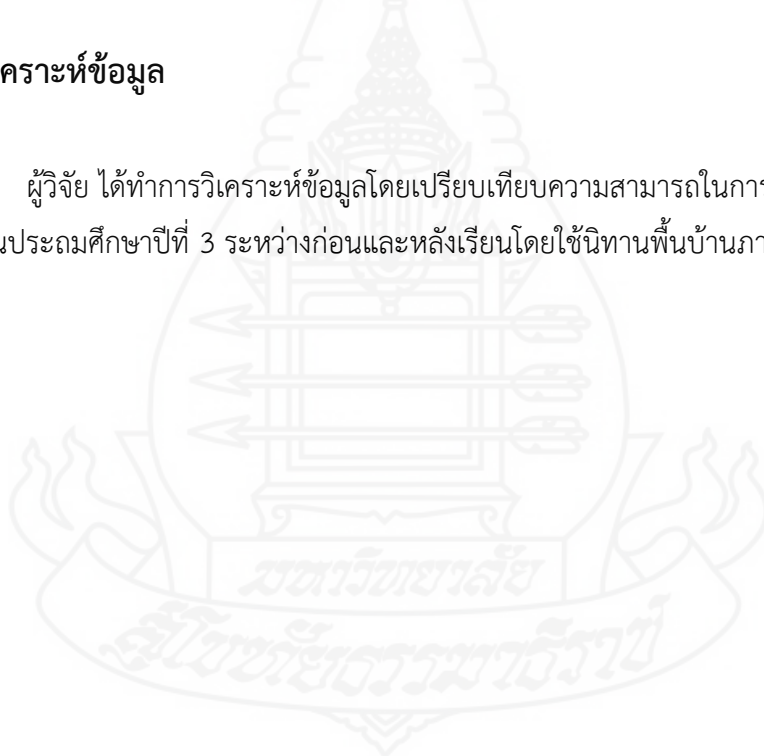
4.1.4 ทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยทำการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียน กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 27 คน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง แบบปรนัยจำนวน 20 ข้อ

4.2 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางเป็นสื่อ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เรื่อง ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรีผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 ของจังหวัดกาญจนบุรี มี 10 โรงเรียน 12 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 260 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองลาน กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 ของจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 27 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	\bar{X} (Mean)	S.D.	t-test
ก่อนเรียน	27	20	7.04	2.17	*29.35
หลังเรียน	27	20	13.00	2.00	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียน 27 คน มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 7.04 และ 13.00 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 2.17 และ 2.00 ตามลำดับ ดังนั้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองลาน กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรี ที่เรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง มีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษา ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรี มีขั้นตอนการวิจัยและผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่าเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางในการสอนอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามลำดับขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดแล้ว นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

1.2 สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้
นักเรียนที่ได้เรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางเป็นสื่อในการสอนอ่านจับใจความมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 ของจังหวัดกาญจนบุรี มี 10 โรงเรียน 12 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 260 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองลาน กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 ของจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน 27 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

1.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

- 1) นิทานพื้นบ้านภาคกลางซึ่งผู้วิจัยนำมาเรียบเรียงใหม่จากผู้อื่นรวบรวมไว้ จำนวน 8 เรื่อง
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางเป็นสื่อ จำนวน 6 แผน
- 3) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ ก่อนเรียน – หลังเรียน เป็นคำถามปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก แบบทดสอบละ 20 ข้อ (แบบทดสอบคู่ขนาน) เนื้อหาจากนิทาน 2 เรื่อง

1.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน ระยะเวลา 12 ชั่วโมง ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองลาน ซึ่งก่อนเรียนได้ทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ และหลังเรียนได้ทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความคนละชุด

1.4 ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา 1 จังหวัดกาญจนบุรี หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางสอนอ่านจับใจความ ในครั้งนี้พบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง เนื่องจากผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางทั้ง 6 ที่ผู้วิจัยนำมาจากนิทานในหนังสือรวมนิทานพื้นบ้านประจำจังหวัดภาคกลาง ของ เอกรัตน์ อุดมพร ได้นำมาคัดเลือกให้ผู้ที่มีความชำนาญวาดภาพประกอบและเรียบเรียงใหม่เพื่อให้ภาษาที่ใช้เหมาะกับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ ปราสาทเมืองสิงห์ จระเข้สามพัน สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช สุนัขกับดวงอาทิตย์ และพระยากง – พระยาพาน ซึ่งเนื้อหานิทานต้นต่อน่าสนใจ เนื้อเรื่องกระชับชัดเจน ตัวละครมีน้อยทำให้นักเรียนสนใจใคร่ติดตามเนื้อเรื่อง เนื้อหาจะเป็นแนวปราชญ์หรือมีอิทธิฤทธิ์เหนือบุคคลธรรมดาและเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ โศกกลางหรือคติอย่างใดอย่างหนึ่งในท้องถิ่น ซึ่งบางครั้งพิสดารเกินจริงแต่ก็เชื่อว่าเป็นเรื่องจริงหรือมีเค้าความจริง บางเรื่องมีตัวเอกของเรื่องเป็นสัตว์แต่มีความคิดการกระทำคล้ายมนุษย์ อีกทั้งกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้วิธี

การสอนที่หลากหลาย เน้นกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอน โดยยึดหลักการสอนอ่านจับใจความของ สุรนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539, น.95-96) ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ วิธีการจับใจความ การตั้งจุดประสงค์ของการอ่าน การเชื่อมโยงความรู้ การวิเคราะห์ การสรุปแนวคิดของเรื่องและการนำไปใช้ รวมทั้งการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะการอ่านจับใจความจึงส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของดิวอี้ ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการกระทำและด้วยอุปกรณ์การสอนที่มีประสิทธิภาพ วิธีที่เน้นการฝึกด้วยการกระทำหรือกิจกรรมต่าง ๆ ควรนำมาปรับให้เข้ากับสภาพห้องเรียน นักเรียนสนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับ อาริยา อินทรมะตัน (2553) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้หนังสือนิทานอีสป ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปะคำดง ปีการศึกษา 2553 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความสูงขึ้นจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน สอดคล้องกับ ปิยฉัตร สุทธิหลวง (2555) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานพื้นบ้านอำเภอป่า จังหวัดน่าน ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานพื้นบ้านอำเภอป่า จังหวัดน่าน ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ กาญจนา เสสิดัง (2556) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานพื้นบ้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ อนันตพร ตาบุญใจ (2558) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 65.00 และนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์

3. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สำหรับครูผู้สอน ก่อนใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลาง เป็นสื่อในการอ่านจับใจความของนักเรียน ครูควรศึกษาและทำความเข้าใจรายละเอียดของเรื่องก่อนนำนิทานพื้นบ้านมาช่วยในการ

อ่านจับใจความ และครูควรเรียบเรียงภาษาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น รวมไปถึงการนำนิทานพื้นบ้านมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลายน่าสนใจกับวัยของนักเรียน

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาผลของการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางเปรียบเทียบกับการใช้กิจกรรมอื่น ๆ ในการสอนอ่านจับใจความ

3.2.2 การทำวิจัยในครั้งต่อไป ควรศึกษาตัวแปรตามอื่น ๆ เช่นความพึงพอใจนิสัยรักการอ่าน

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ศรีชุมพวง. (2550). ผลการสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านภาคใต้ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประชาวิทยา จังหวัดตรัง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- กรมวิชาการ. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2553). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กฤติกา วงศ์อินพ้อ. (2556). การใช้นิทานพื้นบ้านที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ วิชารายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยผักกะ จังหวัดบึงกาฬ. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- กาญจนา เสสดีตั้ง. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานพื้นบ้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.
- กิ่งแก้ว อัดถาวร. (2519). คติชนวิทยา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2520). คติชนวิทยา ขนบธรรมเนียมประเพณี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2518). คติชาวบ้าน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เกริก ยุ้นพันธ์. (2539). การเล่านิทาน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2522). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2552). การอ่านจับใจความ. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.

- ถิรนนท์ อนุชศิริวงศ์. (2528). *พฤติกรรมกรรมการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์.
- ทัศนีย์ ทานตะวงษ์. (2522). *การศึกษาและรวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียง (ระยะต้น) โครงการวิจัยภาษาและวัฒนธรรมพื้นบ้านตะวันออกเฉียง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน, ชลบุรี.
- ธิดา โมสิกรัตน์. (2544). การสอนทักษะการอ่าน เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาไทย 1. หน่วยที่ 9-15 สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นภา คำบุญลือ. (2547). *การใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลลำปาง จังหวัดลำปาง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- นิภาพรณ ยอดตรา. (2558). *ผลของการใช้นิทานพื้นบ้านชุมพรต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ และเจตคติต่อ ท่องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านในหุบ จังหวัดชุมพร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพฯ.
- บัญญัติ เรืองศรี. (2545). *รายงานการวิจัย คดีชาวบ้านจาก 20 ตำบลในเขตภูมิภาคตะวันออกเฉียง การศึกษาวิเคราะห์ทางคดีชนวิทยา*. นครปฐม: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- บันลือ พฤษะวัน. (2536). *วรรณกรรมกับเด็ก*. (ปรับปรุงครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประคอง นิมมานเหมินทร์. (2537). *นิทานพื้นบ้านในประเทศไทย*. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาคดีชน วิทยาลัยสำหรับครู*. (หน่วยที่ 3, น. 60-72). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2545). *นิทานพื้นบ้านศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงาน วิชาการคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2531). *วัฒนธรรมพื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ: สติสารการพิมพ์.
- ปิยฉัตร สุทธิหลวง. (2555). *นิทานพื้นบ้านอำเภอป่า จังหวัดน่าน การวิเคราะห์คุณธรรม 8 ประการ โรงเรียนบ้านปรางค์ จังหวัดน่าน*. ม.ป.ท.
- พรรณราย ขายศิริ. (2555). *นิทานพื้นบ้าน*. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาวัฒนธรรมพื้นบ้านไทย Thai Folk Tale*. (หน่วยที่ 7, น.640 – 649). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2534). *เทคนิคการเล่านิทาน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ฤดีมน ปรีดีสนิท. (2524). *หนังสือส่งเสริมการอ่านระดับประถมศึกษาตอนปลาย เรื่อง บทร้อยกรอง นิทานพื้นเมืองถิ่นอีสาน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วรรณิ ศิริสุนทร. (2532). *การเล่นนิทาน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศรีปทุม.
- _____. (2532). *เอกสารคำสอนวิชา การเล่นนิทาน*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2541). *กระบวนการทัศน์ใหม่: การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาของบุคคลในการพัฒนา โรงเรียนด้านการเรียนรู้โครงการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2542). *กระบวนการทัศน์ใหม่ : การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพ*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิเชียร ณ นคร. (2531). *รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษานิทานพื้นบ้านในจังหวัดนครศรีธรรมราช*. นครศรีธรรมราช: ศูนย์วัฒนธรรมภาคใต้ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). *การอ่านจับใจความ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศิริพร ลิ้มตระการ. (2541). *เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ศรีรัตน์ เจริญจันทร์. (2538). *การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุธิงค์ พงศ์ไพบูลย์. (2524). *รายงานการวิจัยการวิเคราะห์สารถเพลงกล่อมเด็กภาคใต้*. สงขลา: สถาบันทักษิณคดี.
- สุนันท์ อุดมเวช. (2524). *คติชนวิทยา*. เพชรบุรี: ศูนย์หนังสือวิทยาลัยครูเพชรบุรี.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2539). *การอ่านจับใจความ ในเอกสารชุดวิชาการอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 3*. (พิมพ์ครั้งที่ 4, น.149). นนทบุรี: สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- _____. (2544). *การวัดและประเมินผล การอ่าน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- _____. (2552). *สร้างเด็กไทยให้อ่านเก่ง อ่านเร็ว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1-3*. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา จังหวัดกรุงเทพฯ (สกสค.).

- สุพัตรา พร้อมดิษฐ์. (2546). ผลการใช้นิทานพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สุวรรณณี ยะหะกร. (2554). การวัดและประเมินผลการเรียนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย*. (หน่วยที่ 15, น.15-40). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์.
- เสาวลักษณ์ อนันตสานต์. (2548). นิทานพื้นบ้าน THE FOLKTALE FL 474. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อนงค์ บุญเลิศ. (2538). *การอ่านเพื่อชีวิต*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- อนันตภาพร ตาบุญใจ. (2558). *การใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- อาริยา อินทรมะดัน. (2553). *การพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้หนังสือนิทานอีสปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปะคางดง ปีการศึกษา 2553*. นุรีรัมย์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. ชื่อ: นางอโนทัย จิตบุญ

ตำแหน่ง: ครูภาษาไทย

วิทยฐานะ: ชำนาญการพิเศษ

สถานศึกษา: (ครูเกษียณอายุราชการ) โรงเรียนท่ามะกาวิทยาคม

วุฒิการศึกษา:

- ปริญญาตรี: การศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

- ปริญญาโท: การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ประสบการณ์และการทำงาน:

- สอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย 37 ปี ดังนี้

- โรงเรียนพนมทวนพิทยาคม อ.พนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

- โรงเรียนท่าเรือพิทยาคม อ.ท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

- โรงเรียนท่ามะกาวิทยาคม อ.ท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

- ทำวิจัยงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ “กโบายในเรื่องราชาธิราช : การศึกษาวิเคราะห์”

2. ชื่อ: นางธีรญา เห่งยมจุล

ตำแหน่ง: ครูภาษาไทย

วิทยฐานะ: ชำนาญการพิเศษ

สถานศึกษา: โรงเรียนวัดห้วยเหนียว “ปุณฺณสิริวิทยา” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 2 ตำบลห้วยเหนียว อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี 71120

วุฒิการศึกษา:

- ปริญญาตรี: ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

- ปริญญาโท: ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประสบการณ์และการทำงาน:

- ประสบการณ์สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา 12 ปี ระดับชั้นประถมศึกษา 18 ปี มีความรู้ความสามารถในทักษะทางภาษาไทย

- ทำวิจัยงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” (The development of reading comprehension drill exercises for students in Prathom 6)

3.ชื่อ นายกันต์กวี คุรุตันศิริพิมุก
ตำแหน่ง: ครูภาษาไทย
วิทยฐานะ: ชำนาญการ
สถานศึกษา: โรงเรียนเทพมงคลรังษี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี 71000

วุฒิการศึกษา:

- ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- ศีกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประสบการณ์และการทำงาน:

- สอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาเป็นระยะเวลาถึงปัจจุบัน 10 ปี มีความรู้ความสามารถในทักษะทางภาษาไทย

- ทำวิจัยงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ “การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่ามะกาวิทยาคม จังหวัดกาญจนบุรีโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R กับวิธีการสอนแบบปกติ” (Comparison The Ability of Thai Reading Comprehension of students Mathayomsuksa 2 Thamakawittayakom School By SQ4R Teaching Method And Normal Teaching)

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๑๗๘

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางอโนทัย จิตบุญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวภาวิณี สุขสอาด นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา ๑ จังหวัดกาญจนบุรี ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๒-๒๔๘-๗๖๕๘

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๑๗๘

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางธีรญา เห่งยมจุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวภาวิณี สุขสอาด นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการใช้นิตานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา ๑ จังหวัดกาญจนบุรี ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นรินาถ แสนสา)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๒-๒๔๘-๗๖๕๘

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (น)/ ๑๗๘

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายกันต์กวี ครุรัตนศิริพิมุก

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวภาวิณี สุขสอาด นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการใช้นิทานพื้นบ้านภาคกลางที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มโรงเรียนท่ามะกา ๑ จังหวัดกาญจนบุรี ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นรินาถ แสนสา)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๒-๒๔๘-๗๖๕๘

ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ และนิทานพื้นบ้านภาคกลาง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านจับใจความ เรื่อง ปราสาทเมืองสิงห์

จำนวน ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านนิทานเรื่อง ปราสาทเมืองสิงห์แล้ว ตอบคำถามได้ แสดงว่ามีความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และจับใจความสำคัญของเรื่องได้

นิทานเรื่อง ปราสาทเมืองสิงห์ กล่าวถึง คนที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ที่สอนมา ผลที่ได้รับ จากการกระทำของตนเองและเพื่อน รวมไปถึงบทลงโทษของคนที่ไม่เอาตัวรอดแค่คนเดียว

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความได้
๒. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
๓. นักเรียนบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

๑. นิทานเรื่อง ปราสาทเมืองสิงห์
๒. คำใหม่ ความหมายของคำใหม่จากเรื่อง ปราสาทเมืองสิงห์ มี ๕ คำ คือ
 ๑. ศักดิ์สิทธิ์
 ๒. ปราบกฏ
 ๓. อาฆาต
 ๔. อาละวาด
 ๕. พลุุ่งพล่าน

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูให้นักเรียนดูภาพ “ปราสาทเมืองสิงห์” แล้วให้นักเรียนบอกถึงลักษณะของสถานที่ที่นักเรียนเห็น

๒. ครูตั้งคำถาม ถามตอบกับนักเรียน
 - ใครรู้บ้างว่าสถานที่ในภาพนี้คือที่ไหน อยู่ในจังหวัดอะไร
 - นักเรียนเคยไปเที่ยวที่แห่งนี้หรือไม่
 - นักเรียนทราบหรือไม่ว่าใครเป็นผู้สร้าง และมีประวัติความเป็นมาอย่างไร

ขั้นสอน

๑. ครูเปิดวิดีโอ “สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี” ให้นักเรียนดูเพื่อตอบคำถามจากครู

- จากวิดีโอสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ในจังหวัดของเรามีที่ใดบ้าง
- ปราสาทที่ปรากฏในวิดีโอมีชื่อว่าอะไร

๒. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “ ปราสาทเมืองสิงห์ ” แล้วช่วยกันหาคำศัพท์และค้นหาความหมาย ของคำ ครูเฉลยจาก power point

คำ	ความหมาย
๑. ศักดิ์สิทธิ์	ที่เชื่อถือว่ามีอำนาจบันดาลให้สำเร็จได้ตั้งประสงค์
๒. ปรากฏ	สำแดงออกมาให้เห็น
๓. อาฆาต	ผูกใจเจ็บและอยากแก้แค้น พยาบาท
๔. อาละวาด	ทำกะกะระราน แสดงอาการดุร้าย เอะอะตึงตัง
๕. พลุ่พลุ่	บันดาลโทสะจนนิ่งไม่ติด

๓. นักเรียนแต่ละคนอ่านนิทาน เรื่อง “ ปราสาทเมืองสิงห์ ” หลังอ่านจบแล้วคัดเลือกอาสาสมัคร นำเสนอเรื่องตามเหตุการณ์ประมาณ ๓ - ๔ คน

๔. ครูและนักเรียนอภิปรายเรื่อง ที่อ่านว่ามีตัวละครใดบ้าง และเกิดเหตุการณ์ขึ้นที่ไหน ผลของเหตุการณ์เป็นอย่างไร

๕. ครูตั้งคำถามและสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาสำคัญจากเรื่องในหัวข้อ

- เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน
- ทำไมถึงได้ตั้งชื่อว่า ปราสาทเมืองสิงห์
- เพราะเหตุใดท้าวเวสสุวรรณโณถึงตามฆ่าท้าวอุทอง
- นักเรียนคิดว่าการกระทำของตัวละครในเรื่องนี้ควรเอาเป็นแบบอย่างหรือไม่ เพราะเหตุใด
- เรื่องนี้ได้ข้อคิดอย่างไร

๖. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ร่วมกันระดมความคิดและเขียนสรุปเรื่อง “ปราสาทเมืองสิงห์” พร้อมบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

๗. นักเรียนนำเสนอผลงาน อ่านสรุปเรื่อง “ปราสาทเมืองสิงห์” หน้าชั้นเรียน ครูชมเชยผลงานดีเด่นของนักเรียน

๘. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน

๒. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะโดยตอบคำถามจากเรื่อง “ปราสาทเมืองสิงห์”

สื่อและอุปกรณ์การสอน

๑. นิทาน เรื่อง “ปราสาทเมืองสิงห์”
๒. power point คำศัพท์
๓. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ เรื่อง “ปราสาทเมืองสิงห์”
๔. วิดีโอ “สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี”
๕. ภาพ “ปราสาทเมืองสิงห์”

การวัดผลประเมินผล

๑. วิธีการวัดผลประเมินผล
 - การทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ
๒. เครื่องมือวัดผลประเมินผล
 - แบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความ
๓. เกณฑ์การประเมิน
 - ตอบถูกได้ ๑ คะแนน
 - ตอบผิดได้ ๐ คะแนน

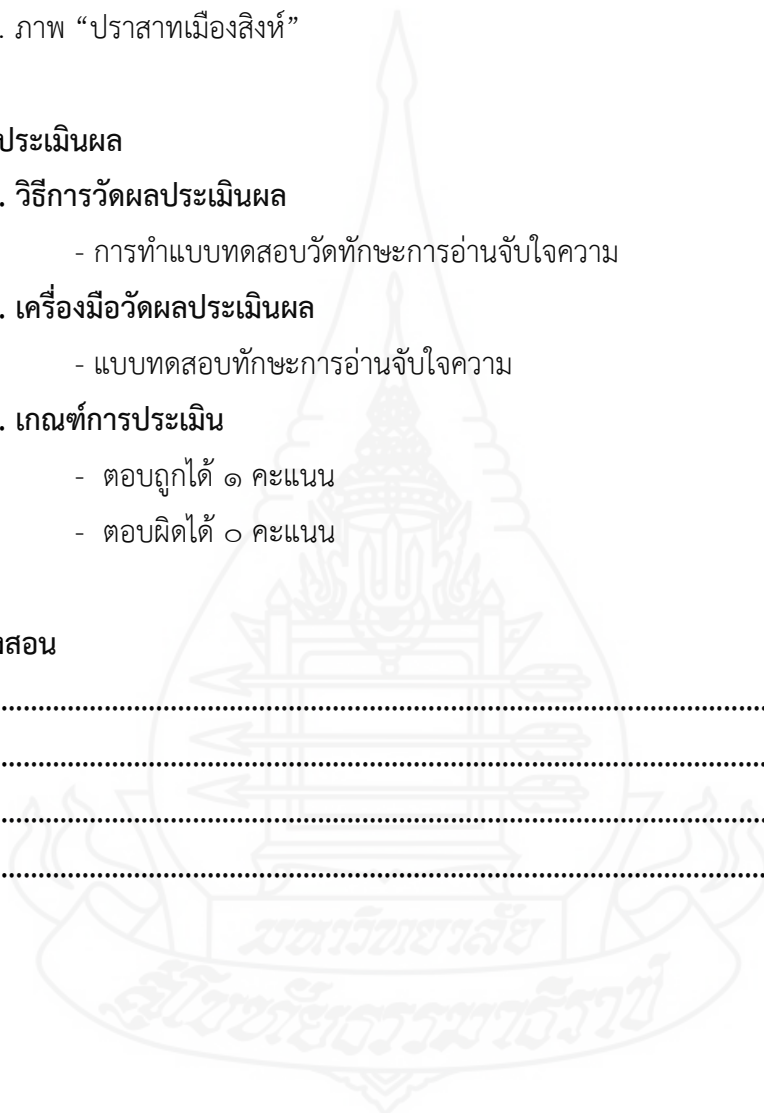
บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

ปราสาทเมืองสิงห์
(กาญจนบุรี)

เรียบเรียงโดย

ภาวิณี สุขสะอาด

นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

ปราสาทเมืองสิงห์(กาญจนบุรี)

ในอดีตกาล ครั้งกระโน้น ยังมีฤๅษีตนหนึ่งบำเพ็ญพรตอยู่ที่ภูเขาสูงจิวดำ ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของเมืองนครศรีธรรมราช (ในปัจจุบัน)

ฤๅษีมีศิษย์รักที่มีนิสัยซุกซนอยู่ ๒ คน คือ ท้าวอุทอง และท้าวเวสสุวรรณโณ ศิษย์ทั้งสองได้รับการถ่ายทอดวิชาจนแก่กล้ารักษาตัวรอดได้อย่างสบายๆ อยู่มาวันหนึ่ง ฤๅษีมีธุระต้องเข้าไปในป่า แล้วจะกลับตอนเย็น ก่อนไปได้ส่งลูกศิษย์เป็นนักรบว่า เจ้าอย่าได้เข้าไปใกล้บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์เสียวะ หาไม่จะมีอันตราย

บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์นั้นมี ๓ บ่อ คือ บ่อเงิน บ่อทอง และบ่อกรด ลูกศิษย์รับปากติดใจจะไม่ซุกซนให้เสียหาย แต่พออาจารย์ออกไปได้สักครู่เดียว ก็ชวนกันไปดูบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ด้วยความอยากรู้อยากเห็นทั้งสองรู้แต่เพียงว่าเป็นบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ แต่ไม่รู้ว่าเป็นบ่ออะไร คิดว่าเป็นน้ำธรรมดาเหมือนกันทั้ง ๓ บ่อ

ครั้งไปถึงบ่อ ท้าวอุทองอยากจะรู้ว่าในบ่อมีอะไร จึงถอดเสื้อผ้าแล้วหย่อนตัวลงไป ในบ่อเงิน ปรากฏว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น ลงไปในบ่อที่สอง ซึ่งเป็นทอง ปรากฏว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นอีก

พอจะลงในบ่อที่สาม ท้าวเวสสุวรรณโณขอลงไปเองบ้าง เพราะท้าวอุทองลงไปตั้งสองบ่อแล้ว แต่ตนยังไม่ได้ลงไปสักบ่อเลย ไม่มีใครรู้ว่าบ่อที่สามเป็นบ่อน้ำกรด

ท้าวเวสสุวรรณโณ กระโดดลงไปแล้วหมดทั้งตัว น้ำกรดจึงกัดเนื้อตัวจนละลายเป็นเนื้อเดียวกับน้ำ ท้าวอุทองเกิดความกลัว จึงรีบกลับอาศรมแล้วเก็บข้าวของหนีไป ฤๅษีกลับมาไม่เห็นลูกศิษย์ออกมาต้อนรับ และเสียบอย่างกับป่าช้าเห็นผิดสังเกตุ จึงเดินไปดูที่บ่อน้ำ หลับตามองทางในก็รู้อะไรเป็นอะไร บังเกิดความสงสารลูกศิษย์จึงชุบชีวิตท้าวเวสสุวรรณโณขึ้นมาใหม่

ท้าวเวสสุวรรณโณโกรธแค้นมากที่ท้าวอุทองหนีเอาตัวรอด จึงคิดอาฆาตพยาบาท จะตามล้างตามผลาญให้ถึงที่สุด

แต่ท้าวเวสสุวรรณโณเป็นคนทีเดินช้ามาก คือ ท้าวเวสสุวรรณโณ เดิน ๑ ก้าว เท่ากับความยาวของนกเขาเดิน ๑ ก้าวเท่านั้น ส่วนท้าวอุทอง เดิน ๑ ก้าว เท่ากับความยาวของนกเขาเหิน (บิน) ๑ ครั้ง ดังนั้นท้าวเวสสุวรรณโณจึงตามไม่ทันท้าวอุทอง

ท้าวอุทองหนีไปไกลมาก จนได้สร้างเมืองขึ้นอยู่อาศัยได้พักหนึ่ง เมื่อท้าวเวสสุวรรณโณตามมาอาละวาด ก็หนีไปสร้างเมืองสิงห์ ทำกำแพงสูงลิบลิว ท้าวเวสสุวรรณโณตามมาทันเหมือนกัน แต่เข้าไม่ได้

ท้าวเวสสุวรรณโณแปลงกายเป็นลูกวัว ท้าวอุทองไม่รู้เกิดความสงสารจึงให้นำมาเลี้ยงไว้ ท้าวเวสสุวรรณโณได้ที่ แล้วจึงข่มกินทหารของท้าวอุทองเสียจนร้อยหรือเกือบหมด

ท้าวอุทองรู้แล้วว่า ต้องเป็นเพราะท้าวเวสสุวรรณโณแน่ ๆ ที่แอบมากินทหารของตน จึงลงไปซ่อนตัวอยู่ในหีบ แล้วเอาโซมัดไว้สั่งให้ทหารเอาไปหย่อนลงน้ำ

ฝ่ายท้าวเวสสุวรรณโณตามหาท้าวอุทองไม่พบ ก็ร้องตะโกนโหวกเหวกโวยวายเรียกหาอยู่อย่างมีอารมณ์ ขณะเดินไปเดินมา เขาก็เดินสะดุดโซ่เข้าอย่างจัง สังเกตดูปลายโซ่ด้านหนึ่งมัดอยู่กับหลัก แต่อีกด้านหนึ่งจมน้ำก็นึกสงสัย ลองสาวโซ่ขึ้นมาวางหีบบนพื้น เอาดาบฟันโซ่ที่มัดหีบ ค่อยๆ เปิดหีบดู เห็นท้าวอุทองนั่งขดอยู่ ความโมโหพุ่งพล่านขึ้นมาทันที จึงเอาดาบฟันท้าวอุทองจนตายคามือ แล้วกัดกินเป็นอาหารเสียด้วยความโมโห

เมืองที่ท้าวอุทองสร้าง ก็คือปราสาทเมืองสิงห์ในปัจจุบันนั่นเอง

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงบอกความหมายของคำจากเรื่องที่อ่าน

๑. คำว่า “ คักดีลีทรี ” หมายถึง

ตอบ.....

๒. คำว่า “ ปรากฎ ” หมายถึง

ตอบ.....

๓. คำว่า “ อาฆาต ” หมายถึง

ตอบ.....

๔. คำว่า “ อาละวาด ” หมายถึง

ตอบ.....

๕. คำว่า “ พลุंगพลา่าน ” หมายถึง

ตอบ.....

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงเขียนสรุปเรื่อง ปราสาทเมืองสิงห์ พร้อมวาดภาพประกอบ

แบบฝึกหัดที่ ๓

.....

.....

.....

.....

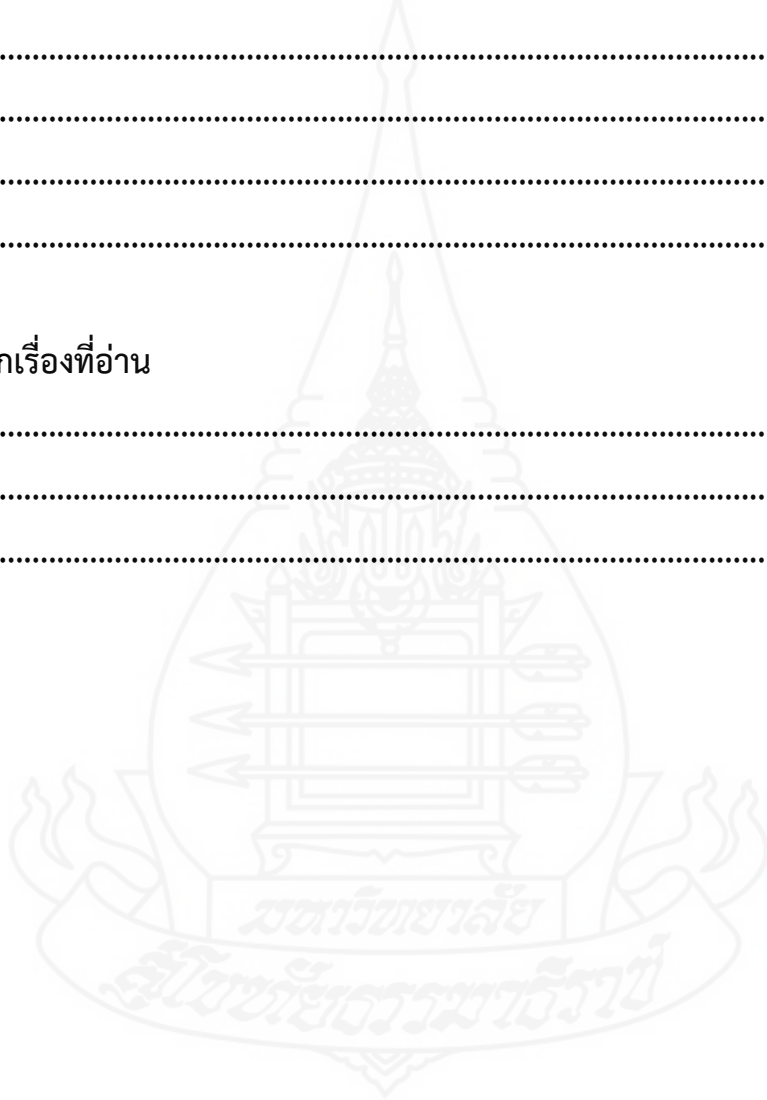
.....

ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

.....

.....

.....

คำสั่ง จงตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน

๑. ศิษย์ของท่านฤๅษีมีกี่คน ใครบ้าง

ตอบ.....

๒. บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์มีที่บ่อ บ่ออะไรบ้าง

ตอบ.....

๓. ทำวอู่ทองเดิน ๑ ก้าว เท่ากับความยาวเท่าใด

ตอบ.....

๔. เมืองที่ทำวอู่ทองสร้างขึ้น คือสถานที่ใดในปัจจุบัน

ตอบ.....

๕. นักเรียนคิดว่าการกระทำของตัวละครในเรื่องนี้ควรเอาเป็นแบบอย่างหรือไม่ เพราะเหตุใด

ตอบ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านจับใจความ เรื่อง กระจกสามพัน

จำนวน ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านนิทานเรื่อง กระจกสามพันแล้ว ตอบคำถามได้ แสดงว่ามีความเข้าใจเรื่องที่อ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องได้

นิทานเรื่อง กระจกสามพัน กล่าวถึง การสอนที่ทำให้รู้ว่าบางครั้งความใจดีก็ใช้ไม่ได้กับทุกคน หรือทุกสิ่งบนโลก เพราะถ้าช่วยไม่ถูกคนอาจทำให้เกิดผลเสียกับตนเองมากกว่าผลดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความได้
๒. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
๓. นักเรียนบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

๑. นิทานเรื่อง กระจกสามพัน
๒. คำใหม่ ความหมายของคำใหม่จากเรื่อง กระจกสามพัน มี ๕ คำ คือ
 ๑. บ้านเรือน
 ๒. เจื้อจาน
 ๓. อูตริ
 ๔. โบราณ
 ๕. ลูกเสื้อลูกตะเข้

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. นักเรียนคิดว่าการที่เราเป็นคนดีมีน้ำใจ เป็นสิ่งที่ดีหรือไม่
๒. นักเรียนเคยมีประสบการณ์การให้ความช่วยเหลือผู้อื่นอย่างไรบ้าง
๓. ครูสุ่มนักเรียนประมาณ ๓ - ๔ คน มาเล่าประสบการณ์
๔. ครูซักถามนักเรียนว่า

- นักเรียนมีน้ำใจช่วยเหลือสัตว์ร้ายไว้ เมื่อโตขึ้นสัตว์กับทำร้ายเรา เป็นนักเรียนจะ

ทำอย่างไร

ขั้นสอน

๑. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “ กระจกสามพัน ” แล้วช่วยกันหาคำศัพท์และค้นหาความหมาย ของคำ ครูเฉลยจาก power point

คำ	ความหมาย
๑. บ้านเรือน	บ้านที่อยู่อาศัย
๒. เจื้อจวน	แบ่งปันไปช่วยเหลือ
๓. อุตริ	นอกคอก นอกทาง นอกกรีต
๔. โบราณ	มีมาแล้วช้านาน เก่าก่อน ไม่ทันสมัย
๕. ลูกเสือลูกตะเข้	ลูกของคนอื่นที่เอามาเลี้ยงไว้แล้วกลับทำร้ายคนเลี้ยงในภายหลัง

๒. นักเรียนแต่ละคนอ่านนิทาน เรื่อง “ จระเข้สามพัน ” หลังอ่านจบแล้วคัดเลือกอาสาสมัคร นำเสนอ เรื่องตามเหตุการณ์ประมาณ ๓ - ๔ คน

๓. ครูและนักเรียนอภิปรายเรื่อง ที่อ่านว่ามีตัวละครใดบ้าง และเกิดเหตุการณ์ขึ้นที่ไหน ผลของเหตุการณ์เป็นอย่างไร

๔. นักเรียนตอบคำถามของครูโดยแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ ๕ คน แข่งขันกันตอบคำถาม

- ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง
- เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน
- สถานที่เกิดเหตุการณ์เกิดที่ใด
- โดยทั่วไปจระเข้มีนิสัยอย่างไร
- ถ้านักเรียนเป็นตานั้นนักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด
- ข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน

๕. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน ร่วมกันระดมความคิดและเขียนสรุปเรื่อง จระเข้สามพัน พร้อมบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

๖. นักเรียนนำเสนอผลงานการอ่านสรุปเรื่อง “จระเข้สามพัน” หน้าชั้นเรียน ครูชมเชยผลงานดีเด่นของนักเรียน

๗. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน

๒. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะโดยตอบคำถามจากเรื่อง “จระเข้สามพัน”

สื่อและอุปกรณ์การสอน

๑. นิทาน เรื่อง “จระเข้สามพัน”

๒. power point คำศัพท์

๓. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ เรื่อง “จระเข้สามพัน”

การวัดผลประเมินผล

๑. วิธีการวัดผลประเมินผล

- การทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ

๒. เครื่องมือวัดผลประเมินผล

- แบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความ

๓. เกณฑ์การประเมิน

- ตอบถูกได้ ๑ คะแนน
- ตอบผิดได้ ๐ คะแนน

บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

จระเข้สามพัน (สุพรรณบุรี)

เรียบเรียงโดย

ภาวิณี สุขสอาด

นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

จระเข้สามพัน (สุพรรณบุรี)

กาลครั้งหนึ่งยังมีตายายสองคนผิวเมียมุหนึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่ริมน้ำในจังหวัดสุพรรณบุรี มีชีวิตอยู่เย็นเป็นสุขเรื่อยมาตามประสาคนบ้านนอกตาเป็นคนใจดีต่อคนทุกคนไม่เลือกหน้า เมื่อมีใครมาขอความช่วยเหลือ ก็จะเอื้อเฟื้อเจือจานไปไม่มากก็น้อย เป็นอย่างนี้เรื่อยมา จนยายต้องคอยออกมาปราชญ์อยู่บ่อยๆ ว่าให้เบาๆ เสียบ้าง ควรจะช่วยเหลือเฉพาะคนที่ควรช่วย ส่วนคนที่ไม่ควรช่วยก็อย่าไปช่วยการช่วยเหลือให้เสียเวลา มีหน้าซ้ำยังจะนำความเดือดร้อนมาสู่ตัวผู้ช่วยเหลืออีกต่างหากตั้งเรื่องราวคราวหนึ่ง มีชาวมอญผู้มีอาชีพขายปลา พายเรือมาร้องขายปลาอยู่ที่ท่าหน้าตรงหน้าบ้านสองตายาย

"มาแล้วจ้ะ มาแล้วจ้ะ คนขายหน้าเก่า แต่ข้าวของใหม่ ๆ สด ๆ เชิญเลยจ้ะ เอ้า! วันนี้มีของดีมานะจะไม่ลงมาดูกันหน่อยรี"

ตาชอบอดทนุเจ้านี้เป็นประจำ เมื่อได้ยินคำทักทายอย่างนั้นจึงอดลงไปดูไม่ได้

"วันนี้มีปลาอะไรบ้างละ?" ตาอยากจะทำปลาไว้กิน

"มีเหมือนกัน แต่ตัวเบ้อเริ่มเต็มเลยแหละ"

"เอ้า! เฮ้ย! นั้นมันไม่ใช่ปลานี่หว่า"

"จระเข้ ตา!"

"แล้วกูจะซื้อเอาไปทำอะไรวะ กินก็ไม่ได้"

"ซื้อไว้เลี้ยงดูเล่น ก็ได้นะตา บ้านตรงโน้นยังเคยซื้อไว้เลย"

"แล้วเอ็งจะขายยังไง?"

"คิด ๓,๐๐๐ บาทเท่านั้นแหละ ราคานี้ถือว่ากันเองสำหรับตา บ้านโน้นฉันคิดตั้ง ๓,๕๐๐ บาท"

"แหม! แพงจังเลย เดี่ยวรอเดี๋ยว ขึ้นไปหยิบสตาจกก่อน"

เมื่อตายนั่งสตาจกให้ คนขายก็เอาถุงจระเข้ยื่นให้ตา ตาหัวงูจระเข้ขึ้นเรือนไป ยายเห็นจระเข้เข้าก็ไวยวายใหญ่

"ฉันนี่กว่าแกจะซื้อปลามาได้กิน นี่อุตริยังง้อจระเข้มาเลี้ยงโบราณเขาห้ามเลี้ยงลูกเสือลูกตะเข้เพราะมันไม่รู้จักับคุณคน"

ตาเถียงว่า

"นี่มันลูกจระเข้จะยาย มันจะทำอะไร ได้"

"วันนี้ ตัวมันเล็ก มันยังทำอะไรไม่ได้หรอก พอมันโตใหญ่มีเรียวแรงขึ้นโน่นแหละ มันจึงจะแฝงฤทธิ์ ถึงตอนนั้นแกจะรู้สึก แต่ฉันเกรงว่า เมื่อรู้สึกตัว ก็คงสายเสียแล้วนะซิ"

"เอาเถอะ ฉันจะดูแลไม่ให้มันทำอะไรใคร ได้หรอกน่า"

"แล้วนี่ตากคงไม่เอามันมาเลี้ยงไว้บนบ้านนะ"

"ฉันรู้หรอกน่า เดียวฉันจะใส่กรงผูกไว้ที่หน้าบ้านนั่นแหละ"

ตาเอจระเข้ใส่กรงเรียบร้อยแล้ว ก็นำไปผูกไว้กับหลักตรงหน้าหน้าบ้าน หมั่นนำอาหารไปให้กินวันละ ๒-๓ เวลา คือ เช้า กลางวัน เย็น แต่พอนาน ๆ ไปให้เฉพาเข้ากับเย็นสองเวลา อาหารของจระเข้ที่หามาให้ ก็คือปลา บางทีก็มีโครงไก่บ้าง กระดูกหมูบ้าง ตามแต่จะหาได้

กาลเวลาผ่านไป จระเข้ก็โตวันโตคืน จนไม่อาจจะนอนกรงได้ ตาจึงปล่อยออกจากกรง เลี้ยงดูอย่างอิสระ แต่มันก็ไม่ไปไหน วนเวียนอยู่แถว ๆ ทำน้ำนั่นแหละ พอถึงเวลาอาหาร ตาให้เสียง มันก็จะว่ายน้ำโผล่ขึ้นมากินอาหารเป็นอย่างนี้ทุกวัน

ต่อมา มันได้กินอาหารอิมบ้าง ไม่อิมบ้าง เพราะตาไม่ได้มีรายได้มากมายอะไร วันหนึ่งขณะตานั่งอยู่บนสะพานนำอาหารมาโยนให้ พอตาเผลอจระเข้ก็ใช้หางฟาดจนตาตกลงไปในน้ำ แล้วมันก็คาบดำดิ่งไปในน้ำลึก ยายเห็นเข้าพอดี จึงร้องเรียกให้เพื่อนบ้านมาช่วย

"ช่วยด้วยไว้ย! ช่วยด้วย! มานี่เร็ว ตาตกน้ำถูกจระเข้คาบไปแล้วเร็วๆ เข้าไว้ย"

เพื่อนบ้านหยิบปืนผาหน้าไม้พากันออกมา แต่ก็สายไปเสียแล้วจระเข้มันคาบตาตกลงไปในน้ำลึกแล้ว พวกชาวบ้านไม่มีใครกล้าลงน้ำ เพราะขาดอุปกรณ์ที่จะไปสู้กับจระเข้ มีเพียงเรือลำเล็กๆ อยู่ลำเดียว จะไปทำอะไรได้

หลังจากตาถูกจระเข้ที่ตาซื้อมาสวมพันฆ่าตาย ที่ตรงนั้นผู้คนจึงเรียกกันว่า ตาบลจระเข้สามพันจนถึงทุกวันนี้

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงบอกความหมายของคำจากเรื่องที่อ่าน

๑. คำว่า “ บ้านเรือน ” หมายถึง

ตอบ.....

๒. คำว่า “ เจือจาง ” หมายถึง

ตอบ.....

๓. คำว่า “ อุดริ ” หมายถึง

ตอบ.....

๔. คำว่า “ โบราณ ” หมายถึง

ตอบ.....

๕. คำว่า “ ลูกเสือลูกตะเข้ ” หมายถึง

ตอบ.....

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงเขียนสรุปเรื่อง จระเข้สามพัน พร้อมวาดภาพประกอบ

แบบฝึกหัดที่

.....

.....

.....

.....

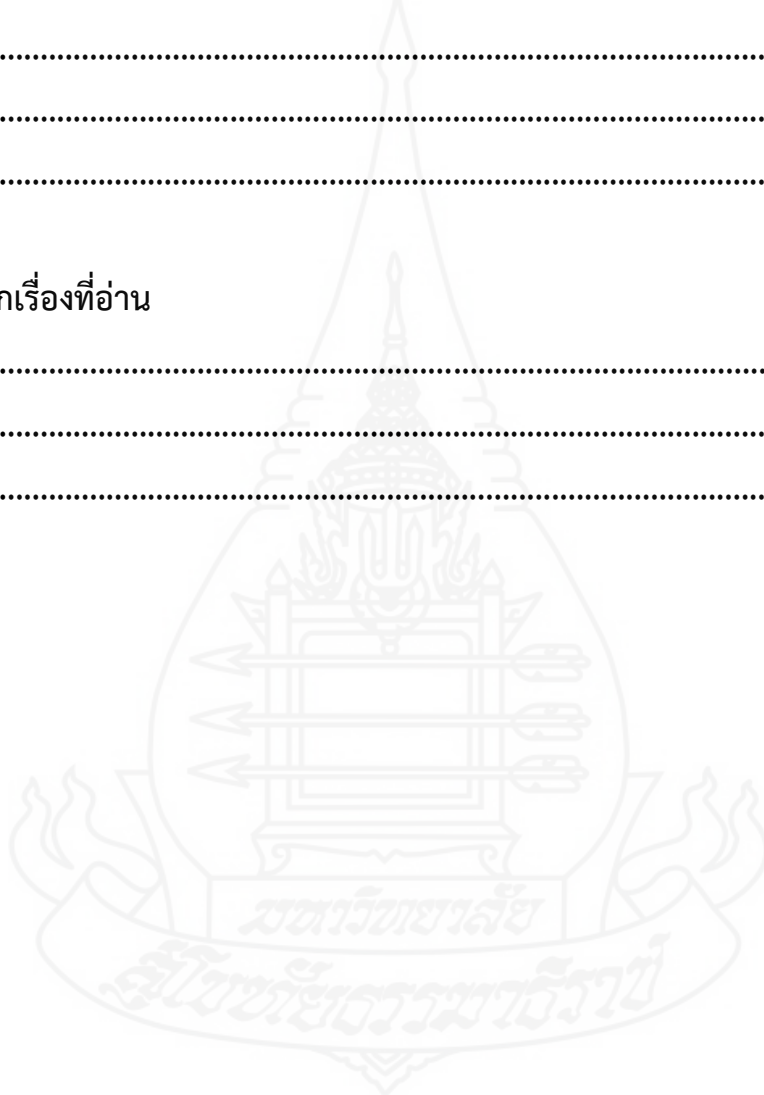
.....

ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

.....

.....

.....

คำสั่ง จงตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน

๑. ตาในเรื่องจระเข้สามพันมีนิสัยอย่างไร

ตอบ.....

๒. ใครเป็นคนขายจระเข้ให้กับตา

ตอบ.....

๓. ตาซื้อจระเข้ในราคาเท่าใด

ตอบ.....

๔. อาหารของจระเข้ในเรื่องนี้คืออะไรบ้าง

ตอบ.....

๕. ทำไมจึงเรียกว่าตำบล “จระเข้สามพัน”

ตอบ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 การอ่านจับใจความ เรื่อง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
 จำนวน ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านนิทานเรื่อง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชแล้ว ตอบคำถามได้ แสดงว่ามีความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และจับใจความสำคัญของเรื่องได้

นิทานเรื่อง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช กล่าวถึง เด็กคนหนึ่งที่มีความพยายามในการศึกษาเรียนรู้เมื่อมีโอกาส รวมทั้งปัญญาที่ตนเองมี จนทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้ด้วยตนเอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความได้
๒. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
๓. นักเรียนบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

๑. นิทานเรื่อง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
๒. คำใหม่ ความหมายของคำใหม่จากเรื่อง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช มี ๕ คำ คือ
 ๑. โข
 ๒. สมญา
 ๓. เพล
 ๔. เซวาน์
 ๕. โปรตปราน

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับ “ความพยายาม” โดยให้นักเรียน ๓ - ๔ ได้เล่าถึงความพยายามของตนเอง

- นักเรียนมีความพยายามที่จะทำอะไร เพื่ออะไร

๒. ครูเล่าเรื่องเกี่ยวกับเด็กชายคนหนึ่งที่มีความพยายาม จนทำให้เกิดความสำเร็จต่อเด็กคนนั้น และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป

๓. ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ

- นักเรียนคิดว่าความพยายามเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่
- ถ้าเรามีความพยายามจะเกิดผลอย่างไรต่อตัวเอง

ขั้นสอน

๑. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ” แล้วช่วยกันหาคำศัพท์และค้นหาความหมาย ของคำ ครูเฉลยจาก power point

คำ	ความหมาย
๑. โข	อดอยาก หิว
๒. สมญา	ชื่อที่ตั้งให้
๓. เพล	เวลาพระฉันกลางวัน
๔. เซวาน์	ปัญญาหรือความคิดฉับไว ปฏิภาณ ไหวพริบ
๕. โปรดปราน	เอ็นดู รักใคร่

๒. นักเรียนแต่ละคนอ่านนิทาน เรื่อง “ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ” หลังอ่านจบแล้วคัดเลือกอาสาสมัครนำเสนอ เรื่องตามเหตุการณ์ประมาณ ๓ - ๔ คน

๓. ครูและนักเรียนอภิปรายเรื่อง ที่อ่านว่ามีตัวละครใดบ้าง และเกิดเหตุการณ์ขึ้นที่ไหน ผลของเหตุการณ์เป็นอย่างไร

๔. นักเรียนตอบคำถามของครูโดยแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ ๕ คน แข่งขันกันตอบคำถาม

- ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง
- เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน
- เกิดเหตุการณ์ใดขึ้นทำไมเด็กชายทองจึงมีชื่อใหม่ว่า เจ้าตากสิน
- นิสัยของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชเป็นอย่างไร
- นักเรียนคิดว่าการกระทำของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชเป็นแบบอย่างที่ดีหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน

๕. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ ๕ คน ร่วมกันระดมความคิดและเขียนสรุปเรื่อง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช พร้อมบอก ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

๖. นักเรียนนำเสนอผลงานการอ่านสรุปเรื่อง “ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ” หน้าชั้นเรียน ครูชมเชยผลงานดีเด่นของนักเรียน

๗. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน

๒. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะโดยตอบคำถามจากเรื่อง “ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ”

สื่อและอุปกรณ์การสอน

๑. นิทาน เรื่อง “สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช”
๒. power point คำศัพท์
๓. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ เรื่อง “สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช”

การวัดผลประเมินผล

๑. วิธีการวัดผลประเมินผล
 - การทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ
๒. เครื่องมือวัดผลประเมินผล
 - แบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความ
๓. เกณฑ์การประเมิน
 - ตอบถูกได้ ๑ คะแนน
 - ตอบผิดได้ ๐ คะแนน

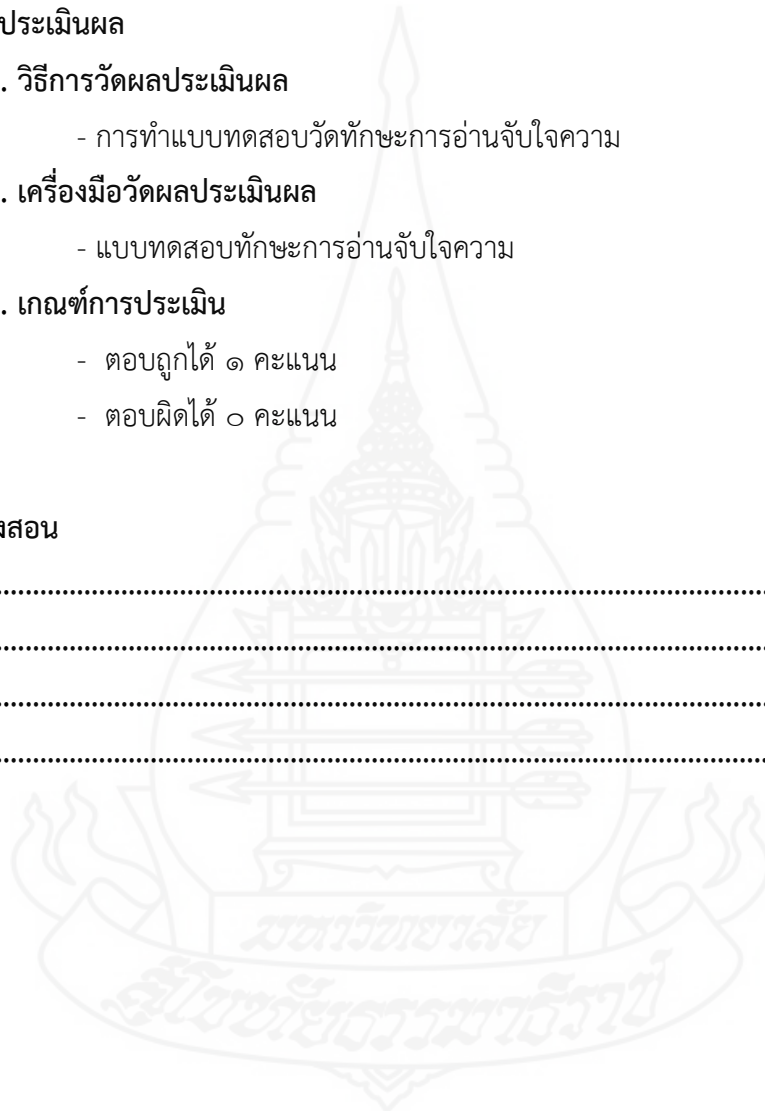
บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

สมเด็จพระเจ้าตากมอ (เพชรบุรี)

เรียบเรียงโดย

ภาวิณี สุขสอาด

นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

สมเด็จพระเจ้าตากสิน (เพชรบุรี)

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วที่ตำบลหนองหว้า เมืองเพชรบุรี ยังมีเด็กคนหนึ่ง ชื่อเด็กชายทอง พ่อแม่ตายหมดตั้งแต่ยังเล็ก ๆ มีชีวิตลำบาก เพราะอาศัยอยู่กับพี่ ๆ แล้วถูกพวกพี่ใช้งานหนักเกินกำลัง แถมยังชอบตื้ออยู่บ่อย ๆ ครั้นทนไม่ได้ จึงหนีออกจากบ้าน เข้าไปอยู่ในตัวเมือง ดำรงชีวิตอยู่ด้วยการขอข้าวเขากิน วันไหนได้กินก็อิ่ม วันไหนไม่ได้กินก็อด มีชีวิตอยู่อย่างอด ๆ อยาก ๆ

เด็กชายทองเดินหิวโซ่ไปที่วัดใหญ่ ได้พบเพื่อนเป็นเด็กวัดจึงขออาศัยอยู่ด้วย วันหนึ่งพวกเด็กวัดลงไปอาบน้ำที่หน้าวัด พบเปลือกแตงโมลอยน้ำมา เด็กชายทองรีบคว้าไว้ แล้วกัดกินหน้าตาเฉย ด้วยกลัวเพื่อนจะว่าหรือไงไม่ทราบ จึงดำน้ำลงไปกินเปลือกแตงโม ที่ยังพอมีรสหวานติดอยู่ นิด ๆ หน่อย ๆ พอไต่ขึ้นมา พวกเพื่อน ๆ ล้อว่า

"ไอ้ตะกละ"

เด็กชายแตงโมตอบว่า

"กูหิวนี่หว่า"

ตั้งแต่นั้นมาเพื่อน ๆ จึงเรียกเป็นสมญาว่า เจ้าแตงโม อยู่มาวันหนึ่ง ท่านเจ้าอาวาสวัดใหญ่ได้ฝันในคืนหนึ่งว่า

"มีช้างเผือกตัวหนึ่ง เองาแห่งตู้พระไตรปิฎกจนพังเสียหาย"

ตื่นขึ้นมา ท่านนั่งคิดว่า นี่เป็นฝันประหลาด คงจะต้องมีคนสำคัญมาหาเป็นแน่ ดังนั้นเมื่อท่านจะไปฉันภัตตาหารที่บ้านเจ้าบ้าน จึงสั่งพระลูกวัดไว้ว่า"

"ถ้ามีใครมาหา ให้เอาตัวไว้ก่อน"

ฉันเพลเสร็จ ท่านสมภารก็เดินทางกลับวัด ท่านรีบไปถามพระลูกวัด

"มีใครมาไหม"

พระลูกวัดตอบว่า

"ไม่มีขอรับ มีแต่เด็กชายทองมาขออาศัยนอนอยู่กับเพื่อนเด็กวัดเมื่อคืนนี้"

"พามาหน่อยซิ"

เมื่อพระลูกวัดไปเรียกเด็กชายทองมาหา ท่านสมภารก็ตรวจดูลักษณะอยู่ครู่หนึ่ง เห็นมีลักษณะดีจึงชวนให้อยู่เป็นเด็กวัด จะได้เรียนหนังสือหนังสือ

ต่อมา เด็กชายทองก็ได้เรียนหนังสือ ปรากฏว่าเรียนได้เก่งมากสมภารถามว่า

"ทำไมเรียนหนังสือได้เร็วจัง"

เด็กชายทองตอบว่า

"ได้ดูเพื่อนเขาอ่านมาบ้างแล้ว เลยจำได้"

ท่านสมภารคิดในใจว่า

"เด็กคนนี้ มีเขาวนั้ว ปัญญาดี ควรจะให้บวชเป็นสามเณร"

เป็นอันว่าอยู่เป็นเด็กวัดได้ไม่นาน เด็กชายทองก็ได้บวชเป็นเณร เมื่อมีความรู้ขึ้นมาหน่อยท่านสมภารก็หัดเทศน์ให้ สามเณรทองก็เทศน์ ได้คล่องแคล่วไม่ติดขัด

คราวหนึ่ง เจ้าเมืองเพชรบุรีนิมนต์ท่านสมภารไปเทศน์ที่บ้าน แต่ท่านสมภารมีเหตุจำเป็นทำให้ไปไม่ได้ จึงให้สามเณรทอง หรือเณรแดงโมไปเทศน์แทน

เณรแดงโมเป็นตัวแทนที่ดีมาก คือเทศน์ได้ประทับใจท่านเจ้าเมืองเป็นพิเศษ ได้รับคำชมจากท่านเจ้าเมืองและท่านผู้ฟังอื่น ๆ ทำให้เริ่มมีชื่อเสียงมาตั้งแต่ครั้งนั้น

อยู่มาไม่นาน สามเณรแดงโม ได้เข้าไปอยู่ในกรุงเทพฯ เพื่อเรียนธรรมวินัยต่อ เมื่อมีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ ก็ได้บวชเป็นพระภิกษุ สามเณรนักธรรมได้และสอบบาลีได้เป็นมหาเปรียญ

พระมหาแดงโมคงได้ออกเทศน์บ้าง พระเจ้าแผ่นดินจึงทรงโปรดปราน นิมนต์ให้ไปสอนหนังสือพระโอรสและพระนัดดาที่ในวัง แล้วได้รับการแต่งตั้งเป็นพระราชาคณะตามลำดับมา สุดท้ายได้เป็นที่พระสุวรรณหมนี ซึ่งเป็นราชาคณะรองสมเด็จพระเจ้าเอกทัศ เรียกกัณฑ์ว่า สมเด็จเจ้าแดงโม

เมื่อมีอายุมากขึ้น ท่านได้ขออนุญาตทูลลาพระเจ้าอยู่หัวกลับจังหวัดเพชรบุรี แล้วได้เป็นเจ้าอาวาสอยู่ที่วัดใหญ่ที่เคยอยู่มา

นับเป็นตัวอย่างของบุคคลที่อาศัยความเพียรและปัญญาของตนจนสร้างชีวิตให้เจริญรุ่งเรืองได้อย่างน่าอัศจรรย์

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงบอกความหมายของคำจากเรื่องที่อ่าน

๑. คำว่า “ โส ” หมายถึง

ตอบ.....

๒. คำว่า “ สมญา ” หมายถึง

ตอบ.....

๓. คำว่า “ เพล ” หมายถึง

ตอบ.....

๔. คำว่า “ เซวาร์ ” หมายถึง

ตอบ.....

๕. คำว่า “ โปรตปราน ” หมายถึง

ตอบ.....

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงเขียนสรุปเรื่อง สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช พร้อมวาดภาพประกอบ

A large, empty rounded rectangle with a black border, intended for the student to write a summary and draw a picture. In the background, there is a faint watermark of the University of Rajabhat Buriram, featuring a central emblem and the Thai text 'มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์' (Mahavithayalai Rajabhat Buriram).

แบบฝึกหัดที่ ๓

.....

.....

.....

.....

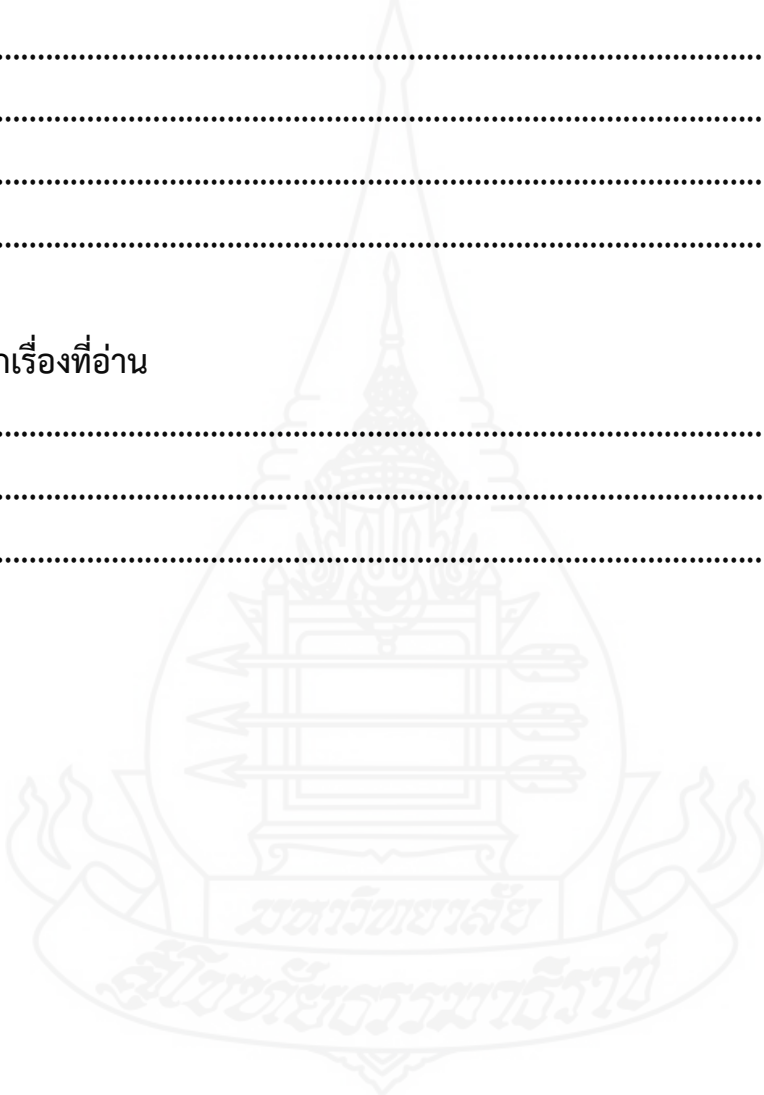
.....

ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

.....

.....

.....

คำสั่ง จงตอบคำถามจากเรื่องี่อ่าน

๑. เด็กชายทองหนีออกจากบ้านเพราะอะไร

ตอบ.....

๒. เด็กชายทองหนีไปหาใคร และอยู่ที่ไหน

ตอบ.....

๓. ขณะที่เด็กชายทองเล่นน้ำกับเพื่อนมีสิ่งใดลอยน้ำมา

ตอบ.....

๔. จงบอกลักษณะเด่นของเด็กชายทอง หรือเจ้าแตงโม

ตอบ.....

๕. นักเรียนคิดว่าการกระทำของสมเด็จเจ้าแตงโมเป็นแบบอย่างที่ดีหรือไม่ เพราะเหตุใด

ตอบ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านจับใจความ เรื่อง ยายกะตา

จำนวน ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านนิทานเรื่อง ยายกะตาแล้ว ตอบคำถามได้ แสดงว่ามีความเข้าใจเรื่องที่อ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องได้

นิทานเรื่อง ยายกะตา กล่าวถึง คนที่ไม่รู้จักหน้าที่ของตนเอง จนทำให้คนอื่นต้องช่วยเหลือถึงจะได้ของที่ตนต้องการกลับคืนมา รวมไปถึงผลของคนที่ไม่รู้จักหน้าที่

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความได้
๒. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
๓. นักเรียนบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

๑. นิทานเรื่อง ยายกะตา
๒. คำใหม่ ความหมายของคำใหม่จากเรื่อง ยายกะตา มี ๕ คำ คือ
 ๑. เถลไถล
 ๒. ทะนาน
 ๓. ชูระ
 ๔. กตัญญู
 ๕. ไม้ค้อน

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูให้นักเรียนเล่นเกมหาคำศัพท์ตัวละคร จากตาราง คำศัพท์คือ คำว่า

ค	ชั	ก	จ	ด	บ	ท
น	า	ย	พ	ร	า	นุ
ก	ง	ย	ต	ลึ	ง	ค
ง	แ	ม	ล	ง	ท	วี่
ห	ม	า	ก	ป	ผ	ง
ด	ว	ไ	ม้	คั	อ	น

๑. นายพราน ๒. แมว ๓. หนู ๔. หมา
๕. ไม้ค้อน ๖. ตีลัง ๗. ช้าง ๘. แมลงหวี่

ในวันนี้ครูมีนิทานที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ให้หา มาให้นักเรียนอ่าน

ขั้นสอน

๑. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “ ยายกะตา ” แล้วช่วยกันหาคำศัพท์และค้นหาความหมายของคำ ครูเฉลยจาก power point

คำ	ความหมาย
๑. เกลไถล	เปียกแฉะโน่นแฉะนี้
๒. ทะนาน	เครื่องตวงอย่างหนึ่งที่ทำด้วยกะโหลกมะพร้าว
๓. ชูระ	หน้าที่การงานที่พึงกระทำ เรื่องส่วนตัว
๔. กตัญญู	ซึ่งรู้อุปการะที่ท่านทำให้ ซึ่งรู้คุณท่าน
๕. ไม้ค้อน	ไม้ที่ทำจากเหง้าไม้ไผ่

๒. นักเรียนแต่ละคนอ่านนิทาน เรื่อง “ ยายกะตา ” หลังอ่านจบแล้วคัดเลือกอาสาสมัครนำเสนอ เรื่องตามเหตุการณ์ประมาณ ๓ - ๔ คน

๓. ครูและนักเรียนอภิปรายเรื่องทีอ่านว่ามีตัวละครใดบ้าง และเกิดเหตุการณ์ขึ้นที่ไหน ผลของเหตุการณ์เป็นอย่างไร

๔. นักเรียนตอบคำถามของครูโดยแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ ๕ คน แข่งขันกันตอบคำถาม

- ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง
- เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน
- เหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นจากอะไร
- นักเรียนคิดว่าหลานในเรื่องนี้เป็นคนอย่างไร
- ถ้านักเรียนเป็นหลานนักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด
- ข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน

๕. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ ๕ คน ร่วมกันระดมความคิดและเขียนสรุปเรื่อง ยายกะตา พร้อมบอก ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

๖. นักเรียนนำเสนอผลงานการอ่านสรุปเรื่อง “ ยายกะตา ” หน้าชั้นเรียน ครูชมเชยผลงานดีเด่นของนักเรียน

๗. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน
๒. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะโดยตอบคำถามจากเรื่อง “ ยายกะตา ”

สื่อและอุปกรณ์การสอน

๑. นิทาน เรื่อง “ ยายกะตา ”
๒. power point คำศัพท์
๓. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ เรื่อง “ ยายกะตา ”
๔. เกมหาคำศัพท์ ตัวละคร

การวัดผลประเมินผล

๑. วิธีการวัดผลประเมินผล
 - การทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ
๒. เครื่องมือวัดผลประเมินผล
 - แบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความ
๓. เกณฑ์การประเมิน
 - ตอบถูกได้ ๑ คะแนน
 - ตอบผิดได้ ๐ คะแนน

บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

ยายกะตา (กรุงเทพมหานคร)

เรียบเรียงโดย

ภาวิณี สุขสอาด

นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

ยายกะตา (กรุงเทพมหานคร)

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ยังมีตายายคู่หนึ่งมีอาชีพทำไร่ โดยปลูกถั่วปลูกงาสลับกันไป แล้วให้หลานคอยเฝ้าดูแล คอยไล่นกไล่กาไม่ให้มารบกวน แต่หลานไม่ค่อยเอาใจใส่ ชอบเถลไถลไปตามประสาเด็ก

กาจึงเข้าไปกินถั่วกินงา ๗ เมล็ด ๗ ทะนาน ยายมายายก็ตำ ตามาตาก็ตี

หลานร้องไห้โฮ โฮ ไปหานายพราน

"ลุง! ลุง! ช่วยไปยิงกาให้หน่อยซิ มันมาขโมยกินถั่วกินงาของตายายไป ๗ เมล็ด ๗ ทะนานแน่ะ" นายพรานไม่สนใจ

"มันไม่ใช่ธุระของลุงสักหน่อย"

หลานวิ่งหน้าเศร้านไปหาหนู

"หนูจ๋า! ช่วยไปกัดสายธนูของนายพรานให้หน่อยซิ แค่นี้ไหว้วานให้ไปช่วยยิงกาที่กินถั่วกินงาไป ๗ เมล็ด ๗ ทะนาน นายพรานก็ไม่ยอมช่วย เจ็บใจนัก หนูไปช่วยกัดสายธนูหน่อยซิ" หนูไม่สนใจ

"มันไม่ใช่ธุระของหนูเลยนะเนี่ย"

หลานวิ่งไปหาแมว

"เจ้าแมวเหมียวจ๋า! ช่วยไปกัดหนูให้หน่อยซิ หนูมันใจดำ ฉันท้องร้องให้ช่วยกัดสายธนูของนายพรานที่ไม่ช่วยยิงกาที่กินถั่วกินงาไป ๗ เมล็ด ๗ ทะนาน" แมวไม่สนใจ

"มันไม่ใช่ธุระของแมวสักหน่อย"

หลานวิ่งหน้าเศร้านไปหาหมา

"เจ้าหมาผู้กตัญญู ช่วยไปกัดแมวที่ไม่ช่วยกัดหนูที่หนูไม่ช่วยกัดสายธนูของนายพรานที่ไม่ช่วยยิงกาที่กินถั่วกินงาไป ๗ เมล็ด ๗ ทะนานให้หน่อยซิ" หมาไม่สนใจ

"มันไม่ใช่ธุระของหมาสักหน่อย"

หลานวิ่งหน้าเศร้านำไปหาค้อน

"ค้อนจ๋า! ช่วยทุบหัวหมาที่ไม่ช่วยกัดแมว แมวไม่ช่วยกัดหนู หนูไม่ช่วยกัดสายธนูของนายพราน นายพรานไม่ช่วยยิงกาที่กินถั่วกินงาไป ๗ เมล็ด ๗ ทะนาน" ค้อนไม่สนใจ

"มันไม่ใช่ธนูของค้อนสักหน่อย"

หลานวิ่งหน้าเศร้านำไปหาไฟ

"ไฟจ๋า! ช่วยไหม้ไม้ค้อนให้หน่อยซิ เพราะมันไม่ช่วยตีหัวหมา ที่หมาไม่ช่วยกัดแมว ที่แมวไม่ช่วยกัดหนู ที่หนูไม่ช่วยกัดสายธนูของนายพราน ที่นายพรานไม่ช่วยยิงกาที่กินถั่วกินงาไป ๗ เมล็ด ๗ ทะนาน" ไฟไม่สนใจ

"มันไม่ใช่ธนูของไฟสักหน่อย"

หลานวิ่งหน้าเศร้านำไปหาน้ำ

"น้ำจ๋า! ช่วยดับไฟให้หน่อยซิ เพราะไฟไม่ช่วยไหม้ไม้ค้อน ที่ไม้ค้อนไม่ช่วยตีหัวหมา ที่หมาไม่ช่วยกัดแมว ที่แมวไม่ช่วยกัดหนู ที่หนูไม่ช่วยกัดสายธนูของนายพราน ที่นายพรานไม่ช่วยยิงกาที่กินถั่วกินงาไป ๗ เมล็ด ๗ ทะนาน" น้ำไม่สนใจ

"มันไม่ใช่ธนูของน้ำสักหน่อย"

หลานวิ่งหน้าเศร้านำไปหาตลิ่ง

"ตลิ่งจ๋า! ช่วยพังทับน้ำให้หน่อยซิ เพราะน้ำไม่ช่วยดับไฟ ที่ไฟไม่ช่วยไหม้ไม้ค้อน ที่ไม้ค้อนไม่ช่วยตีหัวหมา ที่หมาไม่กัดแมว ที่แมวไม่ช่วยกัดหนู ที่หนูไม่ช่วยกัดสายธนูของนายพราน ที่นายพรานไม่ช่วยยิงกาที่กินถั่วกินงาไป ๗ เมล็ด ๗ ทะนาน" ตลิ่งไม่สนใจ

"มันไม่ใช่ธนูของตลิ่งสักหน่อย"

หลานวิ่งหน้าเศร้านำไปหาข้าง

"ข้างจ๋า! ช่วยถล่มตลิ่งให้หน่อยซิ เพราะตลิ่งไม่ช่วยพังทับน้ำที่น้ำไม่ช่วยดับไฟ ที่ไฟไม่ช่วยไหม้ไม้ค้อน ที่ค้อนไม่ช่วยตีหัวหมา ที่หมาไม่ช่วยกัดแมว ที่แมวไม่ช่วยกัดหนู ที่หนูไม่ช่วยกัดสายธนูของนายพราน ที่นายพรานไม่ช่วยยิงกาที่กินถั่วกินงาไป ๗ เมล็ด ๗ ทะนาน" ข้างไม่สนใจ

"มันไม่ใช่ธนูของข้างสักหน่อย"

หลานวิ่งหน้าเศร้านำไปหาแมลงหวี่

"แมลงหวี่จ๋า! ช่วยตอมตาข้างให้หน่อยซิ เพราะข้างไม่ช่วยถล่มตลิ่ง ที่ตลิ่งไม่ช่วยพังทับน้ำ ที่น้ำไม่ช่วยดับไฟ ที่ไฟไม่ช่วยไหม้ไม้ค้อน ที่ค้อนไม่ช่วยตีหัวหมา ที่หมาไม่ช่วย

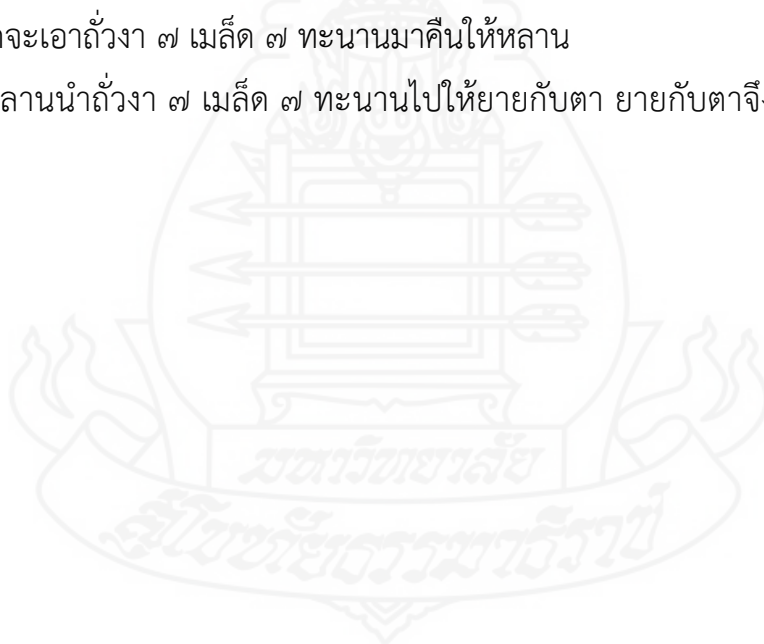
กั๊ดแมว ที่แมวไม่ช่วยกั๊ดหนู ที่หนูไม่ช่วยกั๊ดสายธนูของนายพราน ที่นายพรานไม่ช่วยยิงกา
ที่กินถั่วกิงงาไป ๗ เมล็ด ๗ ทะนาน"

แมลงหวี่ตอบรับว่า

"อ้อ! ไ้อ้พวกนั้นมันไม่ยอมช่วยหนูเลยหรือ ไม่เป็นไร เดี่ยวแมลงหวี่จะช่วยหนูเอง
แมลงหวี่จะช่วยตอมตาข้างทั้งสองข้างให้มันเน่าไปเลย"

ว่าดังนั้นแล้ว แมลงหวี่ก็ไปตอมตาข้าง ข้างกลัวตาจะเน่า จึงรีบให้ความช่วยเหลือ
ด้วยการรับปากว่าจะช่วยถล่มตลิ่งให้ ตลิ่งกลัวว่าจะถูกข้างถล่ม จึงรีบให้ความช่วยเหลือ
ด้วยการรับปากว่าจะช่วยพังทับน้ำให้ น้ำกลัวจะถูกตลิ่งพังทับจึงรีบปากจะไปช่วยดับไฟ
ไฟกลัวจะถูกน้ำมาดับ จึงรับปากจะช่วยไหมไม้ค้อน ไม้ค้อนกลัวจะถูกไฟไหม้ จึงรับปากจะ
ไปช่วยตีหัวหมา หมากลัวจะถูกค้อนตีหัว จึงรับปากจะช่วยกั๊ดแมว แมวกลัวจะถูกหมากั๊ด
จึงรับปากจะช่วยกั๊ดหนู หนูกลัวจะถูกแมวกั๊ด จึงรับปากจะช่วยกั๊ดสายธนูของนายพราน
นายพรานกลัวหนูจะกั๊ดสายธนู จึงรับปากจะไปช่วยยิงกา กากกลัวจะถูกนายพรานยิงตาย
จึงรับปากจะเอาถั่วงา ๗ เมล็ด ๗ ทะนานมาคืนให้หลาน

หลานนำถั่วงา ๗ เมล็ด ๗ ทะนานไปให้ยายกับตา ยายกับตาจึงเลิกตีหลานตั้งแต่นั้น
บัดนั้น

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงบอกความหมายของคำจากเรื่องที่ย่าน

๑. คำว่า “ เถลไถล ” หมายถึง

ตอบ.....

๒. คำว่า “ ทะนาน ” หมายถึง

ตอบ.....

๓. คำว่า “ รุระ ” หมายถึง

ตอบ.....

๔. คำว่า “ กตัญญู ” หมายถึง

ตอบ.....

๕. คำว่า “ ไม้ค้อน ” หมายถึง

ตอบ.....

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงเขียนสรุปเรื่อง ยายกะตา พร้อมวาดภาพประกอบ

แบบฝึกหัดที่ ๓

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

.....

.....

.....

คำสั่ง จงตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน

๑. นักเรียนคิดว่า เหตุใดหลานในเรื่องยายกะตาจึงถูกตี

ตอบ.....

๒. นักเรียนคิดว่า สัตว์ในข้อใดไม่มีในนิทานเรื่อง ยายกะตา

ตอบ.....

๓. หลานในเรื่องนี้ให้ไม้ค้อนช่วยทำสิ่งใด

ตอบ.....

๔. กากินถั่วกิงงาของตากะยายไปที่เมล็ด กี่ทะนาน

ตอบ.....

๕. ถ้านักเรียนเป็นหลานนักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด

ตอบ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านจับใจความ เรื่อง สุนัขกับดวงอาทิตย์

จำนวน ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านนิทานเรื่อง สุนัขกับดวงอาทิตย์แล้ว ตอบคำถามได้ แสดงว่ามีความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และจับใจความสำคัญของเรื่องได้

นิทานเรื่อง สุนัขกับดวงอาทิตย์ กล่าวถึง ผู้ที่ไม่เคยพอใจกับสิ่งที่ตนเองเป็น อยากเป็นตามผู้อื่นจนทำให้คนรอบข้างต้องเดือดร้อนไปด้วย จนสุดท้ายต้องกลับมาจุดเดิมของตนเองและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอะไรได้อีก

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความได้
๒. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
๓. นักเรียนบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

๑. นิทานเรื่อง สุนัขกับดวงอาทิตย์
๒. คำใหม่ ความหมายของคำใหม่จากเรื่อง สุนัขกับดวงอาทิตย์ มี ๕ คำ คือ
 ๑. มนุษย์
 ๒. ทอดพระเนตร
 ๓. สวรรค์
 ๔. บันยะบันยัง
 ๕. พินาศ

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องของ สุนัข ว่าบ้านใครเลี้ยงสุนัขบ้าง สุนัขกินอะไรเป็นอาหาร มีพฤติกรรมอย่างไร และมีประโยชน์อะไรบ้าง
 - ในวันนี้ครูมีนิทานที่มีเนื้อหาเรื่องเกี่ยวกับสุนัขที่มีความพิเศษกว่าสุนัขทั่วไป มาให้นักเรียนได้อ่าน

ขั้นสอน

๑. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “ สุนัขกับดวงอาทิตย์ ” แล้วช่วยกันหาคำศัพท์และค้นหาความหมายของคำ ครูเฉลยจาก power point

คำ	ความหมาย
๑. มนุษย์	สัตว์ที่รู้จักใช้เหตุผล สัตว์ที่มีจิตใจสูง
๒. ทอดพระเนตร	ดู
๓. สวรรค์	โลกของเทวดา เมืองฟ้า
๔. บันยะบันยง	รู้จักความพอดี
๕. พินาศ	ความเสียหายสิ้นเชิง

๒. นักเรียนแต่ละคนอ่านนิทาน เรื่อง “ สุนัขกับดวงอาทิตย์ ” หลังอ่านจบแล้วคัดเลือก
อาสาสมัครนำเสนอ เรื่องตามเหตุการณ์ประมาณ ๓ - ๔ คน

๓. ครูและนักเรียนอภิปรายเรื่องที่ย่านว่ามีตัวละครใดบ้าง และเกิดเหตุการณ์ขึ้นที่ไหน
ผลของเหตุการณ์เป็นอย่างไร

๔. นักเรียนตอบคำถามของครูโดยแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ ๕ คน แข่งขันกันตอบคำถาม

- ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง
- เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน
- ถ้านักเรียนสามารถแปลงร่างได้หนึ่งอย่าง นักเรียนอยากเป็นอะไร เพราะอะไร
- นักเรียนคิดว่าการทำงานของสุนัขในเรื่องนี้เป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน

๕. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ ๕ คน ร่วมกันระดมความคิดและเขียนสรุปเรื่อง สุนัขกับ
ดวงอาทิตย์ พร้อมบอก ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

๖. นักเรียนนำเสนอผลงานการอ่านสรุปเรื่อง “สุนัขกับดวงอาทิตย์” หน้าชั้นเรียน ครูชมเชย
ผลงานดีเด่นของนักเรียน

๗. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน

๒. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะโดยตอบคำถามจากเรื่อง “สุนัขกับดวงอาทิตย์”

สื่อและอุปกรณ์การสอน

๑. นิทาน เรื่อง “สุนัขกับดวงอาทิตย์”

๒. power point คำศัพท์

๓. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ เรื่อง “สุนัขกับดวงอาทิตย์”

การวัดผลประเมินผล

๑. วิธีการวัดผลประเมินผล

- การทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ

๒. เครื่องมือวัดผลประเมินผล

- แบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความ

๓. เกณฑ์การประเมิน

- ตอบถูกได้ ๑ คะแนน
- ตอบผิดได้ ๐ คะแนน

บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

สุนัขกับดวงอาทิตย์(สมุทรสงคราม)

เรียบเรียงโดย

ภาวิณี สุขสอาด

นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

สุนัขกับดวงอาทิตย์ (สมุทรสงคราม)

ยังมีสุนัขตัวหนึ่งวัน ๆ เอาแต่เฝ้ามองดวงอาทิตย์ สุนัขตัวนี้อาศัยอยู่ในจังหวัดสมุทรสงคราม ตั้งแต่เล็กจนโต มันจะเฝ้ามองแต่ดวงอาทิตย์เป็นประจำทุกวัน นับตั้งแต่เข้าตรู่ กระทั่งดวงอาทิตย์ส่องแสงร้อนแรงแผดกล้าจนมองไม่ไหวมันแหละ วันหนึ่งดวงอาทิตย์ส่งเสียงร้องถามสุนัขว่า

"ไอ้สุนัข มึงมองดูกูอยู่ทำไมวะ ทุกวัน ๆ "

สุนัขตอบว่า

"ข้าอยากจะเป็นอย่างแกบ้างนะซี"

"มึงอยากเป็นดวงอาทิตย์แน่รี" ดวงอาทิตย์ถามเพื่อความแน่ใจ

"แน่ซี" สุนัขยืนยัน

"ไม่เปลี่ยนใจนะ"

"ไม่เปลี่ยนใจ แน่ใจที่สุด"

"เตรียมตัว ข้าจะให้เจ้าเป็นดวงอาทิตย์เดี๋ยวนี้"

และแล้วสุนัขก็กลายเป็นดวงอาทิตย์สมใจ อยู่ ๆ มา ความร้อนของดวงอาทิตย์สุนัขสร้างความเดือดร้อนให้แก่ชาวบ้านเป็นอย่างมาก ชาวบ้านจึงพากันไปฟ้องเจ้าเมือง

"ท่านเจ้าเมือง! เมื่อก่อนดวงอาทิตย์อยู่บนฟ้า มันยังร้อนเป็นบางเวลา แต่เมื่อสุนัขเป็นดวงอาทิตย์อยู่ในโลกมนุษย์นี้ แสงแดดมันร้อนแรงเหลือเกิน ถึงขนาดตอนนี้ต้องขุดรูอยู่กันแล้ว"

ท่านเจ้าเมืองตอบว่า

"แล้วจะให้ข้าทำอะไรล่ะ เพราะข้าเองก็ขุดรูอยู่เหมือนกัน เหมือนกับพวกเจ้านั้นแหละ"

เมื่อไม่มีใครช่วยได้ประชาชนจึงเดือดร้อนหนัก ความเดือดร้อนของมนุษย์ ทำให้พระอินทร์อยู่ไม่เป็นสุข จึงทอพระเนตรมาเห็นผู้คนต่างขุดรูอยู่กันหมด จึงลงจากสวรรค์ขึ้นดาวดึงส์มายังโลกมนุษย์ เทียวใต้ถามพวกมนุษย์ว่า

"พวกเจ้าเคยอยู่บ้านกันดี ๆ ไฉนตอนนี้มาซุกซนอยู่เล่า "

พวกมนุษย์พากันตอบว่า

"ตั้งแต่ที่สุนัขมันได้เป็นดวงอาทิตย์นะแหละ พวกเราต้องเดือดร้อนกันไปทั่ว เพราะมันร้อนแรงเหลือเกิน จนต้องซุกซนอยู่ ถ้าไม่อยู่ในรูก็มีหวังถูกความร้อนแผดเผาตายกันหมด ท่านลงมาก็ดีแล้ว ช่วยเหลือพวกเราด้วยเถอะ"

พระอินทร์รับปากว่า

"ไม่ต้องห่วง เดี่ยวเราจะจัดการให้ เราจะทำให้สุนัข มันรู้สึกเสียบ้าง"

กล่าวดังนั้นแล้ว พระอินทร์ก็แปลงกายกลายเป็นเมฆ เข้าบดบังดวงอาทิตย์ไม่ให้ส่องแสง สุนัขไม่พอใจ จึงไปฟ้องดวงอาทิตย์

"ตอนนี้ดวงอาทิตย์ถูกเมฆบดบังแสงไว้หมดแล้ว ข้าจึงไม่อยากจะดวงอาทิตย์อีกต่อไป ขอเป็นเมฆดีกว่า ขอให้ท่านช่วยข้าให้ได้เป็นเมฆทีเถอะ"

ดวงอาทิตย์ทำตามคำขอร้อง แปลงสุนัขให้เป็นเมฆแล้วเมฆก็บดบังแสงอาทิตย์อยู่ตลอดเวลา จนไม่มีแสงสว่างส่องลงมายังพื้นโลกเลย พวกมนุษย์ได้รับความเดือดร้อน

ความเดือดร้อนของหมู่มนุษย์จำนวนมาก ส่งผลให้พระอินทร์เกิดความร้อนใจ จนนั่งไม่ติดที่จำต้องลงมาดู ใต้ถามได้เรื่องราวแล้ว ก็ให้ความช่วยเหลือด้วยการแปลงเป็นลมกรดพัดจนเมฆกระจายระจายและจางหายไปหมด

สุนัขเห็นว่าเมฆสู้ลมกรดไม่ได้ จึงส่งเสียงฟ้องร้องดวงอาทิตย์ขอเป็นลมกรดดีกว่า ดวงอาทิตย์เปลี่ยนให้สุนัขเป็นลมกรด เมื่อเป็นลมกรดมันก็พัดไม่รู้จักบันยะบันยังเสียบ้างเลย ข้าวของต้นไม้ต้นไม้ อากาศบ้านเรือนพังพินาศกันไปเป็นแถบๆ

เดือดร้อนถึงพระอินทร์ พระอินทร์จึงแปลงเป็นจอมปลวกไม่ว่าลมกรดจะพัดแรงอย่างไร จอมปลวกก็ไม่หวั่นไม่ไค่น

สุนัขร้องขอดวงอาทิตย์ ขอเป็นจอมปลวกดีกว่า ดวงอาทิตย์แปลงให้สุนัขเป็นจอมปลวกตามที่ขอ

วันหนึ่ง จอมปลวกถูกควายตัวหนึ่งขวิดเสียพังทลายไปหมด สุนัขร้องขอต่อดวงอาทิตย์ ขอเปลี่ยนไปเป็นควายดีกว่าทรงพลังดี ดวงอาทิตย์เปลี่ยนให้ดังใจหวัง

ครั้งเป็นควายแล้ว ก็เป็นควายที่ดุร้ายมาก เจออะไรขวิดตะ เจอคนขวิดคน เจอสัตว์ขวิดสัตว์ เจอต้นไม้ขวิดต้นไม้ สร้างความเสียหายไปทั่ว พระอินทร์รู้เรื่องจึงเอาเชือกหนังวัวมัดควายไว้ สุนัขร้องต่อดวงอาทิตย์ขอเป็นเชือกหนังดีกว่า ดวงอาทิตย์ยอม

เปลี่ยนให้ อยู่มาไม่นาน ได้มีสุนัขตัวหนึ่งมากัดกินเชือกหนังเสียหายไปหมด สุนัขร้องขอต่อ
ดวงอาทิตย์ขอเป็นสุนัขอย่างเดิม ดวงอาทิตย์เปลี่ยนสุนัขให้เป็นสุนัขเหมือนเดิม แล้วบอก
ว่า

"กูจะไม่เปลี่ยนให้มึงเป็นอะไรอีกแล้ว กูจะให้มึงเป็นสุนัขไปตลอดกาลนานเลย
เชียวน"

นับแต่นั้นมา สุนัขก็เป็นสุนัขเรื่อยมา เป็นสุนัขอย่างที่เรเห็นอยู่ทุกวันนี้แหละ

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงบอกความหมายของคำจากเรื่องที่อ่าน

๑. คำว่า “มนุษย์” หมายถึง

ตอบ.....

๒. คำว่า “ ทอดพระเนตร ” หมายถึง

ตอบ.....

๓. คำว่า “ สวรรค์ ” หมายถึง

ตอบ.....

๔. คำว่า “ บันยะบันยัง ” หมายถึง

ตอบ.....

๕. คำว่า “ พินาศ ” หมายถึง

ตอบ.....

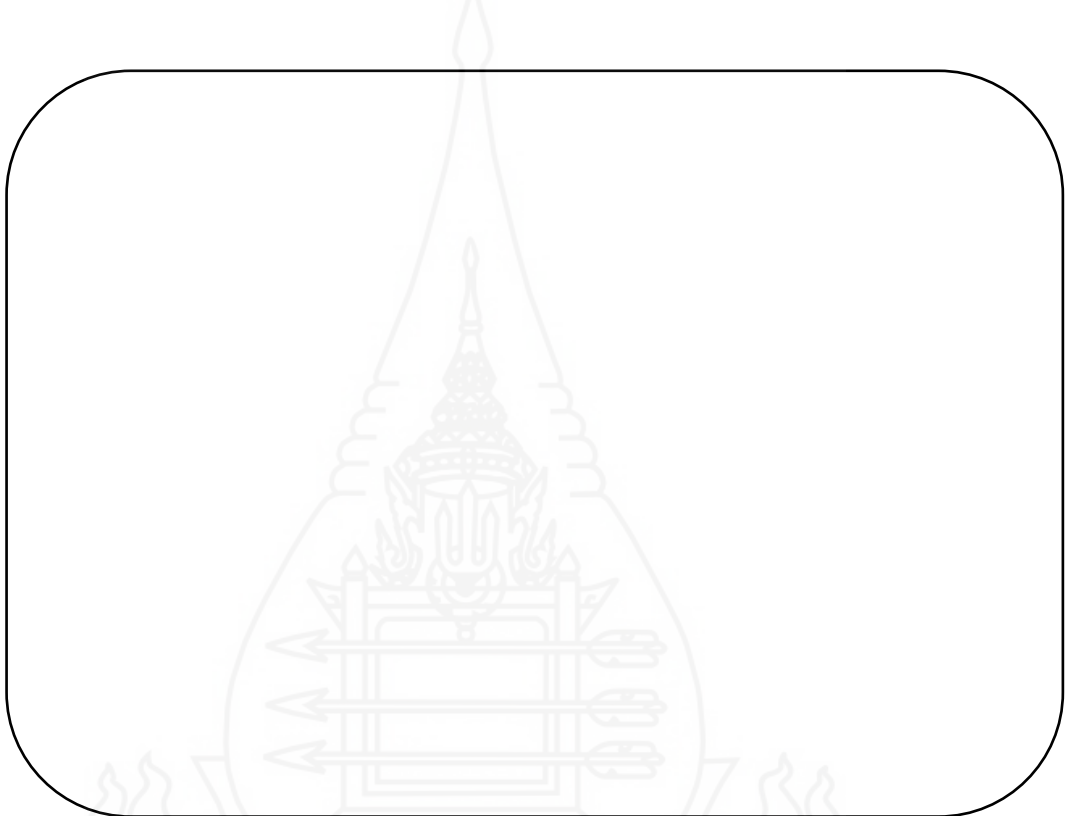

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงเขียนสรุปเรื่อง สุนัขกับดวงอาทิตย์ พร้อมวาดภาพประกอบ

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดที่ ๓

คำสั่ง จงตอบคำถามจากเรื่องที่ย่อาน

๑. พระอินทร์ก็แปลงกายกลายเป็นเมฆ คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงใครในเรื่องนี้

ตอบ.....

๒. เพราะเหตุใดสุนัขถึงมองดวงอาทิตย์เป็นประจำทุกวัน

ตอบ.....

๓. ชาวบ้านไปหาเจ้าเมืองเพราะอะไร

ตอบ.....

๔. ใครเป็นผู้ช่วยให้ชาวบ้านพ้นจากความเดือดร้อนในแต่ละครั้ง

ตอบ.....

๕. นักเรียนคิดว่าการกระทำของสุนัขในเรื่องนี้เป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ เพราะเหตุใด

ตอบ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านจับใจความ เรื่อง พระยาทรง พระยาพาน

จำนวน ๒ ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านนิทานเรื่อง พระยาทรง พระยาพานแล้ว ตอบคำถามได้ แสดงว่ามีความเข้าใจเรื่องที่อ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องได้

นิทานเรื่อง พระยาทรง พระยาพาน กล่าวถึง ที่มาของโบราณสถานและชื่อบ้านเมืองในพื้นที่จังหวัดนครปฐม เช่น พระปฐมเจดีย์ พระประโทณเจดีย์ เนื้อหาแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของเมืองต่างๆ ในภูมิภาค ตลอดจนวิถีชีวิตในท้องถิ่น

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความได้
๒. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
๓. นักเรียนบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

๑. นิทานเรื่อง พระยาทรง พระยาพาน
๒. คำใหม่ ความหมายของคำใหม่จากเรื่อง พระยาทรง พระยาพาน มี ๕ คำ คือ
 ๑. อภิเชก
 ๒. สวรรคต
 ๓. ปิตุฆาต
 ๔. อัศจรรย์
 ๕. สาสน์

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑. ครูให้นักเรียนดูภาพ “องค์พระปฐมเจดีย์” แล้วให้นักเรียนบอกถึงลักษณะของสถานที่ที่นักเรียนเห็น
๒. ครูตั้งคำถาม ถ้ามองกับนักเรียน
 - ใครรู้อ่างว่าเป็นสถานที่ในภาพนี้คือที่ไหน อยู่ในจังหวัดอะไร
 - นักเรียนเคยไปเที่ยวที่แห่งนี้หรือไม่
 - นักเรียนทราบหรือไม่ว่าใครเป็นผู้สร้าง และสร้างขึ้นเพื่ออะไร

ขั้นสอน

๑. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานเรื่อง “ พระยากง พระยาพาน ” แล้วช่วยกันหาคำศัพท์และค้นหาความหมาย ของคำ ครูเฉลยจาก power point

คำ	ความหมาย
๑. อภิเษก	แต่งตั้งโดยการทำพิธีรดน้ำ
๒. สวรรคต	ไปสู่สุวรรค์ ตาย
๓. ปิตุฆาต	การฆ่าพ่อ
๔. อัศจรรย์	แปลก ประหลาด
๕. สาส์น	คำสั่ง คำสั่งสอน จดหมายของประมุขของประเทศ

๒. นักเรียนแต่ละคนอ่านนิทาน เรื่อง “ พระยากง พระยาพาน ” หลังอ่านจบแล้วคัดเลือกอาสาสมัครนำเสนอ เรื่องตามเหตุการณ์ประมาณ ๓ - ๔ คน

๓. ครูและนักเรียนอภิปรายเรื่องทีอ่านว่ามีตัวละครใดบ้าง และเกิดเหตุการณ์ขึ้นที่ไหน ผลของเหตุการณ์เป็นอย่างไร

๔. นักเรียนตอบคำถามของครูโดยแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ ๕ คน แข่งขันกันตอบคำถาม

- ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง
- เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นกับพระยาพาน
- เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน
- นักเรียนคิดว่าถ้าพ่อไม่เอาพระยาพานไปทิ้งในป่า พระยาพานจะฆ่าพ่อตัวเอง

หรือไม่

- นักเรียนคิดว่าการกระทำใดของพระยาพานไม่ควรเอาเป็นแบบอย่าง
- ข้อคิดที่ได้จากการอ่านนิทาน

๕. ให้นักเรียนจับคู่เล่นเกมบิงโก ครูแจกตารางบิงโก ๙ ช่อง ซึ่งมีคำจากเรื่องเรียงร้อยแล้วคนละ ๑ แผ่น

๖. ครูให้นักเรียนอ่านความหมายของคำจาก power point ที่เตรียมไว้ทีละคำ พร้อมทั้งติดบัตรคำบนกระดาน ถ้าในตารางของนักเรียนมีคำที่ครูเฉลยให้ทำเครื่องหมายไว้เมื่อได้ครบ ๓ ช่อง เป็นแนวนอนหรือแนวตั้ง ให้พูดว่า บิงโก ครูตรวจสอบความถูกต้อง แล้วดำเนินการต่อไป

นิมิต	ตรัส	สวรรคต
สาส์น	พระกรรม์	อภิเษก
พระทัย	อัศจรรย์	พระเนตร

๗. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ ๕ คน ร่วมกันระดมความคิดและเขียนสรุปเรื่อง พระยาแกง พระยาพาน พร้อมบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

๘. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ

ขั้นสรุป

๑. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน

๒. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะโดยตอบคำถามจากเรื่อง “พระยาแกง พระยาพาน”

สื่อและอุปกรณ์การสอน

๑. นิทาน เรื่อง “เรื่อง พระยาแกง พระยาพาน”

๒. power point คำศัพท์

๓. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ เรื่อง “เรื่อง พระยาแกง พระยาพาน”

๔. ภาพ องค์พระปฐมเจดีย์

๕. เกมบิงโก

๖. บัตรคำ

การวัดผลประเมินผล

๑. วิธีการวัดผลประเมินผล

- การทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ

๒. เครื่องมือวัดผลประเมินผล

- แบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความ

๓. เกณฑ์การประเมิน

- ตอบถูกได้ ๑ คะแนน

- ตอบผิดได้ ๐ คะแนน

บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

พระยากง พระยาพาน (นครปฐม)

เรียบเรียงโดย
ภาวิณี สุขสอาด

นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

พระยากง พระยาพาน (นครปฐม)

แต่ก่อนกาลนานมาแล้วยังมีกษัตริย์พระองค์หนึ่ง พระนามว่า พระเจ้าสิการาช ครองราชสมบัติอยู่เมืองกำแพงแสนพระองค์มีพระราชโอรสพระนามว่า พระยากง เมื่อพระยากงทรงเจริญวัยเป็นหนุ่มใหญ่ พระบิดาก็ได้ทูลขอพระธิดาในพระเจ้ากาลเมศร กษัตริย์เมืองเพชรบุรีมาอภิเษกเป็นมเหสี จากนั้นพระเจ้าสิการาชก็พระราชทานสมบัติให้พระยากงครอบครองสืบแทนต่อมา

ภายหลังจากพระเจ้าสิการาชเสด็จสวรรคต พระยากงก็พระราชทานนามเมืองกำแพงแสนเสียใหม่ว่า เมืองศรีวิชัย อยู่มาไม่นาน พระมเหสีในพระยากงได้ประสูติพระโอรสองค์หนึ่ง ขณะพระราชกุมารทรงคลอดจากพระครรภ์ หมอหลวงได้นำพานทองมารองรับ แต่เกิดความผิดพลาดเล็กน้อย ขอบพานไปถูกพระนลาฏ (หน้าผาก) ของพระกุมารจนเป็นรอย พระบิดาจึงพระราชทานนามว่า พระพานราชกุมาร หรือเรียกสั้น ๆ ว่า พาน อีก ๗ วันต่อมาได้มีพิธีทำนายดวงชะตาโดย โหรหลวง พระยากงตรัสถามโหรหลวงว่า

"โหรหลวง ลองตรวจดูดวงชะตาของพระกุมารสิว่าจะเป็นอย่างไร" โหรหลวงตรวจดูดวงชะตาแล้วกราบทูลว่า

"พระกุมารจะเป็นผู้มีปรีชาสามารถมาก ยากจะหาผู้ใดเทียมเท่าได้เลย แต่พระกุมารจะเป็นศัตรูของพระองค์"

"โหรหลวงว่าไงนะ ลูกจะเป็นศัตรูกับพ่ออย่างนั้นหรอ"

"พระเจ้าข้า พระกุมาร ดวงชะตาบอกชัดเลยว่า จะเป็นผู้ทำปิตุฆาต"

"ถึงขนาดนั้นเชียว"

"พระเจ้าข้า ตำราว่าอย่างนั้น"

พระยากงไม่สบายพระทัยเลย

"โอ้ ฉันเพิ่งมีลูกคนแรก ก็มาเป็นอย่างนี้เสียอีก ฉันจะทำอย่างไรดีละนี่"

ฝ่ายพระมเหสีก็ทรงเสียพระทัยอย่างสุดซึ้ง

"แม่จะทำอย่างไรดี ที่จะช่วยลูกให้รอดชีวิต ทำไมหนอเราช่างอาภัพเหลือเกิน"
พระนางทรงทูลขอชีวิตพระกุมารไว้ด้วยน้ำพระเนตรนองหน้า พระยากงตรัสว่า

"เธอเป็นแม่ เธอย่อมรักลูกเป็นธรรมดา แต่ฉันเป็นพ่อ ฉันก็ย่อมรักลูกเหมือนกัน
แต่เมื่อเป็นเช่นนี้ จะให้ฉันทำอย่างไร"

รุ่งขึ้น พระยากงตัดสินพระทัยให้เจ้าหน้าที่นำพระกุมารไปทิ้งในป่านอกเมือง แล้ว
พระองค์ก็ทรงกันแสง ทรงซึมเศร้า เสวยไม่ได้บรรทมไม่หลับตั้งแต่นั้นมา แม้พระมเหสีก็
เช่นกัน ทรงมี พระอาการโศกเศร้าหนักกว่าพระยากงหลายเท่าตัว

ในวันนั้นเอง ได้มีหญิงชาวไร่คนหนึ่งชื่อนางหอม นางเดินเข้าไปในไร่ของตนได้ยิน
เสียงเด็กทารกร้องเสียงลั่น จึงวิ่งไปดู เห็นเด็กทารกนอนแบเบาะอยู่บนฟูก กล้วยกัตมดกัด
ลำตัวแดงเป็นจ้ำ ๆ ด้วยความเอ็นดู จึงอุ้มเอาไปเลี้ยงไว้ที่บ้าน เด็กชายพานเติบโตอยู่กับ
หญิงชาวไร่ เมื่อเด็กชายพานมีอายุได้ ๑๕ ปี ได้ขออนุญาตนางหอมว่า

"ยายครับ ฉันอยากจะทำประสบการณ์ชีวิต จึงคิดจะออกไปต่อสู้กับโลกภายนอก
อยากขออนุญาตยายไปศึกษาหาความรู้วิชาต่างๆ ที่ไหนดีก็จะไปที่นั่นแหละ"

ยายหอมกล่าวอนุญาตว่า

"ลูกจะไปไหนก็ได้ แต่ลูกต้องระวังตัว อย่าประมาทเป็นอันขาด คนเราถ้าไม่
ประมาทเสียอย่างเดียว ก็จะรอดหมดทุกอย่าง ออกไปหาความรู้ก็ดีเหมือนกัน โตขึ้นจะได้
เอาตัวรอด เพราะความรู้จะช่วยตนให้รอดได้ ไปเถอะยายอนุญาต"

เด็กชายพานหรือพระกุมารพาน ท่องคำสอนของยายไว้มั่น

"ยายบอกว่าไม่ประมาทก็จะอยู่รอด และความรู้ทำให้เอาตัวรอดได้"

พระกุมารพานเดินทางขึ้นไปทางเหนือ เมื่อไปถึงวัดใหญ่ ในเมืองสุโขทัย ได้ขอเข้า
ไปอยู่เป็นศิษย์วัด เล่าเรียนหนังสือหนังหาจากท่านอาจารย์สมภารวัด เมื่อมีอายุ ๒๐ ปี
บริบูรณ์ ก็ได้อุปสมบทบวชเป็นพระภิกษุอยู่ที่วัดนั้นบวชอยู่ ๒ พรรษา มีความรู้ทั้งทางโลก
และทางธรรมพอเอาตัวรอดได้แล้วจึงขออนุญาตท่านเจ้าอาวาสลาสิกขาบทไปใช้ชีวิตเป็น
ฆราวาส

ครั้นสึกออกมาเป็นชาวบ้านแล้ว ทิดพานก็ใช้ชีวิตอยู่เมืองสุโขทัยนั่นเอง ยังไม่คิด
กลับเมืองศรีวิชัย เพราะถ้าไปตอนนี้ก็มีแต่ตัวเท่านั้น จึงขอสู้ชีวิตอยู่ต่อไปอีกดีกว่า

จะกล่าวถึงกษัตริย์กรุงสุโขทัยผู้ยิ่งใหญ่สมัยนั้น พระเจ้ากรุงสุโขทัยเป็นกษัตริย์ที่มีชื่อเสียงเกรียงไกรเพราะทรงใช้ศีลธรรม คุณธรรมในการปกครองไพร่ฟ้าประชาราษฎร์ บ้านเมืองของพระองค์จึงอยู่เย็นเป็นสุขเรื่อยมา

อยู่มาคืนวันหนึ่ง ช่วงเลยเที่ยงคืนไปแล้ว พระองค์ทรงฝันไปว่า

"พานทองใบหนึ่ง ปลิวลอยมาจากทิศใต้ พระองค์ทรงคว้าไว้ทันจึงได้พานทองมาไว้ในครอบครอง"

ตื่นจากบรรทม พระองค์ทรงรู้สึกแฉ่มชื่น แจ่มใสเป็นพิเศษ รุ่งเช้าทรงเล่าให้เหล่าข้าราชการบริพารฟังทุกคนต่างกราบทูลเป็นเสียงเดียวกันว่า

"นับเป็นนิมิตที่ดี พระเจ้าข้า"

บางคนทูลว่า

"เชื่อว่าไม่นานช้า พระองค์จะต้องได้ของดีมีค่า หากไม่ก็ต้องมีคนดีที่สามารถมาเป็นข้ารับใช้พระองค์พระเจ้าข้า"

พระเจ้ากรุงสุโขทัยทรงยิ้มแฉ่มแจ่มใสแล้วตรัสว่า

"ให้มันจริงอย่างว่าเถอะวะ"

วันหนึ่ง เกิดเหตุวุ่นวายขึ้นต่อหน้าข้าราชการ คือมีช่างตัวหนึ่งดกมัน แล้วเที่ยววิ่งไล่ทำร้ายประชาชน มีชาวบ้านถูกช่างแทงและถูกเหยียบตายไปบ้าง บาดเจ็บบ้างบรรดาความวุ่นวายต่างๆ ก็เอาไม่อยู่ ในขณะที่เหตุการณ์กำลังวุ่นวายอยู่นั้น ทิดพานก็เดินดิ่งเข้าไปที่ช่างดกมัน แล้วจับงาไว้แน่น สั่งให้มันคุกเข่าลง เพื่อให้แสดงอาการละพยศยอมแพ้อันช่างกระทำตามยอมคุกเข่าลงอย่างง่ายดายผู้เห็นเหตุการณ์ต่างกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า

"ช่างอัศจรรย์เหลือเกิน ช่างอัศจรรย์จริง ๆ"

เจ้าพนักงานช่างหลายคนช่วยกันจับช่างล่ามไว้ได้ในทันที ทำให้ช่างหมดโอกาสไปทำร้ายประชาชนอีกต่อไป ในที่นั้นยังมีเจ้าพนักงานวัง ยืนอยู่และเห็นเหตุการณ์ตลอด ได้เห็นความสามารถของทิดพานแล้ว จึงพาไปเข้าเฝ้าพระเจ้ากรุงสุโขทัย พระเจ้ากรุงสุโขทัยทรงชื่นชอบคนเก่งอยู่แล้วด้วย ครั้นเห็นทิดพานเป็นคนมีบุคลิกลักษณะสง่างาม จึงรับไว้ให้อยู่ด้วยทันที โดยแต่งตั้งให้เป็นพระราชาบุตรบุญธรรม ช่วยราชการงานเมืองอยู่ในวังหลวง

ต่อมา พระองค์พานสร้างผลงานเป็นที่ประทับใจของพระเจ้าสุโขทัยยิ่งขึ้น พระเจ้ากรุงสุโขทัยจึงพระราชทานทรัพย์สิน ตำแหน่ง ป่าวไพร่และข้าราชการไว้ใช้สอย

อีกจำนวนมิใช่น้อย ยิ่งได้รับพระกรุณามากเท่าใด พระองค์พานก็ยิ่งทำงานรับใช้หนักขึ้นเท่านั้น

จากนั้นไม่นาน พระองค์พานก็ได้รับการสถาปนาเป็นแม่ทัพทำการรบ แต่ครั้งที่ออกรบ พระองค์พานไม่เคยนำความผิดหวังมาให้ รบทุกครั้งก็ชนะทุกครั้งทั้งนี้เพราะทรงเชี่ยวชาญพิชัยสงคราม โดยเฉพาะได้อาศัยหลักการที่ว่า

"รู้เขา รู้เรา รบร้อยครั้ง ชนะร้อยครั้ง"

เพราะเก่งกล้าสามารถเช่นนี้ ๒ ปีต่อมา จึงได้รับการโปรดเกล้าให้ดำรงตำแหน่งมหาอุปราช ซึ่งเป็นตำแหน่งใหญ่รองจากพระเจ้าแผ่นดินเท่านั้น

ในขณะนั้น เมืองศรีวิชัยกำลังเจริญรุ่งเรืองมาก และได้ส่งสมกำลังแผ่ขยายอำนาจเป็นที่เลื่องลือกัน พระเจ้ากรุงสุโขทัยทรงคิดจะตีเมืองศรีวิชัยเอามาไว้ในอำนาจ จึงรับสั่งให้พระองค์พานมหาอุปราชยกทัพไป

พระองค์พานน้อมรับสั่งยกกำลังเป็นหมื่น ตีเมืองศรีวิชัย โดยที่พระองค์ไม่รู้เลยว่านั่นเป็นเมืองของพระยาแก พระราชบิดาของพระองค์ เมื่อเดินทัพไปใกล้เมืองศรีวิชัย พระองค์พานได้มีจดหมายส่งไปยังพระยาแก เพื่อทำรบแต่หากยอมแพ้โดยดี ก็จะไม่ชีวิต โดยบอกว่าเป็นกองทัพของพระเจ้าสุโขทัย

พระยาแกเป็นกษัตริย์กล้าหาญ ไม่กลัวตาย ทรงตอบรับคำท้าทันที ทรงรับสั่งแม่ทัพ นายกองจัดกองทัพเตรียมรับศึก

ในวันที่เตรียมออกรบ เมื่อพระองค์เสด็จไปที่เกย (สำหรับเจ้านายใช้เสด็จขึ้นลงพาหนะมีช้างม้า เป็นต้น) เพื่อจะเสด็จขึ้นขี่ช้าง รู้สึกว่าจุกหายใจ ไม่สะดวกทั้งสองข้าง ทรงไม่สบายพระทัยนัก แต่ก็ตัดสินพระทัยเสด็จขึ้นประทับบนช้างทรงอย่างไม่รีรอ พอไปถึงสนามรบ พระองค์ตั้งพระทัยว่าจะเอาชนะให้ได้ แต่ทันใดนั้น ก็มีกิ่งโพธิ์หักลงมาทับทหารของพระองค์ตายไปหลายคน ซึ่งที่ตรงนี้ต่อมามีชื่อเรียกกันว่า บ้านโพธิ์หัก

นางบอกเหตุครั้งนี้ ทำเอาพระยาแกมีอาการสะดุ้งร้อนสะดุ้งหนาวเหมือนจะเป็นไข้ และไม่รู้สีกมันพระทัยเลย

"นี่คงเป็นกลางร้ายสำหรับเราเสียแล้ว" ทรงนึก

พระองค์ทรงนำทหารออกรบเข้าต่อสู้กับมหาอุปราชกรุงสุโขทัยตัวต่อตัว สู้กันไม่กี่เพลงอาวุธ ก็ถูกมหาอุปราชฟันด้วยพระแสงของ้าวจนสิ้นพระชนม์

ครั้งพระยาภังษีพระชนม์แล้ว กองทัพก็แตกไปไม่เป็นกระบวน พวกข้าราชการชั้นผู้ใหญ่พากันรักตัวกลัวตายเข้าอ่อนน้อมยอมสวามิภักดิ์ต่อมหาอุปราชแต่โดยดี ต่อมาสถานที่รบกันแห่งนั้นมีชื่อเรียกว่า ตำบลถนนขมา

มหาอุปราชเข้าไปตรวจดูตามตำหนักต่าง ๆ ทุกตำหนักเทวดาเกรงว่ามหาอุปราชจะทำผิดเอามเหสีของพระยาภังษีซึ่งเป็นแม่ของตนเป็นเมีย อันจะเป็นบาปหนักหนาเพิ่มโทษที่เพิ่งฆ่าพ่อตัวเองมาให้หนักหนาขึ้นอีก จึงบันดาลให้แมวมแม่ลูกสองตัวคุยกันเป็นภาษามนุษย์ ลูกแมวมถามแม่แมวมขณะที่มหาอุปราชเดินข้ามไปว่า

"แม่เห็นไหม คนชั่วเดินข้ามเรา เพราะถือว่าเป็นสัตว์จะทำยังไงก็ได้"

แม่แมวมตอบว่า

"สัตว์อย่างเรา ต้องถูกคนชั่วเหยียบย่ำเป็นธรรมดา เพราะแม่แต่แม่บังเกิดเกล้าเขาก็กำลังจะไปกระทำร้าย"

มหาอุปราชหันขวับ

"เอ๊ะ! นี่อะไรแมวมพูดได้ พูดเป็นภาษามนุษย์เสียด้วยและเรื่องราวที่พูด ก็ดูเหมือนจะเกี่ยวโยงมาถึงเรา หรือว่ามเหสีของพระยาภังษีเป็นแม่ของเรา เอ้า! แล้วถ้าอย่างนั้น เราเป็นใครกันล่ะเนี่ย เราน่าจะลองอธิษฐานจิตดู" คิดดังนั้นแล้ว มหาอุปราชก็อธิษฐานจิตว่า

"หากพระมเหสีของพระยาภังษีเป็นมารดาของเราแล้ว ขอให้นางมีน้ำนมไหลออกมาด้วยเถิด"

สิ้นคำอธิษฐาน มหาอุปราชเข้าไปหาพระมเหสีของพระยาภังษี ปรากฏว่ามีน้ำนมไหลออกมาจากอก จึงทราบว่าเป็นพระมารดาและทรงดีใจยิ่งนัก

ฝ่ายพระมารดาตมองหน้ามหาอุปราช ก็จำรอยแผลเป็นได้จึงทรงสวมกอดด้วยความดีใจ แล้วพระมารดาก็ทรงเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้มหาอุปราชฟังจนสิ้น มหาอุปราชเสียพระทัยที่ทรงฆ่าพระบิดาตาย คิดขึ้นมาแล้วก็แค้นใจยิ่งนัก จึงเสด็จไปหายายหอม แล้วต่อว่าต่าง ๆ นานา ว่าไม่บอกเรื่องราวชีวิตของตน ถ้าบอกแล้วสืบหาความจริง ตนอาจไม่ต้องทำผิดฆ่าบิดาก็ได้ เกิดบันดาลโทสะชั่ววูบ จึงฆ่ายายหอมตายไปอีกคน ต่อมาที่ตรงนี้มีชื่อเรียกกันว่า โศกยายหอม

เมื่อเมืองศรีวิชัยไร้กษัตริย์ ชาวเมืองโดยพวกขุนนางชั้นผู้ใหญ่ก็สถาปนามหาอุปราชกรุงสุโขทัยขึ้นเป็นกษัตริย์ในพระนามว่า พระยาพาน

ถึงจะได้เป็นใหญ่ขนาดไหน แต่การฆ่าพระบิดาเป็นบาปกรรมทำให้พระยาพาน เศร้าสร้อยมาตลอดจนกระทั่ง วันหนึ่งมีพระอรหันต์ ๕ องค์ จาริกมายังเมืองศรีวิชัย พระยาพานส่งเจ้าหน้าที่ไปนิมนต์มาฉันในวัง แล้วถือโอกาสเล่าเรื่องราวทั้งหลายให้ฟัง จนเป็นเหตุให้พระองค์ฆ่าพระบิดาแล้วถามว่า

"บาปของโยมไม่ทราบว่าจะมากมายขนาดไหน จะถึงกับห้ามสวรรค์ห้ามนิพพาน หรือไม่ทั้ง ๆ ที่ไม่มีเจตนา เพราะไม่รู้ว่าเป็นพระบิดาขอพระคุณเจ้าโปรดวินิจฉัยด้วยเถิด ขอรับ"

พระอรหันต์ทูลตอบว่า

"การฆ่าพ่อฆ่าแม่ ที่ถือเป็นอนันตริยกรรม คือเป็นกรรมที่เป็นบาปหนักที่สุด ตัดทางสวรรค์ และทางนิพพานโดยสิ้นเชิงนั้น จะต้องเป็นการฆ่าที่ประกอบด้วยเจตนา คือ ประสงค์ให้พ่อแม่ตาย แต่ที่พระองค์ไม่มีเจตนาฆ่าจึงไม่ถึงขั้นเป็นอนันตริยกรรม กระนั้นก็มีบาป เป็นบาปเท่ากับฆ่าคนทั่วไปตาย ถ้าจะให้บาปลดลง พระองค์ต้องสร้างพระเจดีย์ พระเจดีย์นั้นต้องสูงถึงขนาดชั่วนกเขาเหิน นี่เป็นทางพอจะบรรเทาบาปได้บ้าง แต่บาป ไม่ได้หมดไป"

พระยาพานดีใจ ที่พอมีวิธีบรรเทาบาปกรรมไม่ให้หนักจนเกิน ครั้นเมื่อพระอรหันต์ อ่ำลาไปแล้วจึงรับสั่งด่วนให้ทหารและประชาชนช่วยกันสร้างพระเจดีย์ ใช้เวลานาน ๑๐ เดือน ก็เสร็จสิ้น แล้วจัดงานฉลองกัน ๗ วัน ๗ คืน ต่อมาพระเจดีย์นี้มีชื่อเรียกว่า พระปฐมเจดีย์

เดี๋ยวนี้ยังมีงานประเพณีนมัสการองค์พระปฐมเจดีย์เป็นประจำทุกปี โดยจัดขึ้น ระหว่างวันขึ้น ๑๒ ค่ำ ถึงแรม ๕ ค่ำ เดือนสิบสองของทุกปี

หลังจากพักผ่อนสบายพระทัยดีแล้ว พระยาพานก็ทรงส่งเครื่องราชบรรณาการ ไปพร้อมด้วยพระราชสาส์นไปยังพระเจ้ากรุงสุโขทัย เพื่อแสดงความจงรักภักดีที่มีเปลี่ยนแปลง พระเจ้ากรุงสุโขทัย ทรงดีพระทัยที่ทำการสำเร็จแล้วทรงส่งช้าง เพื่อใช้เป็นพาหนะไปให้เป็นจำนวนหลายเชือก

พระยาพานได้อภิเษกกับหญิงสาวนางหนึ่ง แต่ไม่ทรงมีพระโอรสและพระธิดา ด้วยกันเลยพระองค์ครองราชย์มาได้ ๑๒ ปี ก็เสด็จสวรรคต

บางตำนานบอกว่า พระยาพานนั้นเป็นเจ้าเมืองนครชัยศรี และเมื่อโตเป็นหนุ่มยายหอมได้นำพระยาพานไปฝากให้อยู่ในปกครองของเจ้าเมืองราชบุรีซึ่งเป็นเมืองขึ้นของ

นครชัยศรีต่อมา พระยาพานรับอาสาเจ้าเมืองราชบุรียกกองทัพมาตีเมืองนครชัยศรีจนได้รับชัยชนะ ส่วนพระเจดีย์ที่สร้างนั้นต่อมาได้ชื่อว่า พระปฐมเจดีย์ และพระยาพานได้สร้างเจดีย์อีกแห่งหนึ่งใกล้กับเจดีย์แห่งแรก เพื่อเป็นการรำลึกถึงคุณยายหอมที่เลี้ยงดูมาคือ พระประโคมเจดีย์ ซึ่งเจดีย์แห่งนี้มีรูปยายหอมอุ้ม พระยาพานไว้มือหนึ่งอีกมือหนึ่งถือไม้เรียวอยู่ตรงริมบ่อเลี้ยงเปิด ส่วนสถานที่ยายหอมถูกฟันหัวขาดนั้นได้ชื่อว่า ถนนขาดนับแต่นั้นมา

แบบฝึกหัดที่ ๑

คำสั่ง จงบอกความหมายของคำจากเรื่องที้อ่าน

๑. คำว่า “ อภิเชก ” หมายถึง

ตอบ.....

๒. คำว่า “ สวรรคต ” หมายถึง

ตอบ.....

๓. คำว่า “ ปิตุฆาต ” หมายถึง

ตอบ.....

๔. คำว่า “ อัศจรรย์ ” หมายถึง

ตอบ.....

๕. คำว่า “ สาส์น ” หมายถึง

ตอบ.....

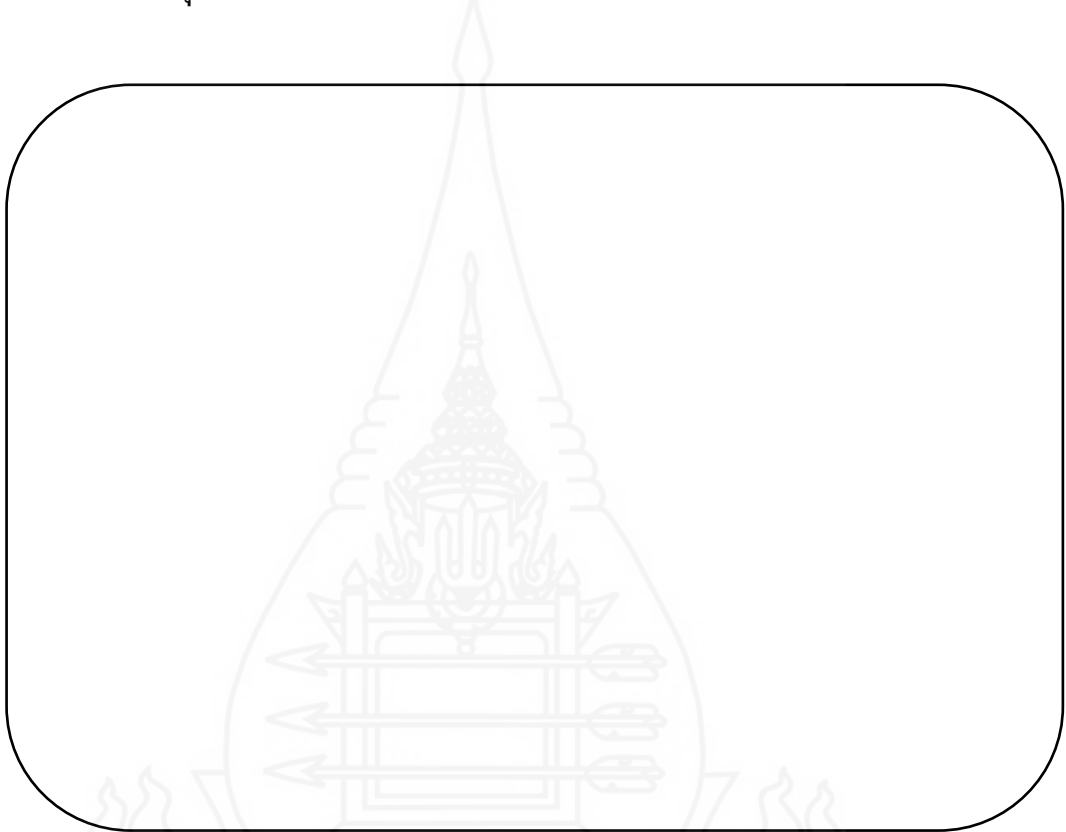

แบบฝึกหัดที่ ๒

คำสั่ง จงเขียนสรุปเรื่อง พระยาทรง พระยาพาน พร้อมวาดภาพประกอบ

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

.....

.....

.....

แบบฝึกหัดที่ ๓

คำสั่ง จงตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน

๑. เมืองของพระยาทรงมีชื่อเดิมว่าอะไร

ตอบ.....

๒. โทลหลวงทำนายเกี่ยวกับพระกุมารอย่างไร ถึงทำให้ต้องนำไปทิ้งที่ในป่า

ตอบ.....

๓. ใครคือผู้ที่นำพระกุมารไปเลี้ยงจนโต

ตอบ.....

๔. ในการสร้างเจดีย์ใช้เวลานานเท่าไร

ตอบ.....

๕. นักเรียนคิดว่าการกระทำใดของพระยาพานไม่ควรเอาเป็นแบบอย่าง

ตอบ.....

ภาคผนวก ค

สรุปผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญประเมินตรวจสอบคุณภาพของเนื้อหา
และองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ

ตารางที่ 1 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความแผนที่ 1
เรื่อง การอ่านจับใจความปราสาทเมืองสิงห์

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล)	5	5	5	15	5
2. ทุกองค์ประกอบมีความถูกต้อง	4	5	5	14	4.67
3. ทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	4	5	5	14	4.67
4. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความได้	4	5	5	14	4.67
5. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	15	5
6. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	5	5	14	4.67
7. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	5	4	4	13	4.33
8. นิทานพื้นบ้านภาคกลางช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความได้	4	5	5	14	4.67
9. เครื่องมือวัดความสามารถการอ่านจับใจความมีความเหมาะสม	3	5	5	13	4.33
10. วิธีการวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสม	3	5	5	13	4.33
รวม	41	49	49	139	46.33
เฉลี่ย				13.9	4.63

ตารางที่ 2 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความแผนที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความจะเข้าสู่สามพัน

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล)	5	5	5	15	5
2. ทุกองค์ประกอบมีความถูกต้อง	4	5	5	14	4.67
3. ทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	4	5	5	14	4.67
4. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนสามารถ อ่านจับใจความได้	4	5	5	14	4.67
5. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	15	5
6. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	5	5	14	4.67
7. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	5	4	4	13	4.33
8. นิทานพื้นบ้านภาคกลางช่วยให้ผู้เรียน สามารถอ่านจับใจความได้	4	5	5	14	4.67
9. เครื่องมือวัดความสามารถการอ่านจับ ใจความมีความเหมาะสม	3	5	5	13	4.33
10. วิธีการวัดผลประเมินผลมีความ เหมาะสม	3	5	5	13	4.33
รวม	41	49	49	139	46.33
เฉลี่ย				13.9	4.63

ตารางที่ 3 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความแผนที่ 3 เรื่อง การอ่านจับใจความสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนม็องค้ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล)	5	5	5	15	5
2. ทุกองค์ประกอบมีความถูกต้อง	4	5	5	14	4.67
3. ทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	4	5	5	14	4.67
4. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนสามารถ อ่านจับใจความได้	4	5	5	14	4.67
5. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	15	5
6. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	5	5	14	4.67
7. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	5	4	4	13	4.33
8. นิทานพื้นบ้านภาคกลางช่วยให้ผู้เรียน สามารถอ่านจับใจความได้	4	5	5	14	4.67
9. เครื่องมือวัดความสามารถการอ่านจับ ใจความมีความเหมาะสม	3	5	5	13	4.33
10. วิธีการวัดผลประเมินผลมีความ เหมาะสม	3	5	5	13	4.33
รวม	41	49	49	139	46.33
เฉลี่ย				13.9	4.63

ตารางที่ 4 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความแผนที่ 4 เรื่อง การอ่านจับใจความขยายกะตา

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล)	5	5	5	15	5
2. ทุกองค์ประกอบมีความถูกต้อง	4	5	5	14	4.67
3. ทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	4	5	5	14	4.67
4. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนสามารถ อ่านจับใจความได้	4	5	5	14	4.67
5. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	15	5
6. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	5	5	14	4.67
7. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	5	4	4	13	4.33
8. นิทานพื้นบ้านภาคกลางช่วยให้ผู้เรียน สามารถอ่านจับใจความได้	4	5	5	14	4.67
9. เครื่องมือวัดความสามารถการอ่านจับ ใจความมีความเหมาะสม	3	5	5	13	4.33
10. วิธีการวัดผลประเมินผลมีความ เหมาะสม	3	5	5	13	4.33
รวม	41	49	49	139	46.33
เฉลี่ย				13.9	4.63

ตารางที่ 5 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความแผนที่ 5 เรื่อง การอ่านจับใจความสุนัขกับดวงอาทิตย์

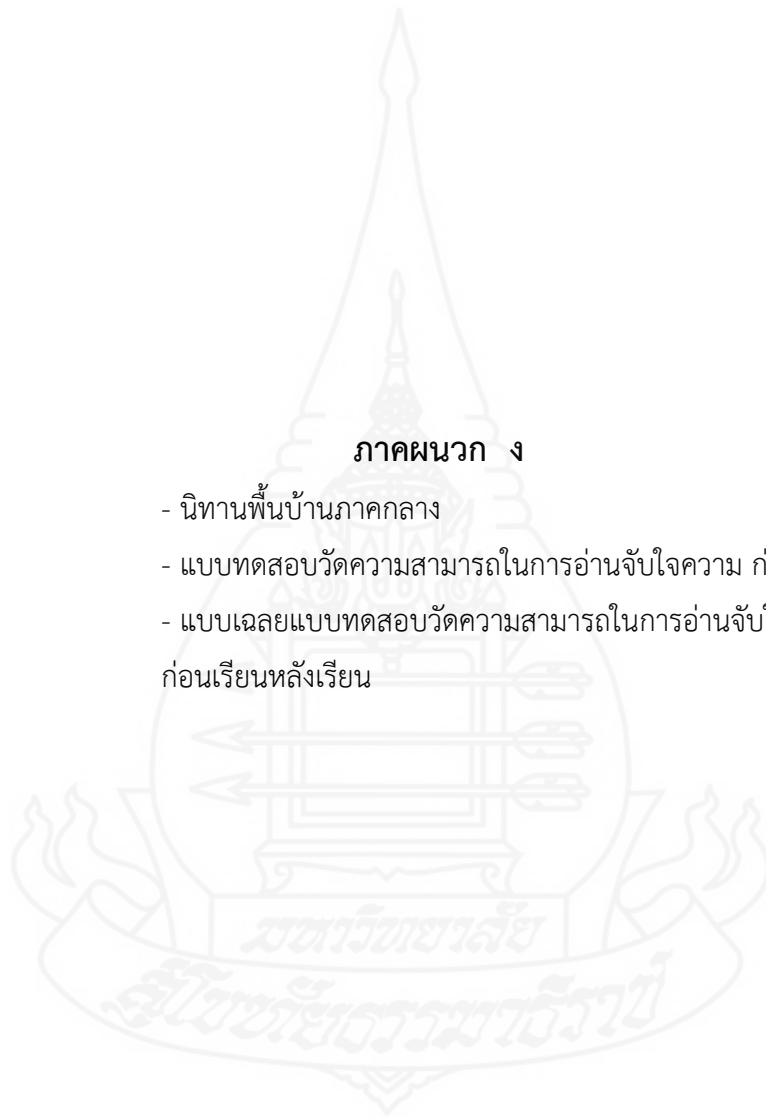
รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล)	5	5	5	15	5
2. ทุกองค์ประกอบมีความถูกต้อง	4	5	5	14	4.67
3. ทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	4	5	5	14	4.67
4. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนสามารถ อ่านจับใจความได้	4	5	5	14	4.67
5. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	15	5
6. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	5	5	14	4.67
7. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	5	4	4	13	4.33
8. นิทานพื้นบ้านภาคกลางช่วยให้ผู้เรียน สามารถอ่านจับใจความได้	4	5	5	14	4.67
9. เครื่องมือวัดความสามารถการอ่านจับ ใจความมีความเหมาะสม	3	5	5	13	4.33
10. วิธีการวัดผลประเมินผลมีความ เหมาะสม	3	5	5	13	4.33
รวม	41	49	49	139	46.33
เฉลี่ย				13.9	4.63

ตารางที่ 6 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความแผนที่ 6 เรื่อง การอ่านจับใจความพระยาภิง-พระยาพาน

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล)	5	5	5	15	5
2. ทุกองค์ประกอบมีความถูกต้อง	4	5	5	14	4.67
3. ทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	4	5	5	14	4.67
4. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนสามารถ อ่านจับใจความได้	4	5	5	14	4.67
5. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	15	5
6. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	5	5	14	4.67
7. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	5	4	5	14	4.67
8. นิทานพื้นบ้านภาคกลางช่วยให้ผู้เรียน สามารถอ่านจับใจความได้	4	5	5	14	4.67
9. เครื่องมือวัดความสามารถการอ่านจับ ใจความมีความเหมาะสม	3	5	5	13	4.33
10. วิธีการวัดผลประเมินผลมีความ เหมาะสม	3	5	5	13	4.33
รวม	41	49	50	140	46.67
เฉลี่ย				14	4.67

ภาคผนวก ง

- นิทานพื้นบ้านภาคกลาง
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ก่อนเรียน-หลังเรียน
- แบบเฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ก่อนเรียนหลังเรียน

ลูกกตัญญู (ชลบุรี)

เรียบเรียงโดย
ภาวิณี สุขสอาด

นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

ลูกกตัญญู (ชลบุรี)

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วยังมีชายสองคน เป็นพี่น้องกันทั้งสองเป็นลูกคนจน อยู่กับพ่อซึ่งแก่เฒ่าในชนบทแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ส่วนแม่นั้นตายแล้ว ต่อมาทั้งพี่ทั้งน้องได้แต่งงานออกเรือนไปอยู่บ้านฝ่ายหญิง พี่ชายไปได้ลูกสาวของท่านเศรษฐี มีชีวิตสุขสบาย ส่วนน้องชายไปได้ลูกสาวของคนจน มีชีวิตลำบากพอควร

อยู่มาวันหนึ่ง พ่อคิดถึงลูก จึงเดินทางไปเยี่ยมเยียน โดยไปหาลูกชายคนโตก่อน เมื่อไปถึงหน้าบ้านก็ร้องเรียกว่า

"ไอ้ทิด ไอ้ทิดเอ๊ย! พ่อมาเยี่ยม" ลูกชายเห็นพ่อแต่งตัวมอซอมา เกิดความรู้สึกอาย ภรรยา อายพี่น้องฝ่ายภรรยา อายใครต่อใครไปหมด จึงเสแสร้งแกล้งทำเป็นไม่รู้จำแล้วไม่ออกไปต้อนรับ

ฝ่ายพ่อไม่เห็นลูกออกมาต้อนรับ จึงเดินออกมา บ่ายหน้าไปหาลูกชายคนเล็ก ซึ่งอยู่ในชนบทบ้านนอก พ่อไปถึงก็ร้องเรียกว่า

"ไอ้ทิด ไอ้ทิด" ลูกชายได้ยินก็รีบวิ่งออกมาต้อนรับ

"พ่อมาyingงเney เหนื่อยแ่แล้วมั้ง ไป ไป เข้าบ้านก่อน" ฝ่ายพ่อเดินทางมาเหนื่อยเกิดความหิวโหย จึงกล่าวกับลูกว่า

"พ่อหิวjingเลย มีข้าวกินบ้างไหม?"

ลูกชายตอบว่า

"มีข้าวสุกในหม้อแค่ชนิดเดียว สัก ๒-๓ คำ เห็นจะได้ ข้าวสารก็หมด วันนี้ฉันเองก็ยังไม่รู้ว่าจะได้กินข้าวหรือเปล่า"

ว่าดังนั้นแล้วก็รีบไปตักข้าว ขอดหม้อมาได้หน่อย เหยาะน้ำปลาลงไปขยำๆ เอามาให้พ่อกินได้ ๒ คำ ก็หมด ไม่เพียงพอที่จะประทังความหิวโหยของพ่อ ข้าวเหยาะน้ำปลา ๒

คำ ที่กลืนลงไปไม่ได้ช่วยอะไรเลย พ่อหิวข้าวจนตาลาย มีอาการจะเป็นลมประกอบกับต้องเดินทางไกล จึงทำให้หมดเรี่ยวแรง แล้วอายุก็มากแล้วด้วยสังขารร่างกายไม่อาจจะทนทานได้ สักครูจึงเอ่ยขึ้นอย่างแผ่วเบาว่า

"ไอ้ทิด แบกพ่อไปป่าช้าที่เถอะ พ่อคงไม่รอดแน่วันนี้ มันใกล้จะหมดลมอยู่แล้ว" ลูกชายมือไม้สั่น แบกพ่อไป น้ำตาไหลนองหน้า พ่อไปถึงป่าช้า พ่อเผยอเปลือกตา พุดเสียงแผ่วเบาจนแทบจะไม่ได้ยินว่า

"รีบ... รีบ... รีบ... ต่อโลงให้พ่อเดี๋ยวนี้"

ลูกชายตาลีตาลานรีบทำตามคำสั่ง เครื่องไม้เครื่องมือต่อโลงก็ไม่มีจะทำยังไงดี แต่ก็พยายามหาไม้เล็กไม้น้อยมาขัดกันเอาเอาวัลย์มัดให้แน่นหนา หากกระดานมาปู แล้วอุ้มพ่อนอนลงไป ครูหนึ่ง พ่อเผยอเปลือกตา ร้องสั่งแผ่วเบาเป็นครั้งสุดท้ายว่า

"ถ้ามีสัตว์อะไรมาเกาะที่ปากโลง ให้จับมันไว้ มันจะให้คุณแก่ลูก" สิ้นเสียงสั่ง พ่อก็หมดลมหายใจเจ้าลูกชายร้องไห้เสียใจอยู่พักใหญ่ จนสลบไปสลบลงบนโลงศพ พ่อฟื้นคืนสติ ก็เห็นนกเขาตัวหนึ่งเกาะอยู่ที่ปากโลง พ่อจะจับมันก็บินมาเกาะบนไหล่ เขาจึงพามันกลับไปบ้านด้วย

กลับถึงบ้าน เขาก็เที่ยวหยิบยืมสตางค์ของญาติของเพื่อนบ้านคนละเล็กคนละน้อย มาจัดงานศพและเผาศพพ่อไปตามประสาซาก

เสร็จงานศพแล้ว เขาคิดจะหาเงินมาใช้หนี้ ขณะนั้น นกเขาได้ขันคูขึ้นด้วยเสียงไพเราะมากพอชั้นที่หนึ่ง ก็มีเงินร่วงหล่นมา ชั้นที่หนึ่งก็มีเงินร่วงหล่นมา ชั้นทุกทีก็มีเงินร่วงหล่นมาทุกที จนมีจำนวนมากมายก่ายกอง เขาดีใจมากที่จะได้มีเงินใช้หนี้สิน แล้วยังจะมีกินมีใช้ไปอีกตลอดชีวิต นับแต่นั้นมาลูกชายคนเล็กผู้ยากจนก็กลับเป็นคนมั่งมี ส่วนพี่ชายกลับยากจนลง วันหนึ่งเขาเดินทางไปหาน้องชาย เห็นน้องชายร่ำรวยขึ้น จึงถามขึ้นว่า

"เฮ้ย! เอ็งรวยได้อย่างไรทั้ง ๆ ที่ผ่านมาไม่มีวีแววว่าจะรวยได้เลย ถูกหวยหรือไง" น้องชายตอบว่า

"นกเขาน่ะพี่ นกเขามงคลที่ได้มาเพราะพ่อ"

"ยังไงรี?"

"ก่อนพ่อจะตาย พ่อได้สั่งว่าถ้ามีสัตว์อะไรมาเกาะที่ปากโลง ให้จับไว้มันจะให้คุณ พอพ่อตายก็มีนกเขาบินมาเกาะที่ปากโลง ฉันทายจับมาเลี้ยงไว้มันให้คุณเหลือเกิน พอชั้นที่หนึ่ง เงินก็ร่วงหล่นมาให้ฉันได้ใช้ จนกระทั่งฉันมีเงินเก็บจำนวนไม่น้อย"

"เออ! ดีจังเลย ตอนนี้ฐานะฉันแย่งงะ ฉันตั้งใจจะมาขอความช่วยเหลือจากแกอยู่พอดี ถ้าอย่างนั้นฉันจะขอยืมนกเขาไปสัก ๒-๓ วัน พอมันขันให้เงินฉันตั้งตัวได้ แล้วจะเอามาคืน"

"ได้เลยพี่ แต่พี่อย่าไปทำร้ายมันนะ" น้องชายจับนกเขาใส่กรงให้พี่ชายหิ้วไปบ้านไปถึงบ้าน ก็ไม่รอช้า พี่ชายร้องบอกนกเขาว่า

"เฮ้อ! ขันเข้าไอ้นกเขาเอ๊ย ช่วยให้ออกเงินที่เออะวะ" นกเขาวาง่าย สั่งให้ขัน ก็ขันแต่พอนกขันครั้งที่ ๑ จู๊จุกกู...จั่วบ้านของพี่ชายก็หล่นลงมา
ขันครั้งที่ ๒ จู๊จุกกู...หลังคาบ้านที่มุงด้วยกระเบื้องอย่างดี ก็ระเบิดร่วงหล่นลงมา
ขันครั้งที่ ๓ จู๊จุกกู...บ้านทั้งหลังก็ยุบวบพังพาบลงมา

คนในบ้านต่างพากันหนีตายจ้าละหวั่น พี่ชายโมโหมาก จึงจับนกเขาไปฝังทิ้งเป็นนกขาดใจตายในเวลาต่อมา

ฝ่ายน้องชายเห็นว่ากาลเวลาผ่านไปนานหลายเดือนแล้ว ไม่เห็นพี่ชายนำนกเขามาส่งสักที จึงเดินทางไปบ้านพี่ชายเพื่อทวงนกคืน ครั้นเห็นบ้านพี่ชายพังวอดวาย ก็ตกใจจึงไต่ถามว่า

"เฮ้อ! พี่ ทำไมบ้านจึงพังลงมาอย่างนี้"

พี่ชายตอบอย่างฉุนเฉียวว่า

"ก็ไอ้นกเวอร์อะไรของเอ็งนี่แหละ มันไม่ได้ขันมาเป็นเงินเป็นทองให้พี่หรอก มันขันมาให้บ้านพี่พังพินาศต่างหาก ครั้งแรกจั่วหล่น ครั้งที่สองหลังคาพังลงมา พอครั้งที่สามพังยับเยินทั้งหลัง พี่เลยจับมันฝังทิ้งเป็นอยู่ตรงโน้นโน่น"

"แล้วกัน นกเขาของฉัน" อุทานออกมาดังแล้ว น้องชายก็วิ่งไปยังที่พี่ฝังนกเขาจอบขุดขึ้นมาเหลือแต่กระดูก จึงเก็บกระดูกเอาไปบ้านไว้เป็นที่ระลึก

ต่อมาเขานำกระดูกนกเขามาวางเรียง เอาตอกมาสานเป็นซี่ๆ คล้ายหวีเก็บไว้ดูเล่น วันหนึ่งผมเขายุ่งเหยิงไม่เป็นระเบียบ จึงเอากระดูกนกเขามาสาบผมไปมา ปรากฏว่ามีเงินร่วงหล่นมาเป็นหลายกอง ทำให้น้องชายร่ำรวยขึ้นอีกเป็นหลายเท่า เมื่อน้องชายนำเรื่องนี้ไปเล่าให้พี่ชายฟัง พี่ชายจึงขอยืมมาหวีผมบ้าง ลองหวีผมอยู่ ๓ ที ปรากฏว่าผมร่วงจนหมดหัว จึงเอาไปทิ้งแล้วกระทืบให้แตกหักเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย วันหลังน้องชายไปขอคืนพี่ชายกล่าวว่า

"นี่ มึงเห็นหัวกูไหม ต้องลั่นเหงงเลื่อนไปทั้งหัว ก็เพราะหวีของมึงนี่แหละ กูจึงเอาไปทิ้งที่ชายป่าโน่น" น้องชายวิ่งไปเก็บมา นำกลับกลับบ้าน แล้วเอามาเหลาทำเป็นไม้จิ้มฟัน

ครั้งนำมาใช้แคะฟัน ก็ปรากฏมีเงินร่วงหล่นลงมาอีกเหมือนดังก่อน น้องชายนำไปเล่าให้พี่ชายฟัง พี่ชายขอยืมไปแคะฟันบ้าง แต่แคะไปแคะมา ฟันหลุดหมดปาก เขาเสียใจมาก นั่งร้องไห้โฮๆ ราฟิ่งราฟั่นว่า

"เป็นยังงั้นอกู ตั้งแต่วันไม่ออกมาต้อนรับพ่อ ทำอะไรเป็นไม่ดีไปหมด บ้านก็พังจนไม่มีที่อยู่ หัวก็ลั่นไม่มีผมเหลืออยู่สักเส้น ฟันก็หักเหี้ยนไม่เหลือเหลือ...โธ่ชีวิตฉัน"

แบบทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียน

เรื่อง การอ่านจับใจความ นิทานพื้นบ้านภาคกลาง กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๐ ข้อ เวลา ๑ ชั่วโมง คะแนน ๒๐ คะแนน

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. คำว่า “กตัญญู” หมายถึง

ก. เนรคุณ	ข. รู้คุณท่าน
ค. ขอบคุณ	ง. อุปการคุณ

๒. คำว่า “เศรษฐี” หมายถึง

ก. คนมั่งมี	ข. ยากจน
ค. ประเสริฐ	ง. ดีที่สุด

๓. ในเรื่องลูกกตัญญูพอมีฐานะอย่างไร

ก. ร่ำรวย
ข. พอมีพอกิน
ค. ยากจน
ง. ไม่เดือดร้อนเรื่องเงิน

๔. จากเรื่องนี้มีลูกชายทั้งหมดกี่คน

ก. ๑ คน	ข. ๒ คน
ค. ๓ คน	ง. ๔ คน

๕. เรื่องลูกกตัญญูเป็นเรื่องเล่าจากจังหวัดใด

ก. ราชบุรี	ข. ลพบุรี
ค. นนทบุรี	ง. ชลบุรี

๖. ลูกชายแต่ละคนได้แต่งงานกับใคร

ก. พี่ชายได้แต่งงานกับคนรวย น้องได้แต่งงานกับคนรวย
ข. พี่ชายได้แต่งงานกับคนรวย น้องได้แต่งงานกับคนจน
ค. พี่ชายได้แต่งงานกับคนจน น้องได้แต่งงานกับคนรวย
ง. พี่ชายได้แต่งงานกับคนจน น้องได้แต่งงานกับคนจน

๗. เพราะเหตุใดลูกชายคนโตถึงไม่เปิดประตูรับพ่อของตนเอง

- ก. เพราะพ่อแต่งตัวมอซอ
- ข. เพราะพ่อเสียงดังใส่
- ค. เพราะพ่อหาเรื่องทะเลาะ
- ง. เพราะไม่อยากให้พ่อเห็นว่าตัวเองจน

๘. ลูกชายคนเล็กปฏิบัติอย่างไรเมื่อพ่อไปหาที่บ้าน

- ก. ให้พ่อกลับไปบ้านของตนเอง
- ข. ให้พ่อไปหาพี่ชาย
- ค. เปิดประตูต้อนรับพ่อ
- ง. ไม่เปิดประตูบ้านให้ทำเหมือนไม่อยู่

๙. เมื่อพ่อเข้าไปบ้านลูกคนเล็กแล้ว พ่อขอสิ่งใดกับลูก

- ก. ชวนลูกคนเล็กไปหาลูกคนโต
- ข. ขอข้าวกินเพราะหิวมาก
- ค. ขอยืมเงินจากลูกชาย
- ง. ขอพักอาศัยอยู่ด้วย

๑๐. พ่อเสียชีวิตเพราะสาเหตุใด

- ก. หิวข้าวมากจนเป็นลม
- ข. ตรอมใจเพราะลูกพูดไม่ดี
- ค. เจ็บป่วยมีโรคประจำตัว
- ง. อายุมากแล้วแก่ตามวัย

๑๑. ก่อนพ่อจะเสียชีวิตพ่อให้ลูกชายพาไปที่ใด

- ก. บ้านของลูกคนโต
- ข. บ้านเดิมของตนเอง
- ค. ไม่ได้ขอไปไหน
- ง. ให้พาไปป่าช้า

๑๒. พ่อให้ลูกทำอะไรให้กับพ่อเป็นสิ่งสุดท้าย
- หาข้าวให้พ่อกินอีกครั้ง
 - พาพ่อไปหาลูกชายคนโต
 - ช่วยต่อโลงศพให้กับพ่อ
 - แจ้งข่าวกับญาติของพ่อทุกคน
๑๓. สัตว์ที่เกาะอยู่บนโลงศพของพ่อคือตัวอะไร
- แมวดำ
 - นกเขา
 - ผีเสื้อ
 - จิ้งจก
๑๔. ทำไมลูกชายคนเล็กถึงมีเงินใช้หนี้คนอื่น
- เพราะขยันทำงานมากขึ้น
 - เพราะได้รับสมบัติจากพ่อ
 - เพราะพี่ชายให้เงินมาใช้หนี้
 - เพราะได้รับเงินจากสัตว์ที่เอามาเลี้ยง
๑๕. สัตว์ที่พี่ชายยืมไปโดยฆ่าตายเพราะเหตุใด
- เพราะมีคนอิจฉาฆ่า
 - เพราะตายเอง
 - เพราะทำบ้านพัง
 - เพราะโดนสัตว์ตัวอื่นกัดตาย
๑๖. เหตุการณ์ใดไม่ได้เกิดจากการที่นกเขาขัน
- บ้านของพี่ชายเกิดแผ่นดินไหว
 - จั่วบ้านของพี่ชายหล่นลงมา
 - กระเบื้องหลังคากระเบื้องร่วง
 - บ้านทั้งหลังยุบยวบลงมา
๑๗. ข้อใดไม่ใช่นิสัยของลูกชายคนเล็ก
- ดูแลพ่อเป็นอย่างดี
 - มีความเมตตาต่อสัตว์
 - ช่วยเหลือคนอื่น

ง. ไม่สนใจคนรอบข้าง

๑๘. พี่ชายยืมของจากน้องไปทั้งหมดกี่ครั้ง

ก. ๒ ครั้ง

ข. ๓ ครั้ง

ค. ๔ ครั้ง

ง. ๕ ครั้ง

๑๙. สิ่งใดไม่ใช่ของวิเศษของน้องชาย

ก. นกเขา

ข. กระจูดก

ค. กิ่งไม้

ง. ไม้จิ้มฟัน

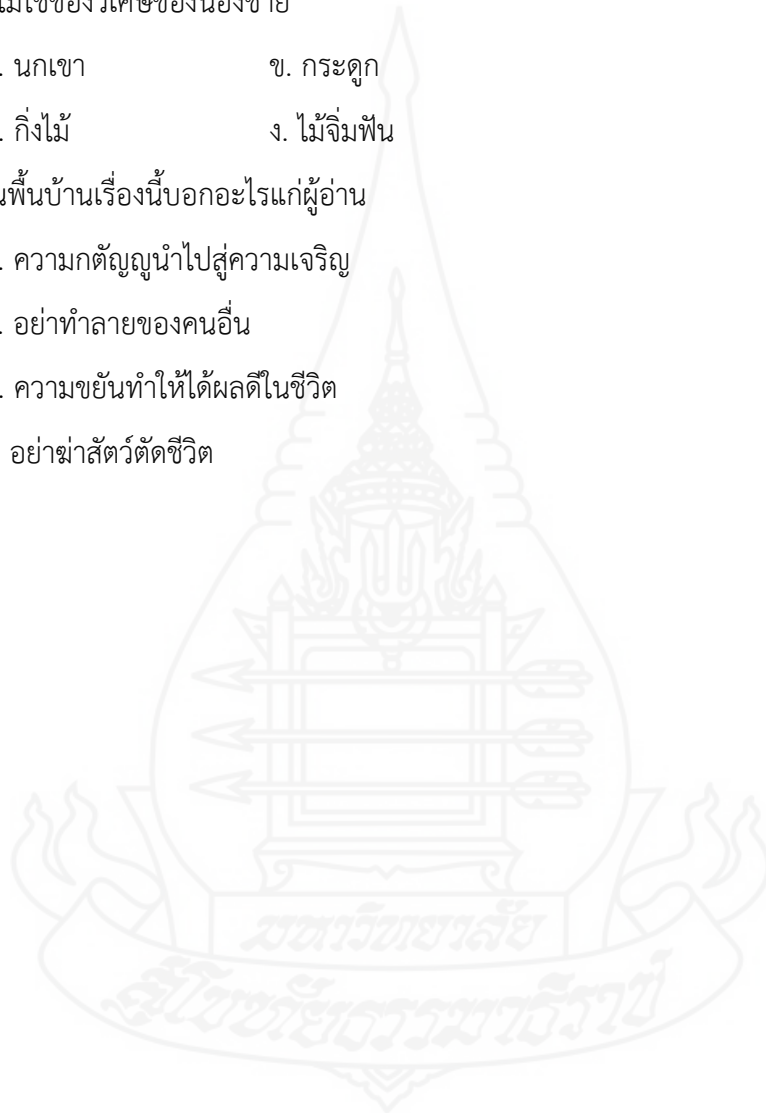
๒๐. นิทานพื้นบ้านเรื่องนี้บอกอะไรแก่ผู้อ่าน

ก. ความกตัญญูนำไปสู่ความสำเร็จ

ข. อย่าทำลายของคนอื่น

ค. ความขยันทำให้ได้ผลดีในชีวิต

ง. อย่าฆ่าสัตว์ตัดชีวิต

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

วัดความสามารถการอ่านจับใจความนิทานพื้นบ้านภาคกลาง

ข้อ	ตอบ	ข้อ	ตอบ
๑	ข	๑๑	ง
๒	ก	๑๒	ค
๓	ค	๑๓	ข
๔	ข	๑๔	ง
๕	ง	๑๕	ค
๖	ข	๑๖	ก
๗	ก	๑๗	ง
๘	ค	๑๘	ข
๙	ข	๑๙	ค
๑๐	ก	๒๐	ก

สองพี่น้อง (สุพรรณบุรี)

เรียบเรียงโดย

ภาวิณี สุขสอาด

นิทานพื้นบ้านภาคกลาง

สองพี่น้อง (สุพรรณบุรี)

ยังมีชายสองคนเป็นพี่น้องกัน อาศัยอยู่ที่ริมคลองแห่งหนึ่ง พี่น้องชายสองคนนี้เป็นชายหนุ่มที่พ่อแม่ตายหมดแล้ว แล้วยังไม่ได้แต่งงาน อยู่ด้วยกันเพียง ๒ คน ในบ้านหลังหนึ่ง ซึ่งแวดล้อมด้วยต้นไม้บานาพรรณ สร้างความร่มรื่นให้แก่บ้านเรือน และพี่น้องชายทั้งสองมีใช้น้อย

ชายหนุ่มสองพี่น้องมีอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่และทำสวนสืบทอดอาชีพเดิมของพ่อแม่เรื่อยมา ทั้งสองมีความขยันหมั่นเพียรเป็นพิเศษ ไม่ชอบเที่ยวเตร่เฮฮา อย่างชายหนุ่มทั่วไป ตั้งหน้าตั้งตาทำมาหากิน จนกระทั่งสร้างเนื้อสร้างตัวสร้างฐานะได้มั่นคง ตั้งแต่ยังหนุ่มแน่น น้อยนักที่คนหนุ่มจะมีฐานะดีได้โดยอาศัยลำแข้งของตนเองเพียงลำพัง แต่พี่น้องสองคนนี้ทำได้จนทำให้หนุ่มหน้ามนคนอื่น ๆ ต้องอับอายไปตาม ๆ กัน

เพราะฉะนั้น พี่น้องสองคนจึงเป็นที่หมายปองของบรรดาสาว ๆ ในละแวกบ้านนั้น แต่สองหนุ่มไม่ได้สนใจใครเลย เพราะยังไม่เห็นใครจะมีคุณสมบัติที่เหมาะสมถึงขั้นจะแต่งงานด้วย หญิงดีที่ชายควรจะแต่งงานด้วย เธอควรมีคุณสมบัติสำคัญยิ่ง ๒ ประการคือ

๑. มีคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นภรรยา
๒. มีคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นมารดาที่ดีของลูก

อยู่มาวันหนึ่ง หนุ่มสองพี่น้องได้ยินข่าวเขาเล่ากันว่า ที่ตำบลแห่งหนึ่งในอำเภอ บางปลาหมอ มีสาวงามอยู่ ๒ คน เป็นพี่น้องกัน น่าสนใจมากผู้ชายหลายคนต่างหมายปองอยากได้นางมาครองคู่กันทั้งนั้น สองพี่น้องก็อยากได้สาวงามทั้ง ๒ คนมาเป็นแม่ศรีเรือนเหมือนกัน สองหนุ่มปรึกษาหารือกันพี่ชายกล่าวกับน้องชายว่า

"เราสองคนจะอยู่เป็นโสดโดดเดี่ยวกันอย่างไร เห็นท่าจะไม่ได้เรื่องควรจะมีเมียกันเสียทีดีกว่า จะได้มีคนมาช่วยดูแลบ้าน หุงหาอาหารให้กินบ้าง ไร่นาเราก็มีไม่น้อย ยามแก่เฒ่าจะได้มีลูกหลานช่วยดูแล"

น้องชายฟังแล้วก็เห็นด้วย จึงพูดส่งเสริมแนวคิดของพี่ชายว่า

"มีเมียเสียทีก็ตีเหมือนกันบ้านเรือนที่ไม่มีผู้หญิงอยู่ มันแห้งเหี่ยวยังไงชอบกลที่แน่ ๆ ก็คือมันไม่ค่อยจะเป็นระเบียบเรียบร้อย และสะอาดสะอ้านสักเท่าไร เราสองคนรีกั่บวชเรียนแล้ว อายุอานามก็เหมาะจะมีเมียได้แล้ว แต่เราจะหาทางไปสู่ออกสาวที่ว่ำนั้นได้ยังไง"

"เราก็ต้องหาญาติผู้ใหญ่ ให้เป็นเจ้าแก่ไปคู่ตัวเขาก่อน ไม่รู้จะสวยสมชื่อเสียงที่เลื่องลือหรือเปล่า" พี่ชายกล่าว

"ถ้าไม่สวยละพี่" น้องชายถาม

"ถ้าไม่สวย เราก็ไม่เอาละซี ไม่เห็นจะยากอะไร"

"เราต้องเอาสวยไว้ก่อนใช่ไหม?"

"ก็คงจะในทำนองนั้นแหละ แต่ก็ไม่แน่นักหรอก คนไม่สวย แต่มีคุณสมบัติที่เหมาะสม เราก็ควรเลือกมาเป็นคู่ชีวิต ความสวยนะมันแค่ไม่นาน ครั้นแห้งเหี่ยวโรยราไปก็หาค่ามิได้ แต่คุณธรรมความดีนั้นมีค่าสารพัด และดำรงอยู่ตลอดกาลนาน คนดี ๆ พี่นะอยากเจอนักหนาแต่มันไม่ค่อยจะมีนะซี"

"แต่ถ้าคนที่ว่ำนั้น เธอสวยเสียหยาดเยี่ยมหยดย้อย เป็นที่หมายปองของพวกผู้ชายหลายคน แล้วเขาจะเอาเราหรือ คนสวยนั้นมีนิสัยเย่อหยิ่งนะพี่"

"เอาไม่เอา มันก็ต้องลองดูก่อน หน้าตาเราสองคนก็พอใช้ได้ เรือกสวนไร่เราก็มีไม่น้อย เราก็ขยันขันแข็งทำมาหากิน จนสร้างเนื้อสร้างตัวมาได้ถึงระดับนี้ก็นับว่าไม่เลวนักดีกว่าหนุ่มๆ อีกหลายคนในถิ่นนี้ พวกผู้หญิงดี ๆ นะ เขาชอบผู้ชายที่รู้จักสร้างเนื้อสร้างตัว พี่เชื่อว่าสาว ๆ คนไหนได้ยินเรื่องราวของเราสองคน เขาจะต้องชื่นชอบบ้างไม่มากก็น้อย"

"แล้วเราจะเริ่มต้นยังไงกันดี หน้าตายังไม่เห็นกันเลย?"

"ก็อย่างที่พี่บอกแต่แรกนั้นแหละ คือเราต้องส่งผู้ใหญ่ไปดู หากว่าเข้าท่า ก็ให้ทาบตามเลย ภายในไม่กี่วันนี้แหละคงรู้ผล"

รุ่งขึ้น หนุ่มสองพี่น้องได้เข้าไปหาญาติผู้ใหญ่คนหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้หญิงพูดขอร้องให้ช่วยไปขอสาวชาวบางปลาหมอให้หน่อย ญาติผู้ใหญ่รับปากจะช่วยด้วยความเต็มใจ ทั้งแสดงความมุ่งมั่นจะจัดการธุระนี้ให้สำเร็จสมประสงค์

อีกสองวันต่อมา ญาติผู้ใหญ่ก็เดินทางไปที่อำเภอบางปลาหมอ มุ่งหน้าไปยังตำบลหนึ่ง เจาะจงไปยังบ้านสองสาว ซึ่งเป็นพี่น้องกันพอไปถึงญาติผู้ใหญ่ก็สอดสายตามอง

หาหญิงสาวไปมาอยู่เพราะก่อนจะพูดจาทาบทามสู่ขอ ก็ควรจะต้องเห็นบุคลิกลักษณะหน้าตาของฝ่ายหญิงก่อน

เมื่อไม่เห็นใครๆ ญาติผู้ใหญ่จึงลองสำรวจบริเวณบ้านเห็นสะอาดสะอาดอันดีก็พอใจมองดูบ้านช่องก็ใหญ่โตเป็นหลักเป็นฐาน จึงยื่นยิ้มกริมด้วยความยินดี รอยยิ้มอีกสักครู่หนึ่ง ครั้นไม่เห็นมีใคร จึงเอ่ยเอื้อนร้องเรียกเจ้าของบ้าน เดี่ยวเดียวหญิงมีอายุคนหนึ่ง ก็เดินออกมาที่นอกชาน เอ่ยทักว่า

"ใครนะ?" ญาติผู้ใหญ่ตอบว่า

"ฉันมาจากบ้านริมคลองโน้น มีธุระสำคัญอยากจะคุยด้วย" เจ้าของบ้านถามกลับว่า

"มีธุระอะไรกับฉันหรือ?"

"มีจ๊ะ และเป็นเรื่องดีมีมงคลด้วยแหละ" ญาติผู้ใหญ่ฝ่ายสองหนุ่มเริ่มยิ้มออกมา นิดๆเจ้าของบ้านมีสีหน้ายิ้มแย้ม เอ่ยชวนว่า

"เอ้า! จูงขึ้นมาบนเรือนก่อน มากินน้ำกินทำให้หายเหนื่อยแล้วค่อยคุยกัน"

ญาติผู้ใหญ่รีบล้างเท้าขึ้นไปบนเรือน พอถึงหัวบันไดก็ได้ยินลูกสาวเจ้าของบ้านส่งเสียงออกมาว่า

"ใครมาหาหรือแม่?" เจ้าของบ้านตอบว่า

"คนบ้านริมคลอง นะลูก หาน้ำหาท่ามาต้อนรับแขกด้วย ดูซิในครัวมีอะไรกินบ้าง มีกล้วยสุก หรือส้มอะไรก็ยกมาเถอะ"

ฝ่ายญาติผู้ใหญ่ยกมือไหว้เจ้าของบ้านแล้ว ก็เป็นฝ่ายนำการสนทนาปราศรัย พอให้รู้จักกันเป็นเบื้องต้นก่อน แล้วทั้งสองฝ่ายก็ถามถึงสารทุกข์สุกดิบของกันและกัน ถ้ามถึงชีวิตความเป็นอยู่ว่าเป็นอย่างไรกันบ้าง

ระหว่างนั้น พี่น้องสองสาวก็ออกมาจากในครัว คนพี่ถือถาดผลไม้กล้วยสุกกับส้มโอบมา ส่วนคนน้องถือขันน้ำมา วางไว้ตรงหน้าแขก ญาติผู้ใหญ่กล่าวขอใจสองสาวว่า

"ขอใจจ๊ะ ขอใจจ๊ะ แหม! ลูกสาวบ้านนี้สวยๆ กันทั้งนั้นเลย"

สองสาวเขินอาย รีบหลบเข้าไปในครัว ปล่อยให้ผู้ใหญ่เขาคุยธุระกันตามลำพัง เมื่อเห็นหน้าตาของสองสาวสวยเหมาะเจาะ ทั้งน่ารักน่าเอ็นดู ญาติผู้ใหญ่ของสองหนุ่มจึงรับคุยธุระสำคัญทันที

"ที่ฉันมาวันนี้ ก็จะมาคุยเรื่องของสองสาวนี่แหละ คือทางฉันนี้มีหลานชายสองคน บวชเรียนกันแล้ว พ่อแม่ตายหมด ขยันขันแข็งทำมาหากิน มีผู้หญิงแถวบ้านมาชอบ มันก็ไม่ชอบเขา ได้ข่าวว่าทางอำเภอบางปลาหมี่มีสาวสวย มันจึงให้ฉันมานี่แหละ"

หญิงเจ้าของบ้านยิ้มหน้าบาน ก่อนเอ่ยเอื้อนว่า

"มันอยู่กันแค่ ๒ คนเท่านั้นรี?"

"อยู่กันสองคนพี่น้องเท่านั้นเอง"

"ทำมาหากินอะไรกัน?"

"มันก็ทำนาทำไร่เหมือนทางนี้แหละ ไร่นามันเยอะ มันทำกันแค่สองคนพี่น้อง ไม่ได้จ้างใคร แล้วเอาแรงกันในหมู่ญาติ ๆ บ้านช่องใหญ่โตเสาเรือนใหญ่เบ้อเริ่มเต็ม ปลูกถึงฐานะแล้วไม่ต้องเป็นท่าง มันคงแน่นอนหน้าตาก็คงใช้ได้ ไม่ใช่ขี้ริ้วขี้เหร่หรอกนะ ยิ่งนิสัยใจคอและความประพฤติของไอพี่น้องสองคนนี่ ใครได้ไป ย่อมสบายอกสบายใจได้ เพราะมันไม่เที่ยวเตร่เฮฮาและ ไม่กินเหล้าเมายาอย่างหนุ่ม ๆ ทั้งหลาย เห็นมีแต่เที่ยวงานวัดเท่านั้น"

"แสดงว่าเป็นคนมีความคิด"

"นั่นแหละ มันเป็นคนอย่างนั้นเลย วัน ๆ มันอยู่แต่ในไร่หรือไม่กี่ในสวน แล้วมันสองคนยังคิดค้นหาตำรับตำรามารอ่านเพื่อทำให้ไร่และสวนดีขึ้นกว่าสมัยพ่อแม่ มันเอาใจใส่ดีเหลือเกิน"

"ฉันฟังแกพูด ฉันก็ซักจะชอบไอ้หนุ่มสองคนนี่ขึ้นมาแล้ว แต่อย่างไรก็ตามฉันก็ต้องฟังลูกสาวก่อนว่าจะชอบหรือเปล่า เพราะฉันไม่ได้แต่ง ลูกเป็นคนแต่งโบราณท่านว่า ปลูกเรือนตามใจผู้อยู่ ปลูกอยู่ตามใจผู้นอน"

"จ๊ะ! ฉันเข้าใจ แต่ถ้าจะให้ดี ฉันว่าทางนี้น่าจะไปเที่ยวเยี่ยมเยียนดูทางโน้นบ้าง ได้เห็นกับตาว่าอะไรเป็นอะไร จะดีกว่า"

"ฉันก็ว่าอย่างนั้นแหละ"

"ฉันมองคุณิ่งหนูสองคนนี่แค่แว็บเดียว ก็รู้สึกว่าจะเหมาะกับหลานชายของฉันเหลือเกิน นิ่งหนูคนโตก็เหมาะกับหลานชายคนโต นิ่งหนูคนเล็กก็เหมาะกับหลานชายคนเล็ก ถ้าได้เป็นทองแผ่นเดียวกันละก็ จะเป็นมงคลที่สุด"

"ถ้าคนดีกับคนดีมาพบกัน อะไรๆ มันก็ดีหมดแหละ"

คุยกันไปเรื่อยเปื่อยได้สักพักหนึ่ง ฝ่ายญาติผู้ใหญ่ของสองหนุ่มก็ลากลับ ก่อนจะรำลากลับก็ฝากความหวังไว้ว่า

"ฉันจะมาฟังข่าวอีกภายใน ๑๕ วัน หวังว่าจะได้ข่าวดีนะ"

"เดี๋ยวฉันจะลองพูดดู ลูกสาวฉันมันไม่ตื้อรั้นหรอก พ่อแม่ว่าอย่างไร ก็ว่าตามหมดไม่เคยขัด แกมาไกลเดินทางดีๆ ละขอให้โชคดีก็แล้วกัน"

ญาติผู้ใหญ่รีบเดินทางไปบอกสองหนุ่มหลานชายที่บ้านริมคลองบรรยายรูปร่างหน้าตาของสองสาวโดยละเอียด หลานชายฟังว่าแต่ละนางสวยสดงดงามแค่ไหนอย่างไร ทำเอาสองหนุ่มหัวใจเต้นไม่เป็นลำดับด้วยอยากให้เห็นสองศรีที่น้องเสียเหลือเกิน

นับแต่วันนั้น สองหนุ่มพี่น้องก็พำร้ำเพื่อถึงสาวบางปลาหม้าไม่เว้นแต่ละวัน คิดฝันอยากจะไป อยากจะเห็นหน้าให้ได้ ถ้าไม่ติดว่าต้องรอฟังผลก่อนว่าฝ่ายหญิงจะว่าอย่างไร ละก็แอบไปดูกันแล้วจะกล่าวถึงทางบ้านบางปลาหม้า ทางฝ่ายแม่ ได้เรียกลูกสาวมาคุยกันถึงเรื่องที่มีคนมาขอว่า

"ลูกแม่พร้อมจะมีครอบครัวหรือยัง? วันนี้มีคนจากบ้านริมคลองเขามาทาบถามลูกแม่สองคนให้หลานชายสองคน คนโตกับคนเล็ก"

ลูกสาวทั้งสองบอกว่า

"แล้วแต่แม่ก็แล้วกัน แต่แม่จะไม่ส่งคนไปดูทางโน้นบ้างหรือว่าเขาเป็นยังไงบ้าง"

แม่เห็นลูกสาวไม่ขัดข้องก็ดีใจ รีบส่งคนไปสืบดูทางฝ่ายบ้านริมคลอง ปรากฏว่าเป็นคนดีและขยันขันแข็งเอาการเอางานจริงดังว่า จึงสั่งลูกสาวเตรียมตัว และเตรียมการต้อนรับทางฝ่ายชายที่จะมาฟังข่าวในเร็ววันนี้

สามวันต่อมา ทางฝ่ายชายก็มาฟังข่าวคราวนี้ไม่ได้มาคนเดียว ญาติผู้ใหญ่พากันมาหลายคน ไอ้หนุ่มพี่น้องสองคนก็มากับเขาด้วย เพราะอยากจะมาเห็นสาวเจ้าจนใจแทบจะขาดอยู่แล้ว

ทางฝ่ายแม่ฝ่ายหญิงได้ตอบตกลงกับผู้ใหญ่ฝ่ายชายเป็นที่เรียบร้อยทำให้ไอ้สองหนุ่มดีใจเหลือเกิน

เมื่อคุยกันพอสมควรแล้วผู้ใหญ่ฝ่ายชายถามแม่ฝ่ายหญิงว่า

"จะให้ทำอย่างไร จึงจะเหมาะสม?"

แม่ฝ่ายหญิงตอบว่า

"ต้องทำให้เหมาะสมกับธรรมเนียมไทย คือ มีการจัดขบวนขันหมากมาสู่ขอกันตามประเพณี มิใช่หมับมิบแต่งกันอย่างเจี๊ยบ ๆ อย่างบ้านฉันอยู่ริมน้ำเนี้ย ทางฝ่ายชายก็ควรจัดขบวนขันหมากแห่เรือมาเลย มันจะได้เอิกเกริกครึกครื้นหน่อย ก็แค่นี้แหละ"

ฝ่ายชายตอบตกลง โดยจะจัดขบวนขันหมากแห่เรือเป็นขบวนยาวเขียว

จากนั้น ฝ่ายชายก็ลากลับ เพื่อไปเตรียมการต่าง ๆ เมื่อถึงกำหนด ฝ่ายชายก็จัดขบวนขันหมากลงเรือหลายลำ บรรทุกทั้งคนทั้งของตลอดทั้งเครื่องดนตรีเป็นขบวนยาวเหยียด

ขบวนขันหมากจากบ้านริมคลอง เคลื่อนมาอย่างช้าๆ ระหว่างเรือแล่น ก็จะมีการร้องการรำ และประโคมดนตรีมาตลอดทาง

เมื่อมาถึงที่แห่งหนึ่ง นักดนตรีคนหนึ่งได้แสดงการเดี่ยวซอ โดยสีได้ไพเราะมากเป็นพิเศษ ที่ตรงนั้นจึงเรียกกันว่า บางซอ

เรือแล่นต่อไปถึงที่แห่งหนึ่ง ผู้คนในเรือร้องรำกันหนักขึ้น เพราะคนสีซอสีได้ดีเหลือเกิน นักดนตรีที่เล่นเครื่องดนตรีอย่างอื่นๆ ก็เล่นอย่างถึงอารมณ์ ผู้คนสนุกสนานกันเหลือเกิน ที่ตรงนั้นจึงเรียกกันว่าบ้านสีสนุก

ครั้นเรือขันหมากลำสำคัญที่มีเจ้าบ่าวสองพี่น้องนั่งอยู่ด้วย แล่นไปถึงที่อีกแห่งหนึ่ง ผู้คนในเรือไม่ทันระวังตัว เพราะกำลังสนุกสนานเปลือดเปลือนอยู่ ทันใดนั้นเหตุการณ์ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น เรือลำนั้นได้เกิดล่มลงกลางแม่น้ำ ผู้คนตกน้ำกันปอมแป้ม เครื่องขันหมากจมหายลงใต้น้ำจนหมด

ฝ่ายเจ้าบ่าวสองคนอยู่ในชุดรัดตัวและเสื้อผ้าเนื้อหนาและหนักประกอบกับว่ายน้ำไม่ค่อยแข็ง จึงจมน้ำตายกันทั้งพี่ทั้งน้อง คนว่ายน้ำไม่เป็นหรือไม่ค่อยแข็งอีกหลายคนจมน้ำตายไปกับเจ้าบ่าว ส่วนคนว่ายน้ำเก่งก็เอาตัวรอดมาได้อย่างหวุดหวิด และตรงที่เรือล่มนั้น ต่อมาเรียกกันว่า สำเภาทลาย

ทางฝ่ายเจ้าสาวสองพี่น้อง แต่งตัวสวยพริ้งรอรับเจ้าบ่าวด้วยความกระวนกระวายต่างนึกฝันจะได้มีครอบครัวเป็นฝั่งเป็นฝาเสียที แต่รอแล้วรอเล่า ก็ไม่เห็นขบวนขันหมากโผล่มาสักที รู้สึกไม่ค่อยสบายใจเลย ขณะกระวนกระวายใจอยู่นั้น ทางญาติเจ้าบ่าวก็ส่งคนมาแจ้งว่า

"เรือขันหมากของเจ้าบ่าวล่มกลางแม่น้ำ เจ้าบ่าวจมน้ำตายทั้งคู่ตอนนี้เขากำลังงมหาศพกันอยู่"

เจ้าสาวทั้งสองพี่น้องได้ฟังข่าวสดหุดหู่แล้ว รู้สึกเสียใจมาก ถึงกับปล่อยโฮออกมา

"น่าสงสารเจ้าบ่าวเหลือเกิน โธ่! ไม่น่าจะมาจมน้ำตายเลย" พี่สาวกล่าวทั้งน้ำตา

"เรากับเขา คงไม่มีวาสนาต่อกันนะพี่" น้องสาวกล่าวพร้อมสะอื้นไม่หยุด

"เจ้าบ่าวตายไปแล้ว แต่เราสองคนกลายเป็นแม่หม้าย โดยไม่ได้แต่งงาน"

พี่สาวกล่าวทอดถอนใจต่อมาที่ตรงนั้นเขาเรียกกันว่า บ้านแม่หม้าย

แบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียน

เรื่อง การอ่านจับใจความ นิทานพื้นบ้านภาคกลาง กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๐ ข้อ เวลา ๑ ชั่วโมง คะแนน ๒๐ คะแนน

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน

ก. บ้านริมคลอง ข. ในเมืองหลวง

ค. ในตลาด ง. ในป่าใหญ่

๒. จากเรื่องญาติผู้ใหญ่รู้สึกอย่างไรกับหลานชายทั้งสองคน

ก. ไม่ชอบหน้า ข. รังเกียจ

ค. ชื่นชมภูมิใจ ง. เอาใจใส่หลาน

๓. ทั้งสองพี่น้องมีอาชีพอะไร

ก. เลี้ยงสัตว์ ข. หาปลา

ค. ค้าขาย ค. ทำไร่

๔. ข้อใดเป็นนิสัยของสองพี่น้อง

ก. เทียวเตร่เฮฮา

ข. ขยันหมั่นเพียร

ค. ไม่ทำงานทำการ

ง. ตี๋มเหล่าเมายา

๕. สภาพแวดล้อมของบ้านของสองพี่น้องเป็นอย่างไร

ก. มีลานกว้างไว้เลี้ยงสัตว์

ข. อยู่ในตัวเมืองมีตึกสูง

ค. อยู่ริมคลองมีต้นไม้เยอะ

ง. ติดภูเขา มีต้นไม้ขนาดใหญ่

๖. คำว่า “เกษตรกรรม” มีความหมายว่า

ก. การใช้ที่ดินเพาะปลูกพืชต่าง ๆ

ข. ชื่อวิชาเกี่ยวกับการเพาะปลูก

ค. หน่วยงานเกี่ยวกับการเกษตร

ง. สถานที่ขายผลผลิตทางการเกษตร

๗. คำว่า “สำรวจ” มีความหมายว่า
- ก. ประสมปนกัน ข. ระมัดระวัง
ค. ตรวจสอบ ง. เหนียวรั้ง
๘. คำว่า “มงคล” มีความหมายว่า
- ก. สูดยอด ยอดเยี่ยมมาก
ข. เครื่องสวมพระเศียร
ค. คำแสดงความยินดี
ง. เหตุที่มาซึ่งความเจริญ
๙. คุณสมบัติของผู้หญิงที่สองพี่น้องจะแต่งงานด้วยมีกี่ประการ
- ก. ๒ ประการ ข. ๓ ประการ
ค. ๔ ประการ ง. ๕ ประการ
๑๐. จากเรื่องนี้ ขั้นตอนแรกของการสู่ขอผู้หญิงมาแต่งงานคือข้อใด
- ก. ฝ่ายชายเข้าไปดูตัวด้วยตนเอง
ข. จัดขบวนขันหมากไปสู่ขอทันที
ค. ไม่ต้องไปสู่ขอแต่จัดงานแต่งได้เลย
ง. ให้ญาติผู้ใหญ่ฝ่ายชายไปดูตัวก่อน
๑๑. หญิงสาวที่สองพี่น้องสนใจอยู่ที่ไหน
- ก. บางแม่หม้าย ข. บ้านสองพี่น้อง
ค. บางปลาหม้า ง. สำเภาทลาย
๑๒. บ้านของฝ่ายหญิงเป็นอย่างไร
- ก. ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย
ข. บ้านไม่ใหญ่มากนัก
ค. บ้านสะอาดสะอาดดี
ง. มีสิ่งของมากมายในบ้าน
๑๓. ข้อใดไม่ใช่สิ่งที่ลูกสาวทั้งสองคนยกมาต้อนรับแขก
- ก. ส้มโอ ข. น้ำส้ม
ค. กุ้งสด ง. น้ำเปล่า
๑๔. “เป็นทองแผ่นเดียวกัน” มีความหมายตรงกับข้อใด
- ก. เกี่ยวดองกันโดยการพูดคุย
ข. เกี่ยวดองกันโดยการพบเจอ
ค. เกี่ยวดองกันโดยการอาศัยพึ่งพา

ง. เกี่ยวตอกันโดยการแต่งงาน

๑๕. ญาติของฝ่ายชายจะกลับมาฟังข่าวอีกครั้งเมื่อครบกี่วัน

ก. ๕ วัน	ข. ๑๐ วัน
ค. ๑๕ วัน	ง. ๒๐ วัน

๑๖. จากเรื่อง ใช้พาหุชนะใดในการเดินทาง

ก. เดินด้วยเท้า	ข. รถยนต์
ค. เกวียน	ง. เรือ

๑๗. เพราะเหตุใดทั้งสองพี่น้องจึงไม่ได้แต่งงาน

- ก. เพราะเรือชนหมากลุ่มฝ่ายชายเสียชีวิต
ข. เพราะฝ่ายหญิงไม่ยอมแต่งงานด้วย
ค. เพราะฝ่ายชายไม่มีเงินไปสู้อ
ง. เพราะแม่ของฝ่ายหญิงไม่ยกลูกสาวให้

๑๘. ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงเคยเจอกันหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ไม่เคยเจอ เพราะให้ญาติมาดูแลแทน
ข. ไม่เคยเจอ เพราะฝ่ายหญิงบอกปฏิเสธก่อน
ค. เคยเจอ เพราะมาสู่ของด้วยตนเองแต่แรก
ง. เคยเจอ เพราะมาฟังคำตอบพร้อมญาติ

๑๙. ญาติของฝ่ายชายพูดถึงหลานทุกชื่อยกเว้นชื่อใด

- ก. บวชเรียนแล้ว
ข. เข้าสังคมเก่ง
ค. พ่อแม่ตายหมด
ง. ขยันทำงาน

๒๐. การกระทำของแม่ฝ่ายหญิงที่ถามลูกก่อนตัดสินใจเรื่องแต่งงาน ตรงกับสำนวนใด

- ก. คลุมถุงนอน
ข. เข้าหูซ้ายทะลุหูขวา
ค. ปลูกเรือนตามใจผู้อยู่ผูกอยู่ตามใจผู้นอน
ง. ปากปราศรัย น้ำใจเชือดคอ

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

วัดความสามารถการอ่านจับใจความนิทานพื้นบ้านภาคกลาง

ข้อ	ตอบ	ข้อ	ตอบ
๑	ก	๑๑	ข
๒	ค	๑๒	ค
๓	ค	๑๓	ข
๔	ข	๑๔	ง
๕	ค	๑๕	ค
๖	ก	๑๖	ง
๗	ค	๑๗	ก
๘	ง	๑๘	ง
๙	ก	๑๙	ข
๑๐	ง	๒๐	ค

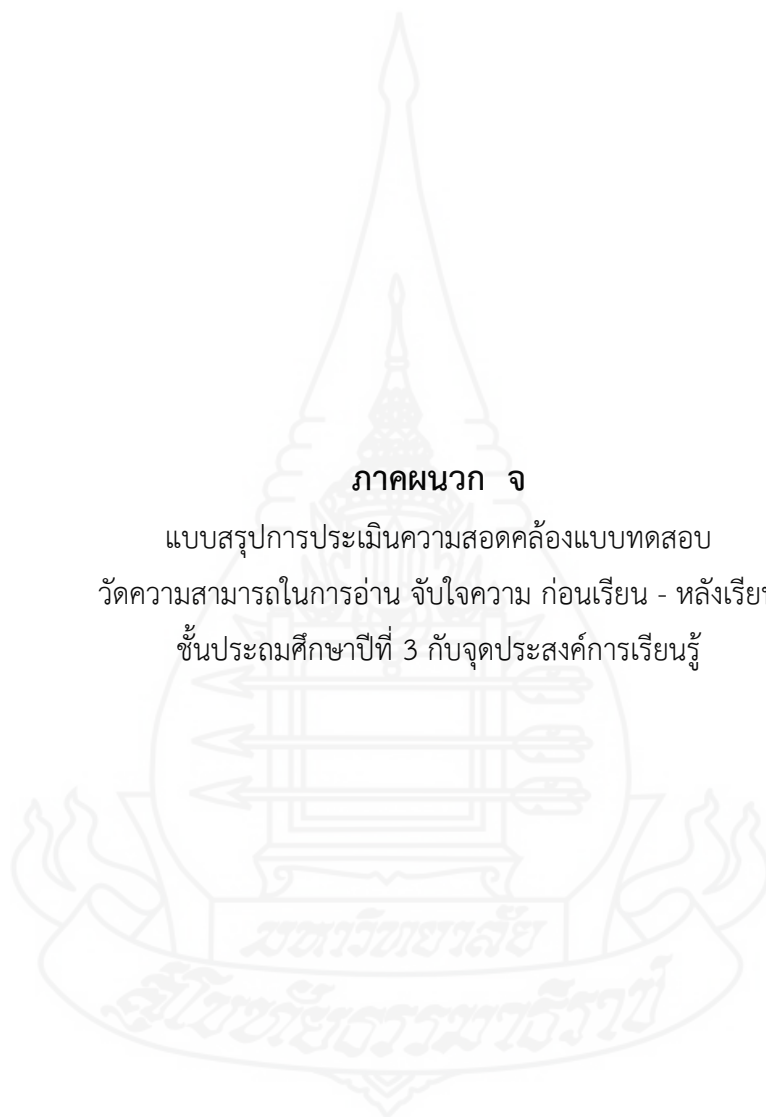

ภาคผนวก จ

แบบสรุปการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบ

วัดความสามารถในการอ่าน จับใจความ ก่อนเรียน - หลังเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับจุดประสงค์การเรียนรู้

ตารางที่ 1 แบบสรุปผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
จับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน กับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
รวม	25	25	25	75	25	
ค่าเฉลี่ย					1	

ตารางที่ 11 แบบสรุปผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน กับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
6	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
21	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
24	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
รวม	25	22	25	72	24.01	
ค่าเฉลี่ย					0.96	

ภาคผนวก ฉ
ผลประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความเรื่อง การอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้าน ภาคกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบทดสอบก่อนเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน		
ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (R)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (R)
1	0.60	0.67	1	0.63	0.73
2	0.60	0.40	2	0.67	0.53
3	0.63	0.33	3	0.63	0.33
4	0.60	0.53	4	0.63	0.60
5	0.63	0.33	5	0.67	0.40
6	0.60	0.53	6	0.63	0.60
7	0.60	0.27	7	0.63	0.33
8	0.57	0.20	8	0.60	0.27
9	0.67	0.40	9	0.67	0.40
10	0.60	0.40	10	0.67	0.53
11	0.60	0.40	11	0.63	0.47
12	0.60	0.53	12	0.67	0.67
13	0.63	0.60	13	0.63	0.60
14	0.60	0.40	14	0.67	0.53
15	0.63	0.60	15	0.63	0.60
16	0.60	0.40	16	0.63	0.47
17	0.57	0.47	17	0.70	0.60
18	0.63	0.47	18	0.67	0.53
19	0.57	0.47	19	0.63	0.60
20	0.60	0.53	20	0.67	0.67
เฉลี่ย	0.61	0.41	เฉลี่ย	0.65	0.52
ค่าความเชื่อมั่น (KR20) = 0.83			ค่าความเชื่อมั่น (KR20) = 0.89		

ตารางที่ 2 คะแนนทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องการอ่าน
จับใจความ

ที่	ชื่อ - สกุล	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ค่าความก้าวหน้า
1	เด็กชายวันชัย สวยทอง	11	17	6
2	เด็กชายกิตติพัฒน์ วงษ์เรืองทอง	6	11	5
3	เด็กชายพีรพัฒน์ หาดดี	6	12	6
4	เด็กชายกิตติพร สอนตรง	7	15	8
5	เด็กชายพงศกร จิระจันทน์	8	14	6
6	เด็กชายธนพล คล้ายมณี	7	15	8
7	เด็กชายธีรภพ สุรางค์วัฒนกุล	9	15	6
8	เด็กชายธนพัฒน์ โชควิเชียรฉาย	6	11	5
9	เด็กชายพสธร เชาววิโว	6	13	7
10	เด็กชายพชรธรรม คำงาม	6	11	5
11	เด็กชายวชิรวิทย์ รุดทัง	7	14	7
12	เด็กชายชานนท์ กาญจนวิเศษชาญ	4	10	6
13	เด็กชายศุภวิชญ์ แสงเนตร	8	14	6
14	เด็กชายอาพิว -	6	11	5
15	เด็กชายพีระภัทร์ รินไธสงค์	7	13	6
16	เด็กหญิงทฤทชนัน แสงจันทร์	10	15	5
17	เด็กหญิงกนกพิชญ์ โสภา	11	16	5
18	เด็กหญิงนภัสสร อินทนู	5	10	5
19	เด็กหญิงอชฌิมา จันทราศรี	9	14	5
20	เด็กหญิงนิรณัชชา กระจ่างทอง	8	13	5
21	เด็กหญิงปาริฉัตร บัวจัน	7	14	7
22	เด็กหญิงภิญญ์ปัญธ์ แซ่ตั้ง	6	13	7
23	เด็กหญิงวิรัชญา ไพจิตรศรี	3	10	7
24	เด็กหญิงกนกพร เชาววิโว	8	13	5
25	เด็กหญิงศศิตา เขิงฉลาด	2	10	8
26	เด็กหญิงพีชชญา นิลบดี	7	12	5
27	เด็กหญิงคณาพร โปยนอก	10	15	5

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวภาวิณี สุขสะอาด
วัน เดือน ปีเกิด	4 มิถุนายน 2535
สถานที่เกิด	อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พุทธศักราช 2559
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านหนองลาน หมู่ 11 ตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี
ตำแหน่ง	ครูโรงเรียนบ้านหนองลาน

